

การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม

Content Selection and Television Drama Production in the Perspectives of
Producers and Viewers

การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม

Content Selection and Television Drama Production in the Perspectives of Producers
and Viewers

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบันเทิงและการผลิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

© 2560

กษิต์เดช สุวรรณมาลี

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต

เรื่อง การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม

ผู้วิจัย กษิติเดช สุวรรณมาลี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผศ.ดร. ธรรมยุทธ ปัญญาโสภณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. ปีเตอร์ กัน)

(ดร. ศันสนีย์ เทพปัญญา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 8 ธันวาคม 2560

กษิติเดช สุวรรณมาลี. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต,
ธันวาคม 2560, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม (129 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ธรรณธร ปัญญาโสภณ และ ดร.ปีเตอร์ กัน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ 2) เพื่อศึกษาทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต 3) เพื่อศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์

รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจำนวน 28 ท่าน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำละครโทรทัศน์ จำนวน 4 ท่าน และผู้รับสารซึ่งชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ จำนวน 24 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเลือกเนื้อหาของผู้ผลิตละครโทรทัศน์จะเลือกจากพฤติกรรมของผู้รับชมละครและเลือกจากความสดใหม่ของเนื้อหา หรือเลือกเรื่องราวใกล้ตัว ซึ่งจะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแต่ละสถานี 2) ละครโทรทัศน์ก็ยังคงอยู่คู่คนไทย แต่ถ้าหากเป็นละครเก่าคนดูอาจจะดูยากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ทำให้พฤติกรรมคนดูเปลี่ยนไป การทำละครเนื้อหาใหม่ๆ จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด 3) ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง ต้องการผ่อนคลายความเครียด ส่วนใหญ่รับชมละครแนวรามาและละครแนวย้อนยุค โดยจะดูนักแสดงก่อน แล้วจึงดูเนื้อเรื่องของละครเรื่องนั้น ความบันเทิงและข้อคิดในการใช้ชีวิตเป็นสิ่งที่ผู้ชมได้รับจากการรับชมละคร ผู้ชมต้องการให้พัฒนาในเรื่องของบทละครให้มีความทันสมัย และต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิกให้มีความสมจริงยิ่งขึ้น 4) สถานีโทรทัศน์จะแบ่งงบประมาณออกเป็น 2 แบบ คือ เหม่าเงินทุนให้ผู้จัดโทรทัศน์กับสถานีผลิตละครเอง โดยงบประมาณที่ใช้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ การบริหารความเสี่ยงทุกปัญหาส่วนมาจากการทำงานในขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-Production) โดยต้องมีวิธีจัดการ คือต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรม สังคม เศรษฐกิจ ซึ่งทุกคนต้องตระหนักและมีทักษะในการบริหารความเสี่ยงพวกนี้

คำสำคัญ: การเลือกเนื้อหา, การสร้าง, ละครโทรทัศน์, ผู้ผลิต, ผู้ชม

Suwanmalee, K. M. Com. Arts (Entertainment Management and Production),
December 2017, Graduate School, Bangkok University.

Content Selection and Television Drama Production in the Perspectives of Producers
and Viewers (129 pp.)

Advisor: Assist.Prof.Tanyatorn Panyasophon, Ph.D. and Peter Gan, Ph.D.

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study how the contents of television dramas are selected and created. 2) To study the direction and content of future television dramas. 3) To study the viewpoints of television audiences. 4) To study the approach of establishing businesses which creates television dramas.

The research was qualitative, we performed an in-depth interview of 28 volunteers, consisting of 4 individuals with backgrounds related to television and creating television dramas, and 24 individuals who enjoy watching television.

The results showed that 1) How content creators select their content is based on the audience's behavior, the freshness of the content, or how relatable the content is depending on the station's target market. 2) Thai dramas will still stay with Thai television and its audience. However, various new technological advances are constantly introduced, changing the audience's behavior, rendering old dramas difficult to watch in some cases. Because of this, creating dramas with newer, fresher content might be the optimal choice. 3) Most members of the audience watch television due to having a great amount of leisure and are in need of relaxation. The majority watches historical dramas and dramas with a sense of turmoil, while focusing on the characters over the plot. Entertainment and moral of the story are what people receive when watching television dramas. The audience wants the script to be modern and up-to-date, and for the computer graphics to be more cutting-edge. 4) The stations split their funds into 2, handing them over to the producer and the station itself. The amount of funding depends on the elements of that specific drama. How the station handles risks derives from the stage of pre-production; the method of dealing with said risks are to know the market within the

industry, the community, and the economy, in which everyone must realize and develop skills to counter the problems.

Keywords: Content Selection, Production, Television Drama, Producers, Viewers

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ธรรณธร ปัญญาโสภณ และดร.ปีเตอร์ กัน ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาให้คำแนะนำ แก้ไข ผลักดัน และช่วยเหลือผู้วิจัยอย่างเต็มที่ เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จออกมาได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ทั้งดร.องอาจ พิพัฒน์ บรรณเจิด พิโธษ วรรณถวิล และคุณเพ็ญลักษณ์ และผู้รับชมละครโทรทัศน์ทั้ง 24 ท่านอย่างยิ่ง ที่ยอมให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์และสอบถามข้อมูลเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการทำงานวิจัยของผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย และญาติๆ ทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม ผลักดัน และให้กำลังใจผู้วิจัยจนสามารถผ่านการเรียนจบปริญญาโทมาได้

ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนทั้งในปริญญาตรีและปริญญาโทที่คอยช่วยเหลือผู้วิจัยทำให้งานของผู้วิจัยผ่านไปด้วยดี และขอบคุณหลักสูตร MACA EM โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนๆ ในรุ่น 4+1 ที่ทำให้ได้รู้จักกันและฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกัน

กษิติเดช สุวรรณมาลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	6
1.3 ขอบเขตของโครงการ	6
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์	16
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเรตติ้ง	26
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้รับสาร	28
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย	37
3.4 ประเด็นที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	40
3.6 กรอบแนวคิดวิจัย	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 การเขียนผลสรุป	42
ส่วนที่ 2 การเขียนผลสรุปในส่วนของทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์	46
ส่วนที่ 3 การเขียนผลสรุปในส่วนของมุมมองของผู้รับชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้รับชมละครโทรทัศน์	50
ส่วนที่ 4 การเขียนผลสรุปในส่วนของแนวทางในการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์	65
ส่วนที่ 5 บทสรุปการวิจัย	70
บทที่ 5 การกำหนดรูปแบบธุรกิจ	
5.1 นโยบายและการดำเนินการบริหารจัดการ	74
5.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ	74
5.3 การกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจ	77
5.4 รายละเอียดละครโทรทัศน์ที่บริษัทผลิต	88
บทที่ 6 งบการเงิน	
6.1 วัตถุประสงค์ทางการเงิน	94
6.2 การบริหารเงินทุนในโครงการ	94
6.3 การประมาณการค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร	95
6.4 การประมาณการต้นทุนการผลิต	97
6.5 การประมาณการยอดขาย	101
6.6 ประมาณการงบการเงิน	108
6.7 สรุปผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ	111
บทที่ 7 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
7.1 บทสรุปการวิจัย	114
7.2 บทสรุปทางธุรกิจ	118
7.3 บทสรุปผู้บริหารของบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ DRAMAHOLIC (ดราม่าโฮลิก)	119

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับผู้บริหารหรือผู้อำนวยการฝ่ายผลิต ละครโทรทัศน์	125
ภาคผนวก ข แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการผลิต ละครโทรทัศน์	127
ภาคผนวก ค แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับผู้รับชมละครโทรทัศน์	128
ประวัติผู้เขียน	129
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

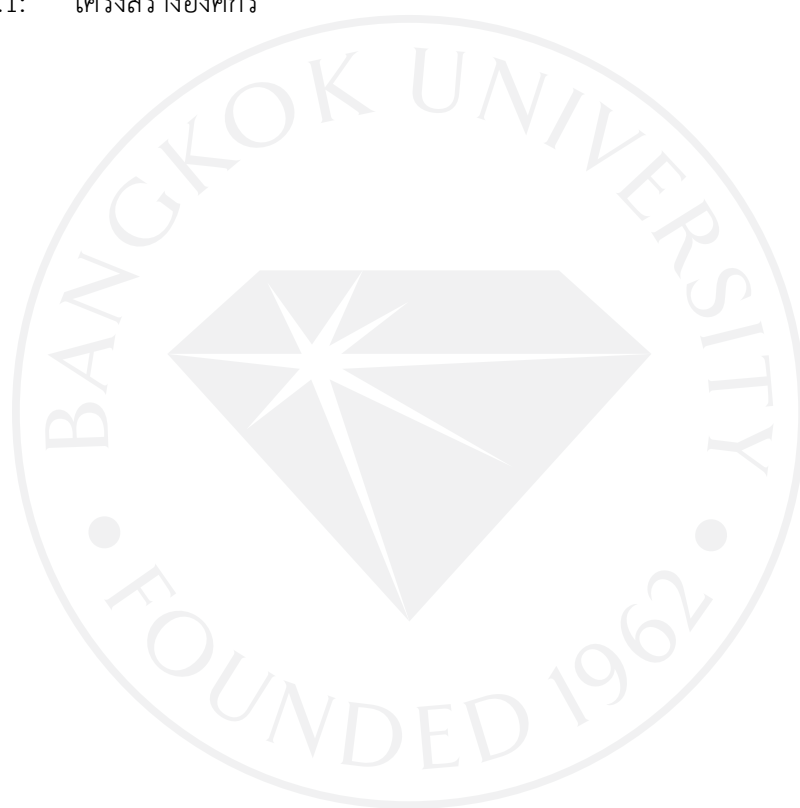
	หน้า
ตารางที่ 4.1: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์และพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์	52
ตารางที่ 4.2: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับปัจจัยในการรับชมละครโทรทัศน์	54
ตารางที่ 4.3: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความคิดเห็นของการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน	57
ตารางที่ 4.4: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake)	60
ตารางที่ 4.5: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์	62
ตารางที่ 4.6: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์	65
ตารางที่ 5.1: ตารางแสดงรายละเอียดอัตราการจ้างพนักงาน	76
ตารางที่ 5.2: ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท	82
ตารางที่ 5.3: ตารางแสดงรายละเอียดของละครสั้น 5 นาที Advertorial	88
ตารางที่ 5.4: ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีทคอม	88
ตารางที่ 5.5: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 1	90
ตารางที่ 5.6: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 2	91
ตารางที่ 5.7: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 3	91
ตารางที่ 5.8: ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีรีส์	92
ตารางที่ 6.1: ตารางแสดงรายการเงินลงทุนภายในจากผู้ถือหุ้น	95
ตารางที่ 6.2: ตารางแสดงรายละเอียดการผ่อนชำระเงินกู้ยืมจากธนาคาร	95
ตารางที่ 6.3: ตารางแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน	96
ตารางที่ 6.4: ตารางแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายอื่นๆ	96
ตารางที่ 6.5: ตารางแสดงรายละเอียดอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน	96
ตารางที่ 6.6: ตารางแสดงรายละเอียดอัตราเงินเดือนพนักงาน	97
ตารางที่ 6.7: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครสั้น Advertorial	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 6.8: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครซีทคอม	98
ตารางที่ 6.9: ตารางแสดงรายละเอียดค่าตัวนักแสดงละครซีทคอม	99
ตารางที่ 6.10: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครโทรทัศน์	100
ตารางที่ 6.11: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครสั้น 5 นาที	101
ตารางที่ 6.12: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครซีทคอม	102
ตารางที่ 6.13: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครโทรทัศน์ยาว	103
ตารางที่ 6.14: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครสั้น 5 นาที	103
ตารางที่ 6.15: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครสั้น 5 นาที	104
ตารางที่ 6.16: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครซีทคอม	104
ตารางที่ 6.17: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครซีทคอม	105
ตารางที่ 6.18: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครโทรทัศน์ขนาดยาว	105
ตารางที่ 6.19: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครละครโทรทัศน์ ขนาดยาว	106
ตารางที่ 6.20: ตารางแสดงประมาณการรายได้ในกรณีที่ดีที่สุด (Best Case)	106
ตารางที่ 6.21: ตารางแสดงประมาณการรายได้ในกรณีความเป็นไปได้มากที่สุด (Most Likely Case)	107
ตารางที่ 6.22: ตารางแสดงประมาณการรายได้กรณีสถานการณ์ที่ย่ำแย่ (Worst Case)	107
ตารางที่ 6.23: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีที่ดีที่สุด (Best Case)	108
ตารางที่ 6.24: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีความเป็นไปได้มากที่สุด (Most Likely Case)	109
ตารางที่ 6.25: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีสถานการณ์ที่ย่ำแย่ (Worst Case)	110
ตารางที่ 6.26: ตารางแสดงกำไรสุทธิสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5	111
ตารางที่ 6.27: ตารางแสดงกำไรจากการดำเนินงานสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5	111
ตารางที่ 6.28: ตารางแสดงระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)	112
ตารางที่ 6.29: ตารางสรุปมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	112
ตารางที่ 6.30: ตารางสรุปอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) สำหรับปีที่ 1 – 5	112
ตารางที่ 6.31: ตารางสรุปผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ	113
ตารางที่ 7.1: ตารางสรุปผลตอบแทนของโครงการ	120

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1: การจัดสรรของช่องโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	2
ภาพที่ 1.2: ประเภทรายการที่รับชม	4
ภาพที่ 2.1: แสดงโครงสร้างของละครโทรทัศน์	10
ภาพที่ 3.1: กรอบแนวคิดวิจัย	40
ภาพที่ 5.1: โครงสร้างองค์กร	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อมวลชนในปัจจุบันนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสื่อมวลชนจะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดทั้งข่าวสาร ความรู้ รวมไปถึงให้ความบันเทิงแก่ประชาชน (สินีนาฏ สีสรรงค์, 2552, หน้า 1) สื่อหนึ่งที่สามารถเข้าถึงกลุ่มประชากร และมีผู้ติดตามมากที่สุดสื่อหนึ่งนั่นก็คือสื่อโทรทัศน์ โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อที่ครอบครัวทุกครอบครัวมีอยู่ในบ้าน เพราะโทรทัศน์เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนมากมาย ทำหน้าที่เปรียบเสมือนสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารความรู้ และความบันเทิงให้กับผู้ชมทุกเพศทุกวัย

ปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ในประเทศไทยนั้นเข้าสู่ยุคของโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (Digital Television) ซึ่งเป็นยุคที่ 3 ของการออกอากาศโทรทัศน์ในประเทศไทย โทรทัศน์ระบบดิจิทัล (Digital Television) เป็นระบบสัญญาณระบบใหม่ที่ทำให้ความคมชัดทั้งภาพและเสียง อีกทั้งยังสามารถบีบอัดสัญญาณ ทำให้สามารถมีสถานีโทรทัศน์มากขึ้นจากโทรทัศน์ระบบแอนะล็อก (Analog Television) ที่มีเพียงไม่กี่ช่อง (นที ศุกล-รัตน์, 2556) โทรทัศน์ระบบดิจิทัลในประเทศไทยออกอากาศครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยเป็นการออกอากาศคู่ขนานกับโทรทัศน์ระบบแอนะล็อก 6 ช่อง พร้อมกับช่องที่เปิดขึ้นมาใหม่ในระบบดิจิทัลอีกกว่า 20 ช่อง

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. (2556) ได้กำหนดจำนวนและรูปแบบของช่องโทรทัศน์ระบบดิจิทัลภาคพื้นดินไว้ทั้งสิ้น 48 ช่อง ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 โดย กสทช. ได้จำแนกประเภทช่องทีวีดิจิทัลไว้ 3 ประเภท ประกอบไปด้วย กลุ่มประเภทบริการสาธารณะ จำนวน 12 ช่อง เป็นการให้ใบอนุญาตแบบใช้วิธีการคัดเลือก (Beauty Contest) กลุ่มประเภทบริการชุมชน จำนวน 12 ช่อง เป็นการให้ใบอนุญาตแบบใช้วิธีการคัดเลือก (Beauty Contest) และกลุ่มประเภทบริการทางธุรกิจ จำนวน 24 ช่อง โดยประเภทช่องบริการธุรกิจ 24 ช่อง สามารถแบ่งย่อยได้อีก 3 หมวดย่อย ประกอบไปด้วยหมวดรายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำนวน 3 ช่อง หมวดรายการข่าวสารและสาระ จำนวน 7 ช่อง หมวดรายการทั่วไป ความคมชัดปกติ (Standard Definition: SD) จำนวน 7 ช่อง และหมวดรายการทั่วไป ความคมชัดสูง (High Definition: HD) จำนวน 7 ช่อง โดยกลุ่มประเภทบริการทางธุรกิจจะใช้วิธีการคัดเลือกโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ (Auction)

ภาพที่ 1.1: การจัดสรรของช่องโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

ที่มา: กสทช. (2556). สืบค้นจาก <http://thaipublica.org/2013/12/digital-tv/>.

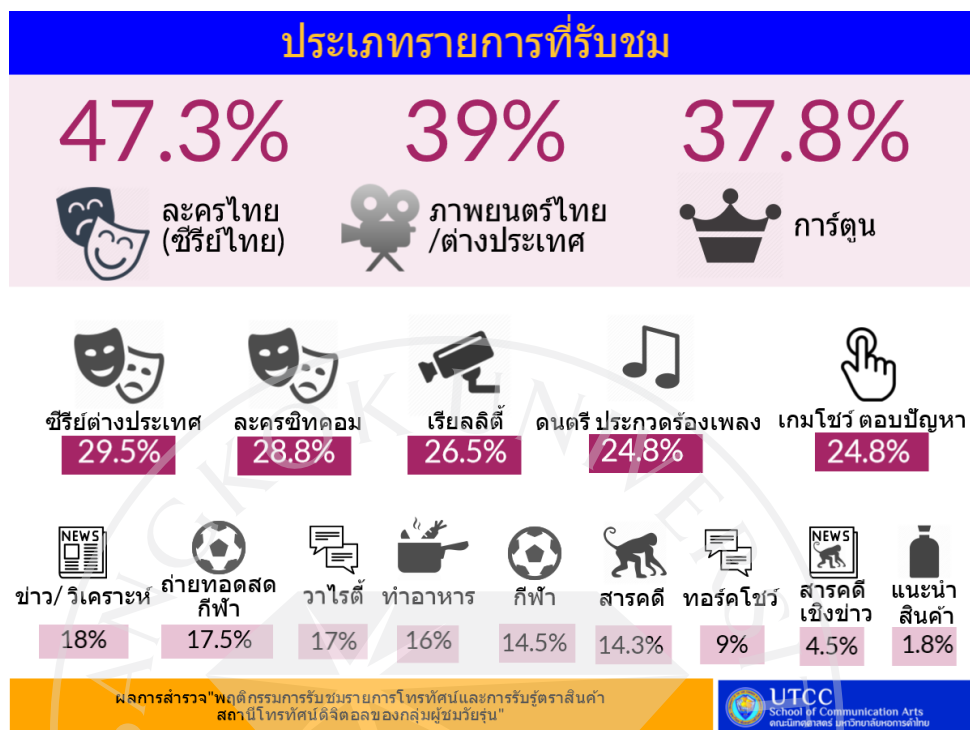
การเกิดขึ้นของโทรทัศน์ระบบดิจิทัลในประเทศไทย ทำให้อุตสาหกรรมสื่อโทรทัศน์นั้นมีการแข่งขันที่สูงขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา เพราะสถานีโทรทัศน์มีเพิ่มมากขึ้น ผู้ชมก็มีทางเลือกในการรับชมมากขึ้น (ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจือวงศ์, 2558) และทำให้มีเนื้อหารายการโทรทัศน์ (Content) เกิดขึ้นมากมายหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีโทรทัศน์ประเภทบริการทางธุรกิจช่องรายการทั่วไปความคมชัดปกติ (Standard Definition: SD) และช่องรายการทั่วไปความคมชัดสูง (High Definition: HD) ทั้ง 14 ช่องที่ต่างนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย สร้างจุดเด่นของตัวเอง สร้าง

ฐานผู้ชมและสร้างค่านิยม (Rating) ให้กับช่องของตน รายการละครโทรทัศน์จึงเป็นรายการประเภทหนึ่งที่สถานีโทรทัศน์หลายๆ ช่องให้ความสนใจและเลือกนำมาผลิตลงสถานีโทรทัศน์

จากผลสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ ในปี พ.ศ. 2558 โดยคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2559) พบว่า ประเภทรายการที่ผู้ชมรับชมมากที่สุด คือรายการประเภทละครไทยหรือซีรีส์ไทย คิดเป็นร้อยละ 47.3 จากผลสำรวจดังกล่าวอาจเป็นการยืนยันได้ว่าการรับชมละครโทรทัศน์นั้นเป็นกิจกรรมหนึ่งที่คนไทยส่วนใหญ่ขาดไม่ได้ ด้วยความที่ละครโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ให้ความบันเทิง และช่วยผู้ที่รับชมให้ได้รับความผ่อนคลายจากความเครียด อีกทั้งยังให้ความสนุกสนาน สาระ บันเทิง ไปพร้อมๆ กับให้แง่คิด จากการชมละครโทรทัศน์ ทำให้ผู้ชมได้ปลดปล่อยตนเองจากบทบาทในการแสดงละครของนักแสดง และนำตัวเองเข้าไปในโลกของละคร

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะละครโทรทัศน์นั้นมีบทบาทและหน้าที่หลายบทบาท (กาญจนา แก้วเทพ, 2545, หน้า 74 อ้างใน สันฐิตา นุชพิทักษ์, 2552) เช่น 1) ละครโทรทัศน์ทำให้ผู้ชมปลดปล่อยอารมณ์ (Emotional Release) ทำให้ผู้ชมได้หัวเราะ ร้องไห้ แปลกใจ ตื่นเต้น ทุกอย่างต่างเป็นตัวแปรที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน 2) ละครโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้เติมเต็มจินตนาการ (Fantasy Fulfillment) ให้ผู้ชมได้สัมผัสด้วยประสบการณ์ หรืออาจเรียกได้ว่าการชมละครโทรทัศน์เป็นการลดทอนความเครียดในชีวิตประจำวัน 3) ละครโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ค้นหาข้อมูลและคำแนะนำตัวละครที่ตนชื่นชอบ 4) ละครโทรทัศน์มีอิทธิพลในการเป็นแหล่งให้ความรู้ และทำหน้าที่ในการขัดเกลาสังคม (Socialize) เสมือนการให้อุทาหรณ์สอนใจ เช่น พ่อแม่ โรงเรียน อาจจะสามารถได้ว่าละครโทรทัศน์เป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยสอนให้คนในสังคมรู้ถึงการปฏิบัติตัวในสังคม เพราะละครโทรทัศน์เป็นความบันเทิงแบบเล่าเรื่อง โดยใช้เวลาในการออกอากาศเป็นเดือนและนำเสนอเป็นตอนๆ 5) ละครโทรทัศน์มีส่วนสะท้อนภาพ (Portray/Reflect) วิถีชีวิต (Lifestyle) ของสังคม เช่น โครงสร้างหรือค่านิยมทางสังคม รวมทั้งความคิดจิตใจ วัฒนธรรม และความเชื่ออันเป็นสาระของคนในสังคม โดยผ่านการดำเนินเรื่องราวของตัวละคร

ภาพที่ 1.2: ประเภทรายการที่รับชม

ที่มา: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2559). สืบค้นจาก https://www.isranews.org/isranews-news/44387-tv-digital_443872.html.

นราพร สังข์ชัย (2552) ได้กล่าวถึงสภาพการตลาดของละครโทรทัศน์ไว้ว่ากลุ่มเป้าหมายของผู้ชมละครโทรทัศน์ยังคงเป็นคนกลุ่มเดิม ซึ่งต้องการรับชมละครเพื่อการหลีกหนี (Escape) และหาความบันเทิง (Entertainment) ดังนั้นเรื่องราวเนื้อหาที่น่าสนใจในละครโทรทัศน์มักจะอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่าน้ำเน่า เมื่อละครแบบไหนได้รับความนิยมก็จะผลิตละครในลักษณะเดียวกันตามออกมา การแข่งขันของสถานีโทรทัศน์ที่ผลิตรายการละครโทรทัศน์จะผลิตละครในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน และเน้นความรุนแรงทางด้านอารมณ์มากกว่าการแสดงเหตุผล คันธียา วงศ์จันทา (2541) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ชมละครโทรทัศน์เอาไว้ ซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่ยังคงมองว่าเนื้อหาของละครโทรทัศน์ยังมีเนื้อหาแบบเก่าๆ เดิมๆ และยังไม่พัฒนาไปเท่าไรนัก และผู้ชมส่วนใหญ่ยังคงมองว่าดารา นักแสดงนั้นเป็นจุดที่ผู้ชมสนใจหรือต้องการรับชมมากที่สุด

ในช่วงระยะเวลา 2 - 3 ปีที่ผ่านมาหลังจากโทรทัศน์ในประเทศไทยเข้าสู่ระบบดิจิทัล (Digital Television) ธุรกิจละครโทรทัศน์ก็ดูมีมากขึ้นเนื่องจากการขยายตัวของสถานีโทรทัศน์ที่ไม่ได้มีเพียง 6 ช่องเหมือนตอนโทรทัศน์ระบบแอนะล็อก (Analog Television) แล้ว แต่ธุรกิจละครโทรทัศน์ที่

ประสบความสำเร็จนั้น ก็ยังคงเป็นละครโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนานตั้งแต่สมัยยังอยู่ในช่องแอนะล็อก อย่างสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 ที่ผ่านมา ละครโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ประสบความสำเร็จในด้านความนิยมของคนดูหลายเรื่อง แต่ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงและเป็นที่สุดถึงอย่างกว้างนั้นคือละครเรื่องนาคี ที่ผลิตโดยบริษัท แอค-อาร์ต เจเนเรชั่น จำกัด โดยเป็นละครที่ได้รับความนิยม (Rating) สูงสุดในปีพ.ศ. 2559 ตอนจบของละครได้ไป 17.29 และตลอดการฉายละครเรื่องนาคีได้รับความนิยม (Rating) ไปถึง 10.93 (มาแล้ว !!! กับบทสรุป รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง 3/3HD (ช่อง 33) ตลอดปี 2559 ทั้งหมด 25 เรื่อง, 2559) ส่วนละครโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ที่ได้รับความนิยมในปีพ.ศ. 2559 คือละครชุดรักคือไฟ เรื่องทะเลไฟ ผลิตโดย บริษัท พอดีคำ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด โดยตลอดการฉายละครเรื่องนี้ทำให้ได้ความนิยมไปถึง 9.43 (“มาแล้ว !!! กับบทสรุป” รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง 7HD”, 2559)

สถานีโทรทัศน์ช่องใหม่ๆ จึงเลือกที่จะใช้รายการประเภทละครโทรทัศน์เพื่อต่อสู้และสร้างความนิยมให้กับสถานีของตัวเอง ในขณะที่เดียวกันผู้ผลิตละครโทรทัศน์ต่างพยายามสรรค์สร้างผลงานออกมาเพื่อละครมีความน่าสนใจและชวนให้เป็นที่น่าติดตามด้วยวิธีการที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป (พัทธนันท์ ฉุยกรม, 2556) แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่ากับผู้ผลิตละครโทรทัศน์ที่มีมาอย่างยาวนานอย่างช่อง 3 และช่อง 7 จนปีพ.ศ. 2559 ที่ผ่านมามีละครโทรทัศน์ที่ประสบความสำเร็จที่นอกเหนือจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 7 อย่างสถานีโทรทัศน์ช่องจีเอ็มเอ็ม 25 (GMM25) ที่ได้ ออกอากาศละครดราม่าเข้มข้นและรุนแรงอย่างเรื่อง “Club Friday To Be Continued” ตอน “เพื่อนรัก เพื่อนร้าย” ซึ่งเป็นละครซีรีส์ที่ได้รับความนิยมจนทำให้ทางสถานีต้องนำมาทำเป็นละครยาวและแต่งเรื่องเพิ่มขึ้นมาใหม่ ละครเรื่องนี้กลายเป็นกระแสและถูกพูดถึงเพราะเนื้อหาที่ออกอากาศมีความรุนแรง ความนิยม (Rating) ของละครเรื่องนี้ในตอนจบขึ้นถึง 4.07 และมีความนิยม (Rating) เฉลี่ยตลอดเรื่องอยู่ที่ 1.95 (“เพื่อนรักเพื่อนร้าย ปัง!!!”, 2559) อีกหนึ่งสถานีโทรทัศน์ใหม่ที่เริ่มได้รับความนิยมจากละครของตัวเองอย่างสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31 ที่นำเสนอละครพิษสวาท ซึ่งเป็นละครดราม่า ผสมกับอ้างอิงประวัติศาสตร์และกลายเป็นที่พูดถึงในคนหมู่มาก ส่งผลให้ความนิยม (Rating) ของละครเรื่อง “พิษสวาท” ตอนจบนั้นได้ไป 5.33 และมีความนิยม (Rating) เฉลี่ยตลอดทั้งเรื่องอยู่ที่ 3.27 (“มาแล้ว !!! กับบทสรุป รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง ONE”, 2559)

ปัจจุบันละครโทรทัศน์ที่อยู่ตามสถานีโทรทัศน์มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งในรูปแบบของการออกอากาศและแนวละครที่นำเสนอ ละครชุดเองก็กลายเป็นที่นิยมของผู้จัดละครโทรทัศน์และเลือกที่จะนำมาใช้ผลิตเป็นละครโทรทัศน์มากขึ้น อย่างสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีละครชุดหลายเรื่อง เช่นละครชุด 4 หัวใจแห่งขุนเขา (2553) ละครชุดสุภาพบุรุษจุฑาเทพ (2556) ละครชุด The Cupids บริษัทรักอุตลุด (2560) ส่วนสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 มีละครชุดรักคือไฟ (2559-

2560) ละครชุดภารกิจรัก (2560) และสถานีโทรทัศน์ที่เปิดใหม่อย่างช่องวัน 31 เองก็เริ่มที่จะผลิตละครชุดออกมา อย่างเช่นในปี 2560 ที่ผ่านมาช่องวันได้สร้างละครชุดเสนาหาไดอารี่ (2560) ขึ้นมา ทั้งนี้อาจด้วยเหตุผลทางการตลาดในการดึงดารา นักแสดงที่มีชื่อเสียงเข้ามาเล่นในละครชุดเดียวกัน แต่ต่างเรื่องกัน ยศสินี ฦ นคร (2552 อังโน ไปรยา บุญบุตร, 2552) ผู้จัดละครค่าย Maker Y ได้กล่าวถึงการเริ่มทำละคร 1 เรื่องไว้ว่าจำเป็นที่จะต้องหาเรื่องในตัวผู้จัดอยากสื่อสารให้คนดูเสียก่อน หลังจากนั้นจึงนำไปเสนอที่สถานีโทรทัศน์ เมื่อทางสถานีอนุมัติ จึงเริ่มจากเขียนบทก่อน ซึ่งคนเขียนบทต้องร่วมประชุมกับผู้จัดและผู้กำกับเพื่อให้เห็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังมีละครรูปแบบใหม่ๆ เพิ่มเข้ามา ทั้งในส่วนของละครซีรีส์ซึ่งออกอากาศ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เช่น Hormones The Series (2556-2558) Love Sick The Series (2557-2558) หรือละครที่ออกอากาศทางช่องทางออนไลน์ หรือสื่อออนไลน์เท่านั้น (Online Content) เช่นละครชิทคอม เป็นต่อ Uncensored Pool Party พี่ไม่ลืม (2560, LINE TV) ละครซีรีส์ I HATE YOU I LOVE YOU (2559-2560, LINE TV) เป็นต้น

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิต รวมทั้งต้องการศึกษาทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต ศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเป็นแนวทางในการจัดตั้งธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต
- 1.2.3 เพื่อศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์
- 1.2.4 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์

1.3 ขอบเขตของโครงการ

กลุ่มตัวอย่างวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่

- ผู้บริหาร ผู้จัดละคร บุคลากรที่ผลิตเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ หรือสถานีโทรทัศน์ จำนวน 3 คน
- ผู้รับชมละครโทรทัศน์ อายุระหว่าง 18 - 50 ปี โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 7 - 10 คน

กลุ่มที่ 1 ชาย หญิง ที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์อย่างจริงจัง

กลุ่มที่ 2 ชาย หญิง ผู้ที่นับถือศาสนาอื่นๆ นอกเหนือไปจากศาสนาพุทธ

กลุ่มที่ 3 กลุ่มของบุคคลที่เป็นเพศที่ 3

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการบันเทิงประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อแพร่ภาพ ออกอากาศทางโทรทัศน์ และมีรูปแบบการนำเสนอหลายประเภท โดยใช้นักแสดงชุดเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง ความยาวของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 12 - 19 ตอน ออกอากาศต่อเนื่องเป็นประจำทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 - 3 วัน ซึ่งจะออกอากาศผ่านทางฟรีทีวีและช่องทีวีดิจิทัล

1.4.2 การเลือกเนื้อหา หมายถึง การเลือกเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ผู้จัดละครโทรทัศน์ต้องการนำเสนอเพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีและทีวีดิจิทัล

1.4.3 การสร้างบทละครโทรทัศน์ หมายถึง การเขียนบทละครโทรทัศน์เพื่อทำเป็นละครโทรทัศน์โดยเนื้อหาที่เลือกมาทำเป็นบทละครโทรทัศน์นั้นอาจเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาใหม่ เรื่องราวที่ดัดแปลงจากเรื่องจริง หรือเรื่องราวที่ดัดแปลงจากนวนิยายก็ได้

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 การศึกษาการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต ผลที่ได้จากบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์หรือผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์จะนำไปสู่แนวทางการกำหนดแนวละครในการผลิตละครโทรทัศน์ และนำไปสู่การจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์

1.5.2 การศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ ผลที่ได้จากผู้รับชมละครโทรทัศน์จะนำไปสู่แนวทางในการผลิตละครโทรทัศน์เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้ชม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองผู้ผลิตและผู้ชม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเรตติ้ง
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้รับสาร
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์ เป็นสื่อ (Media) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ และเป็นรายการโทรทัศน์ ประเภทหนึ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมานาน โดยเริ่มออกอากาศนับตั้งแต่สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 จนถึงปัจจุบัน รายการละครก็ยังเป็นความบันเทิงที่ประชาชนให้ความนิยมสูงสุด มาโดยตลอด ในปัจจุบันการนำเสนอละครโทรทัศน์ มักมีการนำบทประพันธ์มาเรียบเรียงใหม่ และมีการแต่งเรื่องราวที่เพิ่มขึ้นจากบทประพันธ์เดิมเพื่ออรรถรสในการรับชมละครที่มากขึ้น

ความหมายโดยทั่วไปของละครโทรทัศน์ คือความบันเทิงแบบบันเทิงคดี (Fiction) ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวหลายรูปแบบด้วยกัน ละครโทรทัศน์อาจจะเป็นเรื่องราวที่นำเสนอเป็น เรื่องแต่งขึ้นตามจินตนาการของผู้ประพันธ์และผู้เขียนบท ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องจริง หรือ ละครโทรทัศน์อาจเป็นเรื่องจริงที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการเป็นบทละคร หรือ ละครโทรทัศน์อาจนำเค้าโครงความจริงบางส่วนมาขยายแต่งเติม อย่างเช่น การนำเรื่องราวในประวัติศาสตร์มาดัดแปลง เป็นต้น อย่างไรก็ตามหัวใจสำคัญของละครโทรทัศน์นอกจากบทละครแล้ว การคิดทำละครที่สนุกสนาน ถูกใจผู้ชม มีอัตราความนิยม (Rating) มาก ก็จะทำให้เกิดรายได้จากการโฆษณาช่วงเวลาของละคร แต่ถ้าหากมองอีกแง่หนึ่ง ละครโทรทัศน์ก็เป็นสาร (Message) ชนิดหนึ่งที่ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้ส่งสาร นั่นคือผู้เขียนบทและผู้กำกับการแสดง ไปยังผู้รับสาร นั่นคือ ผู้ชมเพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

ละครโทรทัศน์ในประเทศไทย

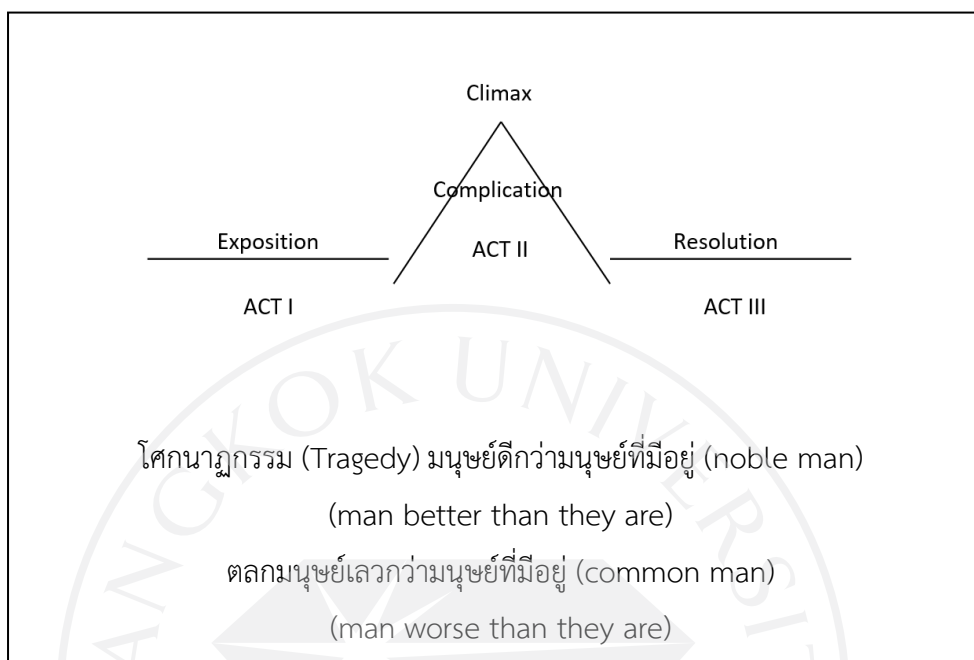
สรรรถน์ จีรวรรณวิสุทธิ (2554) กล่าวว่าละครโทรทัศน์ของไทยเกิดขึ้นเมื่อสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหมได้ออกอากาศละครโทรทัศน์ไทยเรื่องแรกในชื่อ “สุยานีไม่ยอมแต่งงาน” (2499) เมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2499 ของนายรำคาญ หรือ ประหยัด นาคะนาท ซึ่งเป็นละครที่ประพันธ์ขึ้นมาใหม่ เพื่อใช้ในการแสดงทางโทรทัศน์โดยเฉพาะ ซึ่งการผลิตละครโทรทัศน์ในระยะแรกเป็นการนำละครเสภา ละครอิงประวัติศาสตร์ หรือละครพูดพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 โดยเป็นการแสดงกันสดๆ ยังไม่มีการบันทึกเทป ละครได้ถูกพัฒนาไปอย่างมากจากการตอบรับที่ดีจากผู้ชม และเริ่มมีการเบนเข็มจากการนำละครเก่ามาเล่น ไปทำละครโทรทัศน์ที่มาจากนวนิยายที่แต่งโดยนักประพันธ์ แต่ก็มีช่วงหนึ่งที่ละครโทรทัศน์ก็ได้รับความนิยมน้อยลง แต่ก็ได้รับความนิยมอีกครั้งเมื่อสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เริ่มแพร่ภาพออกอากาศและมีการผลิตละครโทรทัศน์อย่างจริงจัง โดยให้ภัทราวดี มีชูธน เข้ามาจัดละครโดยใช้เทคนิคการบันทึกเทปโทรทัศน์ สร้างฉาก กำกับการแสดงด้วยความพิถีพิถันจนทำให้ละครโทรทัศน์ที่ผลิตออกมามีความติดตามมากยิ่งขึ้น ผู้ชมเองก็เริ่มหันกลับมาสนใจละครโทรทัศน์จนทำให้เกิดการแข่งขันในการผลิตละครโทรทัศน์อีกครั้ง

โครงสร้างของละครโทรทัศน์

อรนุช เลิศจรยารักษ์ (2558, หน้า 78-79) กล่าวถึงโครงสร้างของละครโทรทัศน์ไว้ในหนังสือว่าแต่ละเรื่องจะใช้ประมาณ 3 ถึง 4 องก์เนื่องจากมีโฆษณาเข้ามาเกี่ยวข้อง ละครโทรทัศน์ใช้แนวทางเดียวกับละครสมัยใหม่ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความมีเสรีภาพในด้านโครงสร้างละคร แต่การสร้างความคิดและคลายความคิด ความยุ่งยากและการตกลงใจ (Complication and Resolution) ยังคงเป็นหัวใจของโครงสร้างละคร

ละครสมัยใหม่โครงสร้าง 3 องก์ คือการอธิบายปูเรื่อง (Exposition) ความยุ่งยาก (Complication) การคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ภาพที่ 2.1: แสดงโครงสร้างของละครโทรทัศน์

ที่มา: อรุณช เลิศจรยรักษ์. (2558). *หลักการเขียนบทโทรทัศน์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดังนั้น โครงสร้างของละครโทรทัศน์มีหลักสำคัญคือ มีแก่นสำคัญของเรื่อง (Premise or Theme) อารัมภบท (Introduction) ความยุ่งยากขัดแย้ง (Conflict) การแสดงที่เพิ่มความเข้มข้น (Rising Action) จุดวิกฤต (Crisis) หรือจุดสำคัญของเรื่อง (Climax) สถานการณ์คลี่คลาย (Falling Action) การแก้ไขปัญหาและการตกลงใจ (Solution and Resolution) เป็นตอนจบ

ประเภทของละครโทรทัศน์

ฉัตรนันทน์ อนวัชศิริวงศ์ (2555) ได้กล่าวถึงประเภทของละครโทรทัศน์นั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น การจำแนกตามรูปแบบการออกอากาศ จำแนกตามการนำเสนอเรื่องราว โดยแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

1. ละครโทรทัศน์ตามรูปแบบการออกอากาศ (Format) จะพิจารณาจากลักษณะความยาวและความต่อเนื่องในการออกอากาศ โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) ละครเรื่องยาว (TV Serial) ซึ่งมีความยาวประมาณ 12-20 ตอน ออกอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 วัน เรื่องราวการนำเสนอเนื้อหาของละคร

ประเภท TV Serial จะดำเนินเรื่องต่อเนื่องกันไปตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง โดยใช้นักแสดงชุดเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง

2) ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอน (TV Series) โดยจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาของละครประเภท TV Series จะมีเนื้อหาหลักเป็นไปในแนวเดียวกัน และใช้นักแสดงชุดเดียวกันโดยตลอด แต่อาจมีนักแสดงรับเชิญเข้ามา TV Series ผู้ชมไม่จำเป็นต้องดูทุกตอนหรือทุกสัปดาห์แต่ก็สามารถเข้าใจเรื่องราวแต่ละตอนได้

3) ละครขนาดสั้น (Miniseries) โดยจะเป็นละครที่มีความยาวประมาณ 2-8 ตอน ออกอากาศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือออกอากาศต่อเนื่องกันไปทุกวันจนจบ เนื้อหาของละครประเภท Miniseries แต่มักไม่ค่อยเป็นที่นิยมเนื่องจากละครประเภท Miniseries มีลักษณะการดำเนินเรื่องที่เร็ว หากผู้ชมพลาดไปบางตอนก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้

4) ละครสั้นจบในตอน (Anthology Series) โดยเนื้อหาของละครประเภทนี้จะอยู่ภายใต้แนวเรื่องเดียวกัน แต่การดำเนินเรื่องราวในแต่ละตอนจะไม่มีมีความเกี่ยวเนื่องกัน นักแสดงอาจจะเป็นชุดเดียวกันหรือไม่ใช่ชุดเดียวกันก็ได้

2. ประเภทของละครโทรทัศน์ตามเนื้อหาของเรื่อง (Genre) การจำแนกประเภทของละครโทรทัศน์ตามเนื้อหาของเรื่อง (Genre) จะพิจารณาจากเนื้อหาของละคร สามารถจำแนกได้ดังนี้ (อภรณ์ กุฬพงษ์ศักดิ์, 2558)

1) ละครโศกนาฏกรรม (Tragedy) เป็นละครที่นำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่จบลงด้วยหายนะ และความสูญเสียของตัวละครเอก เช่น ละครคู่กรรม (2556, ช่อง 5) ละครเรื่องทองเนื้อเก้า (2556, ช่อง 3) ละครเรื่องแหวนทองเหลือง (2558, ช่อง 8) เป็นต้น

2) ละครโรแมนติก (Romantic) เป็นละครที่นำเสนอความสุขจากความรัก คุณค่าแห่งความรัก ผู้ชมละครได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตัวละคร สอดคล้องกับแนวคิดการพาผู้ชมหนีหนี (Escape) ไปจากสภาพความเป็นจริงที่มีความทุกข์ เช่น ซ็อกโกแลต (2548, ช่อง 5) ละครเรื่องสุภาพบุรุษจุฑาเทพ (2556, ช่อง 3) ละครเรื่องหัวใจ เป็นต้น

3) ละครเมโลดราม่า (Melodrama) เป็นละครเร้าอารมณ์ ที่แฝงไปด้วยความอ่อนไหวทางอารมณ์ เนื้อเรื่องเป็นชีวิตรัก ความขัดแย้ง การชิงดีชิงเด่น ริษยา ซึ่งตัวละครจะมีลักษณะเพียงมิติเดียว (Typed Character) กล่าวคือ ถ้าหากเป็นตัวร้ายก็จะบ่งบอกความร้ายตลอดทั้งเรื่องหรือพระเอก-นางเอก ต้องประสบปัญหาความยุ่งยากทั้งด้านความรักและการใช้ชีวิตจากผลการกระทำของตัวร้าย เช่น ละครพุ่มนี้ก็รักเธอ (2552, ช่อง 5) ละครเรื่องแรงเงา (2555, ช่อง 3) ละครเรื่องดอกโศก (2555, ช่อง 5) ละครเรื่องดอกซ่อนชู้ (2558, ช่อง 8) ละครเรื่องน้ำเซาะทราย (2560, ช่อง 7) เป็นต้น

4) ละครตลกรักกระจุกกระจิม (Sentimental Comedy) เป็นละครที่เน้นสร้างความบันเทิงเป็นหลัก โดยเรื่องราวตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเอกที่น่ารักน่าเอ็นดู มีการยั่วเย้ากระช้ำแห่ย์ พ่อแม่แหม่งอน ความตลกของละครมักมาจากบุคคลแวดล้อมตัวเอก เช่น ละครเรื่องปัญญาชนกันคร้าว (2555, ช่อง 3) ละครเรื่องล้นรักข้ามรั้ว (2558, ช่อง 8) เป็นต้น

5) ละครตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) หรือละครซิตคอม (Sitcom) เป็นละครที่มีการเดินเรื่องโดยผูกสถานการณ์ขึ้นมาใหม่ให้กับตัวละครซึ่งแต่ละตอนจะไม่ซ้ำกัน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตลกขบขัน ละครซิตคอมเป็นละครประเภทจบในตอน และใช้ตัวละครหลักเป็นตัวละครเดิมในทุกสัปดาห์ เช่น ละครเรื่องเป็นต่อ (2558, ช่อง One) ละครเรื่องอาม่าอะพาร์ตเมนต์ (2559, ช่อง 7) ละครเรื่องบางรักซอย 9/1 (2559, ช่อง One) ละครเรื่องรักแท้แม่ไม่ปลื้ม (2559, ช่อง one) ละครเรื่องสูตรรักชุลมุน (2559, ช่อง One) เป็นต้น

6) ละครตลกต่อสู้ (Action Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ที่ไม่จริงจัง ไม่เน้นการฆ่าฟัน เช่น ละครเรื่องลิเกหมัดสัง (2558, ช่อง 8) เป็นต้น

7) ละครตลกครอบครัว (Family Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานเรื่องชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง เครือญาติ มาเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน เช่น ละครเรื่องเฮงเฮงเฮง (2545-2559, ช่อง 3 และช่อง One) ละครเรื่องบ้านนี้มีรัก (2549-2559, ช่อง 3 และช่อง One) เป็นต้น

8) ละครตลกสยองขวัญ (Horror Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานเรื่องวิญญาน ความลึกลับ แต่นำมาเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน เช่น ละครเรื่องบ้านนี้มีผีไม่ปอบ (2558, ช่อง 3) ละครเรื่องมือปราบกุกกุกกุก (2558-2559, ช่อง One) เป็นต้น

9) ละครต่อสู้ หรือ ละครบู๊ (Action) เป็นละครที่มีตัวเอก (มักจะเป็นผู้ชาย) มุ่งปกป้องสังคมหรือคนที่รักให้ปลอดภัยจากผู้ร้าย เน้นฉากการต่อสู้ระหว่างตัวเอกและตัวร้าย และเน้นการติดตามการแก้ปัญหา สถานการณ์หรือการเอาชนะตัวร้ายได้อย่างไร เช่น ละครเรื่องชาติเจ้าพระยา (2556, ช่อง 3) ละครเรื่องเข้ามาคนเดียว (2559, ช่อง 7) ละครเรื่องหักหลังข้าง (2560, ช่อง 7) ละครเรื่องมือเหนือเมฆ (2560, ช่อง 7) เป็นต้น

10) ละครผจญภัย (Adventure) มักจะเป็นละครที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางไปยังดินแดนต่างๆ ที่ลึกลับมหัศจรรย์ มีความตื่นเต้น ความแปลกใหม่ มีความท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็น และความสามารถของมนุษย์ เช่น ละครเรื่องเทพบุตรสุดเวหา (2558, ช่อง 3) ละครเรื่องอังกอร์ (2560, ช่อง 3) เป็นต้น

11) ละครลึกลับ สยองขวัญ (Horror) เป็นละครที่มีเรื่องราวปริศนา ชวนตื่นเต้น มีเรื่องราวเกี่ยวกับปีศาจ ผี วิญญาณ ความน่ากลัว การแก้แค้นอาฆาตข้ามชาติภาพระหว่างวิญญาณกับ

มนุษย์ เช่น ละครเรื่องเพลงผีบอก (2543, ช่อง 5) ละครเรื่องบ่วง (2555, ช่อง 3) ละครเรื่องพิชิตสาวท (2559, ช่อง One) เป็นต้น

12) ละครพื้นบ้าน (Folktale) คือละครที่มักจะเป็นเรื่องราวนิทานพื้นบ้าน เทพนิยาย เรื่องปรัมปรา เช่น ละครเรื่องแก้วหน้าม้า (2558, ช่อง 7) ละครเรื่องสี่ยอดกุมาร (2559, ช่อง 7) ละครเรื่องอุทัยเทวี (2560, ช่อง 7) ละครเรื่องเทพสามฤดู (2560, ช่อง 7) เป็นต้น

ข้อมูลในแนวคิดละครโทรทัศน์จะนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ผู้รับชมละครโทรทัศน์ว่าผู้ชมชื่นชอบละครโทรทัศน์ประเภทไหน และมีความคิดเห็นอย่างไรกับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์

การดำเนินงานการผลิตละครโทรทัศน์เพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ นั้นมีที่มาและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ในแต่ละสถานีเป็นปัจจัยสำคัญ (สินีญา ไกรวิมล, 2545) ลักษณะการดำเนินงานการผลิตละครโทรทัศน์ไทยเพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ นั้นแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557)

1. สถานีโทรทัศน์เป็นผู้ดำเนินการผลิตเอง โดยจ้างบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตละคร ได้แก่ ผู้กำกับการแสดง ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ผู้จัดการกองถ่าย หรือ ธุรกิจกองถ่าย เป็นต้น ลักษณะการดำเนินงานในส่วนของการใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าตอบแทนนักแสดง ค่าประกอบฉาก ค่าเช่าสถานี เป็นต้น ทางสถานีโทรทัศน์จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ทั้งนี้ต้องผ่านการเห็นชอบและจ่ายให้ตามหลักฐานทางการเงิน รายได้ของผู้ผลิตตามหน้าที่ต่างๆ จะได้รับเฉพาะค่าจ้างที่ตกลงกันเท่านั้นจึงแตกต่างจากลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบของบริษัทที่ค่าใช้จ่ายประมาณการ

2. บริษัทผู้ผลิต หรือ ทีมผู้จัดละครโทรทัศน์ดำเนินงานร่วมกับฝ่ายผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์ โดยจะได้รับค่าจ้างผลิตละครไปบริหารเองเป็นตอนๆ หลังจากผ่านขั้นตอนการเสนองบประมาณต่อสถานีโทรทัศน์แล้ว ผู้จัดจะต้องรับผิดชอบงานทั้งหมด ดังนั้นรายได้ของทีมผู้จัดละครนั้นเกิดจากผลกำไรในการบริหารของผู้จัดเอง เช่น ผู้จัดละครเสนองบประมาณในการผลิตละคร 1 เรื่อง ค่าใช้จ่ายส่วนต่างๆ เมื่อสถานีโทรทัศน์พิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการได้ ผู้จัดละครจะต้องนำงบประมาณมาบริหารเพื่อให้มีกำไรและค่าตอบแทนสำหรับทีมผู้จัด แม้ว่าการดำเนินงานในลักษณะนี้จะมีอัตราเสี่ยงในระดับหนึ่ง แต่การดำเนินงานในลักษณะนี้ก็ได้รับความนิยมจากบริษัทผู้ผลิตจำนวนมากโดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ที่มีบริษัทผู้ผลิตเข้ามาดำเนินงานให้

3. บริษัทผู้ผลิตเช่าเวลาจากสถานีโทรทัศน์ แล้วจึงมาดำเนินการผลิตละครโทรทัศน์เพื่อออกอากาศซึ่งจะต้องทำหน้าที่หาโฆษณาหรือผู้อุปถัมภ์รายการเอง รายได้ของผู้ผลิตจึงเกิดจากการขายเวลาในการโฆษณาด้วย ดังนั้น ลักษณะการดำเนินงานลักษณะนี้ ผู้ผลิตจึงมีอำนาจในการตัดสินใจค่อนข้างมากไม่ว่าจะเป็นแนวเรื่อง เรื่อง นักแสดง ผู้กำกับการแสดง เพราะการขาดทุนหรือกำไรนั้น

ขึ้นอยู่กับตัวผู้ผลิตเองแม้ว่าการเวลาได้ไม่ครบก็ต้องจ่ายค่าเช่าเวลาตามอัตราที่สถานีโทรทัศน์กำหนดไว้

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557) กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนการผลิตละครโทรทัศน์ไว้ว่า การผลิตละครโทรทัศน์ก็เหมือนกับการผลิตงานสื่อโทรทัศน์อื่นๆ กล่าวคือ การผลิตที่มีกระบวนการในการทำงานที่ตีครบถ้วนทุกขั้นตอนจะส่งผลให้ได้ละครโทรทัศน์ที่ดีและมีคุณภาพ โดยแบ่งการทำงานผลิตละครโทรทัศน์ออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมงาน (Pre-Production) ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production) ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production) และขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมงาน (Pre-Production)

เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะต้องแน่ใจว่าจะทำละครโทรทัศน์เรื่องอะไร อยากรับออกมาเป็นแบบไหน กลุ่มเป้าหมายคือใคร จะทำอย่างไรให้ละครเป็นที่น่าสนใจ ในขั้นตอนนี้ถือเป็นระยะในการวางแผนงาน ผู้กำกับการแสดงที่มีความสามารถในการทำงานจะถูกคัดเลือกมาทำงานเพื่อกำหนดทิศทางของการผลิตงานละครทั้งหมด การเตรียมบทละครซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของงานทุกงานไม่ว่าจะเป็นฝ่ายศิลป์ ฝ่ายเครื่องแต่งกาย นักแสดง รวมถึงตัวผู้กำกับการแสดงเอง ต้องการมีการประชุมเพื่อเข้าใจในเนื้อหาของละครโทรทัศน์ และกำหนดทิศทางของละครโทรทัศน์ องค์กรประกอบโดยรวมของงานและประชุมทีมงานฝ่ายต่างๆ เพื่อทราบรายละเอียดของงานที่จะถ่ายทำและงานที่ได้รับไปปฏิบัติ นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดทำตารางการถ่ายทำ (Breakdown) เพื่อวางแผนการถ่ายทำละครโทรทัศน์ในแต่ละวัน

2. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

เป็นการทำงานไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ในตารางการถ่ายทำ ในการทำงานถ่ายทำทุกคนในทีมจะใช้บทละครโทรทัศน์กับใบตารางถ่ายทำเป็นหลักยึดในการทำงานแต่ละวัน โดยจะเรียงลำดับการถ่ายทำตามที่ทำเอาไว้ แต่อาจจะมีการสลับฉากในการทำงานได้ แต่ในการดำเนินการผลิตละครที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรที่จะสามารถทำงานถ่ายทำได้อย่างน้อยร้อยละ 90 ของตารางการถ่ายทำที่กำหนดไว้ในการประชุม

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production)

ขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

3.1 การตัดต่อภาพ (Editing)

การตัดต่อเป็นการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ให้มีความน่าติดตาม มีการใช้เทคนิคการตัดต่อมาช่วยให้ละครมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากการตัดต่อจะช่วยเล่าเรื่องจากบทละครแล้ว ยังช่วยในด้านการแสดงของนักแสดงให้ดีขึ้นอีกด้วย การตัดต่อช่วยทอนหรือเสริมอารมณ์

ทางการแสดงด้วยเทคนิคการตัดต่อเล่าเรื่อง เพื่อช่วยในการสื่อสารทางการแสดงของนักแสดงให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2 การลงเสียงและดนตรี (Sound and Music)

การลงเสียงและดนตรีเปรียบเสมือนการตกแต่งงานลงรายละเอียดขั้นสุดท้ายก่อนส่งงาน แม้ว่าภาพละครโทรทัศน์จะสามารถสื่อความหมายของสิ่งที่ตัวละครและผู้กำกับการแสดงต้องการถ่ายทอดได้ แต่การสื่อความหมายจะไม่ครบถ้วนเลยถ้าขาดการใส่เสียงประกอบต่างๆ ของละครลงไป หน้าที่ของเสียงเพลง ดนตรีประกอบ และเสียงประกอบต่างๆ จะช่วยสร้างเสริมอารมณ์ให้กับแต่ละฉากให้สามารถถ่ายทอดความรู้สึกออกมาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เสียงในละครโทรทัศน์มี 5 ประเภท คือ เสียงบรรยาย เสียงสนทนา เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงเจ็บบ เจ้าหน้าที่ยุติทำการลงเสียงและดนตรีจะต้องศึกษาทำความเข้าใจบทละครเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าควรใส่ดนตรีและเสียงประกอบอย่างไร ช่วงจังหวะไหนเหมาะสมที่สุด

4. ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation)

โดยทั่วไปแล้วการผลิตละครโทรทัศน์มีการประเมินผลตลอดเวลา โดยการประเมินผลมีจุดประสงค์คือ ตรวจสอบความถูกต้องของการทำงานละครโทรทัศน์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่

4.1 การประเมินขั้นเตรียมงาน เป็นการประเมินตั้งแต่การวางแผนและการเตรียมการ อาจมีการปรับแผนให้มีความเหมาะสมกับความเป็นไปได้ให้เกิดปัญหาน้อยที่สุดในการถ่ายทำ

4.2 การประเมินขั้นตอนการถ่ายทำ เป็นการประเมินในขณะที่กำลังผลิตละครโทรทัศน์ หากพบว่ามีข้อบกพร่องต้องรีบแก้ไขทันที

4.3 การประเมินขั้นตอนหลังการถ่ายทำ เป็นการประเมินหลังจากผลิตละครโทรทัศน์เสร็จสมบูรณ์แล้ว ก่อนที่จะนำไปออกอากาศให้ผู้ชมได้รับชม โดยตรวจสอบงานละครโทรทัศน์ผ่านการตัดต่อภาพ และลงเสียงสมบูรณ์ โดยในขั้นนี้ควรเป็นการตรวจงานจากผู้กำกับแสดง เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการหลังการถ่ายทำทั้งกระบวนการได้ผลิตงานออกมาตรงตามสิ่งที่ผู้กำกับการแสดงและบทละครโทรทัศน์ต้องการจะนำเสนอหรือไม่

4.4 การประเมินหลังการนำไปเผยแพร่ออกอากาศ เป็นการประเมินคุณภาพละครโทรทัศน์ในภาพรวมทั้งหมด หลังจากได้รับชมแล้วมีความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึก ทศนคติ และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผลที่ได้จะนำไปปรับปรุงแก้ไขกับงานละครในเรื่องต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจผลิตผลครุโทรทัศน์

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 109) กล่าวถึงการทำงานเพื่อผลิตผลครุโทรทัศน์จำเป็นต้องมีการทำงานทั้งกำลังกายจากบุคลากรในตำแหน่งต่างๆ เพื่อสร้างผลิตผลงานและกำลังทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานผลิตผลครุโทรทัศน์โดยการทำงานทั้งสองส่วนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานผลิตผลครุโทรทัศน์ที่ดีที่สุด จึงจำเป็นต้องใช้หลักการในการบริหาร (Management) เข้ามาเพื่อให้เกิดการทำงานอย่างมีระบบและแม่นยำ ในการบริหารงานผลิตผลครุโทรทัศน์สามารถแบ่งการบริหารออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

1. การบริหารจัดการด้านการผลิตผลครุโทรทัศน์
2. การบริหารงบประมาณการผลิตผลครุโทรทัศน์

Gordon (1990 อ้างใน องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557, หน้า 109) กล่าวว่าการบริหารจัดการเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การผลิตผลครุโทรทัศน์ดำเนินไปอย่างมีระบบเป็นขั้นเป็นตอน ทุกงานจะระบุด้วยตารางงานที่ชัดเจน องค์กรผู้ผลิตจึงต้องมีระบบการบริหารที่สามารถจัดระเบียบให้กับทรัพยากรที่เป็นบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ ดังนั้นจึงกำหนดข้อมาตรฐานการบริหารจัดการการผลิตผลครุโทรทัศน์ไว้เพื่อให้ทีมงานผลิตผลครุโทรทัศน์มีการบริหารงานการผลิตอย่างเป็นระบบทำงานภายใต้หลักการที่ถูกต้อง มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน โดยใช้แนวคิดการบริหารจัดการ (Management) มาใช้เพื่อช่วยในการบริหารจัดการในการผลิตผลครุโทรทัศน์โดยมีหน้าที่พื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

การวางแผนเป็นกระบวนการทางการบริหารขั้นตอนแรก ผู้ผลิตผลครุโทรทัศน์จะเริ่มต้นทำงานด้วยการวางแผน การวางแผนจึงมีความสำคัญต่อองค์กรหลายประการ ดังนี้

1.1 เป็นเครื่องมือในการประสานงานขององค์กร การวางแผนจะแสดงถึงกิจกรรมที่ต้องดำเนินการในองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และบอกว่าใครควรรับผิดชอบส่วนใด

1.2 เป็นเครื่องมือและแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรในองค์กรผู้ผลิตผลครุโทรทัศน์ การวางแผนจะบอกว่าภารกิจใดที่องค์กรจะต้องดำเนินการ รวมทั้งการกำหนดแผนในระดับแผนปฏิบัติการซึ่งองค์กรจะสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้ผู้ผลิตผลครุสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้

1.3 เป็นแนวทางในการจัดระบบการควบคุมตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน งานขององค์กรผู้ผลิตผลครุโทรทัศน์ว่าบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ การวางแผนและการควบคุมจึงเป็นขั้นตอนคู่ขนานในการบริหารงานองค์กร

1.4 เป็นเครื่องมือกระตุ้นและจูงใจผู้ปฏิบัติงานผลิตละครโทรทัศน์ ซึ่งจะทำให้ทีมงานผู้ที่ทำงานในองค์กรผู้ผลิตละครเห็นแนวทางการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้

การวางแผนเป็นกระบวนการแรกในการบริหารงานผลิตละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นเหมือนเครื่องนำทางในการดำเนินการของผู้ผลิต การวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหารและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรที่จะประสบผลสำเร็จ

การดำเนินการผลิตละครโทรทัศน์ต้องมีการวางแผนเพื่อให้ทราบถึงการทำงานว่ามีกำหนดการเปิดกล้องถ่ายทำและปิดกล้องเมื่อไหร่ การทำงานแต่ละวันจะต้องถ่ายทำได้ฉากมากน้อยเพียงใดที่จะส่งงานได้ตามกำหนดของสถานีโทรทัศน์ เพื่อที่ทางสถานีโทรทัศน์จะได้วางแผนการออกอากาศได้อย่างถูกต้อง

2. การจัดองค์กร (Organizing)

การจัดองค์กรผลิตละครโทรทัศน์นั้น เป็นการจัดให้มีความสอดคล้องของโครงสร้างองค์กร เพื่อให้เหมาะสมกับงานผลิตและบุคลากรเพื่อช่วยให้การทำงานผลิตละครโทรทัศน์ มีความถูกต้อง คล่องตัว มีระเบียบแบบแผน ซึ่งในโครงสร้างจะระบุถึงตำแหน่งต่างๆ ตามสายงาน นอกจากนี้ยังมีการระบุถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งเพื่อความชัดเจนในการทำงาน

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)

ทีมงานผลิตละครโทรทัศน์มีการเลือกบุคลากรในการผลิตละครตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยคำนึงถึงจากองค์ประกอบพื้นฐานของตำแหน่งหน้าที่ของบุคลากรทำงานที่จำเป็นต้องมีการผลิตละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่อง

การคัดเลือกทีมงานผลิตละครโทรทัศน์เป็นกระบวนการจัดคนเข้าทำงานรูปแบบหนึ่ง โดยกระบวนการคัดเลือกทีมงานจะออกมาแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัทผู้ผลิตละครที่จะกำหนดไว้ ซึ่งนโยบายจะถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท แต่ถึงอย่างนั้นการตัดสินใจก็มาจากหลายฝ่ายหรือหลายปัจจัยด้วยกัน โดยการคัดเลือกทีมงานนั้นทางผู้จัดและผู้กำกับการแสดงจะมาพูดคุยลงความเห็นในการคัดเลือกทีมงาน

ดังนั้นกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน (Casting) ผู้ทำการคัดเลือกต้องใช้ความรู้และประสบการณ์จากการทำงานมาคัดเลือก วิเคราะห์พิจารณาหาเหตุผล ตรวจสอบความสามารถเพื่อคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้าทำงาน

4. การสั่งการ (Directing)

สิ่งสำคัญในการทำงานการกำกับการแสดงในงานผลิตละครโทรทัศน์คือการให้ผู้ร่วมงานทำงานตอบสนองตามกับผู้กำกับการแสดงต้องการ ผู้กำกับการแสดงต้องชัดเจนในการสั่งงานทีมงานอย่างมาก ทุกอย่างที่ต้องสื่อสารออกไปต้องชัดเจนและมั่นใจ เพราะเมื่อผู้ร่วมงานเกิดความเชื่อแล้วงานผลิตละครโทรทัศน์ที่ได้ทุกคนก็จะมีคุณภาพที่ดีตามไปด้วย

การสั่งการเป็นความพยายามให้การกระทำต่างๆ ของทุกฝ่ายเป็นไปในทางที่จะส่งเสริมให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ผู้บริหารทุกคนต้องเป็นผู้นำ (Leadership) ที่เหมาะสม และจากความสำเร็จของการสั่งการจึงได้กำหนดขอบเขตการสั่งการไว้ดังนี้

4.1 การสั่งการโดยให้มีการประชุม

การประชุมทีมงานผลิตละครโทรทัศน์นั้นควรมีจำนวนมากกว่า 3 ครั้ง สำหรับการประชุมเตรียมงานผลิต (Pre-Production) และช่วงการถ่ายทำละคร (Production) ควรมีการประชุมทีมงานอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตลอดการดำเนินการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งเรื่องจนแล้วเสร็จ หากไม่มีการประชุมเพื่อรับทราบภาพรวมและรายละเอียดในส่วนต่างๆ ของงานละคร ก็จะไม่ก่อให้เกิดการสร้างงานละครที่ดีได้ในลำดับต่อไป

5. การควบคุม (Controlling)

การควบคุม เป็นการบังคับหรือกำกับให้การทำงานต่างๆ เป็นไปตามแผนผู้บริหารจะต้องจัดระบบการทำงาน (Reporting System) เพื่อใช้สำหรับการควบคุม โดยพิจารณาว่าข้อมูลหรือตัวเลขใด จำเป็นสำหรับการควบคุมบ้าง จากนั้นต้องกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงานต่างๆ การทำงานผลิตละครโทรทัศน์เป็นการทำงานกับคนหมู่มาก ฉะนั้นคนทำงานในแขนงนี้จะมีความเป็นศิลปินสูง ต้องรู้จักวิธีควบคุมให้ได้ ดังนั้นการควบคุมจึงต้องมีลักษณะพิเศษเพื่อที่ผู้กำกับการแสดงหรือผู้จัดละครจะได้งานตามที่ต้องการ

การควบคุมเป็นกิจกรรมที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กร และแก้ไขปรับปรุงการทำงานให้ถูกต้องและเป็นไปตามความต้องการขององค์กร การควบคุมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

5.1 การควบคุมโดยงาน เป็นการใช้งานเป็นตัวควบคุมและกำกับดูแลการทำงานของบุคคลในการทำงานกองถ่ายในแต่ละวันจะทำงานกันตามตารางถ่ายทำ (Breakdown) ที่แจกให้ในการประชุมก่อนการถ่ายทำ

5.2 การควบคุมโดยระบบการเงิน การควบคุมด้วยเงินนั้นจะใช้การใช้จ่ายเงินเป็นกรอบไว้ เนื่องจากถือว่าเงินเป็นปัจจัยที่จะก่อให้เกิดงาน การมีเงินเพียงพอในการทำงานให้จบเรื่องจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง

5.3 การควบคุมโดยคน

การควบคุมโดยคน หมายถึงการทำงานของบุคลากรตามหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในใบระบุงาน (Job Description) เพื่อความชัดเจนในการทำงาน และรับรู้ขอบเขตการรับผิดชอบงานของตนเอง

5.3.1 ทีมงานปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ระบุแล้ว

การผลิตละครโทรทัศน์ไทยทีมงานทุกคนจะมีหน้าที่และรับรู้บทบาทของตนเองอยู่แล้ว ดังนั้นการควบคุมนี้จึงเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติกันอยู่แล้ว

5.3.2 มีบทลงโทษในกรณีที่ทีมงานกระทำผิด

การทำงานกับคนจำนวนมากจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเปรียบเทียบในการควบคุม การทำงานผลิตละครโทรทัศน์เป็นการทำงานร่วมกันของทีมงาน เมื่อต้องทำงานด้วยกันจึงจำเป็นต้องมีการเปรียบเทียบ และบทลงโทษบุคคลที่ละเมิดกฎระเบียบ ซึ่งทั้งหมดจะระบุรายละเอียดบทลงโทษในสัญญาว่าจ้างที่ทีมงานทำสัญญาต่อว่าผู้ว่าจ้างที่องค์กร หรือหน่วยงานผลิตละครโทรทัศน์ใช้เป็นกฎบังคับกันอยู่

2. การบริหารงบประมาณการผลิตละครโทรทัศน์

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 115) ได้กล่าวว่า เงินเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการดำเนินการผลิตละครโทรทัศน์สามารถเกิดขึ้นได้ การดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานและเป้าหมายจะต้องใช้เงินเพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของกระบวนการทำงานให้สามารถเกิดขึ้น การใช้งบประมาณต้องสอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลาเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตต้องคำนึงถึง รวมถึงต้องมีการสรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเมื่อมีการส่งงานแล้วเพื่อประเมินผลงานและความคุ้มค่า

การทำงานผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันจะมีการทำงานในการนำเงินเข้ามาสู่ระบบการผลิตละครโทรทัศน์ 2 รูปแบบ คือ

1. การรับจ้างผลิตงานละคร คือการที่หน่วยงานหรือองค์กรผู้ผลิตนำละครไปเสนอต่อสถานีโทรทัศน์ หรือทางสถานีโทรทัศน์ยื่นละครมาให้ผลิต ทั้ง 2 แบบจะเป็นการได้รับค่าจ้างจากทางสถานีโทรทัศน์มาดำเนินการผลิตและบริหารเองทั้งหมด ผู้ผลิตจะลงทุนเองแล้วเรียกเก็บเงินกับทางสถานีโทรทัศน์ตามแต่ตกลงกันไว้ เมื่อการส่งงานละครเสร็จสิ้นแล้วหากมีการแก้ไขจากทางสถานีโทรทัศน์ ผู้ผลิตก็ต้องปฏิบัติตาม

2. การเช่าเวลาจากสถานีโทรทัศน์ คือการเช่าเวลาออกอากาศจากทางสถานีโทรทัศน์แล้วมาดำเนินการผลิตเองเพื่อออกอากาศ การที่องค์กรผลิตละครโทรทัศน์ทำการเช่าเวลาจากสถานีโทรทัศน์แล้วดำเนินการติดต่อขายโฆษณา หรือผู้สนับสนุนรายการเอง การทำงานในส่วนนี้จะมีการเสนอเรื่องที่ต้องการผลิตไปให้ทางสถานีโทรทัศน์พิจารณา โดยสถานีโทรทัศน์จะขอดูในส่วนภาพรวมเท่านั้น ซึ่งทุนในการดำเนินการผลิตจะมาจากบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์เองทั้งหมด

การได้มาซึ่งเงินที่เป็นปัจจัยในการผลิตละครนั้น กว่าจะได้มาต้องกระบวนการมากมาย ดังนั้นทางด้านการเงินทีมงานผลิตละครโทรทัศน์มีเงินที่จะนำมาใช้ในการผลิตละครโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 5 ประการ ดังนี้

1. ทีมผลิตละครโทรทัศน์มีเงินทุนสำหรับการถ่ายทำละครตลอดทั้งเรื่องครบถ้วน
การมีรายได้เข้ามาเพื่อมีเงินในการทำงานผลิตละครทั้งเรื่องเป็นเรื่องที่ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงที่สุด การได้มาซึ่งเงินที่เพียงพอสำหรับผลิตละครจะทำให้ผู้ผลิตสามารถทำงานผลิตละครโทรทัศน์ได้จนจบเรื่อง งบประมาณทางการเงินมีความสำคัญอย่างมากต่อกระบวนการดำเนินงานผลิตละคร การเงินเป็นส่วนที่ทำให้งานทุกส่วนขับเคลื่อนไปได้
2. มีการจัดทำงบประมาณ ซึ่งจำแนกออกเป็นส่วนต่างๆ
การจำแนกงบประมาณการผลิตออกเป็นหมวดหมู่ทำให้การนำงบประมาณไปใช้จ่ายขึ้นเป็นการทำงบประมาณ ในขั้นตอนต่อมาของการมีเงินในการทำงานทั้งเรื่อง การจัดทำงบประมาณจะประกอบด้วยใบงบประมาณการผลิตละครทั้งเรื่องที่ยกงบประมาณเงินสดและงบประมาณส่วนเครดิตออกจากกันเพื่อง่ายต่อการคำนวณเงินสดที่ต้องใช้ในการผลิต
3. มีการกำหนดระเบียบการจ่ายเงินและการเบิกจ่ายเงินทตรง รวมทั้งบุคคลที่รับผิดชอบการเบิกจ่ายอย่างชัดเจน
เมื่อมีเงินทุนแล้วแยกการใช้ออกเป็นหมวดๆ ก็ต้องจัดทำการจ่ายเงินอย่างถูกต้องและรัดกุม เพื่อการใช้เงินมีมาตรฐานเป็นลำดับ โดยงบประมาณการผลิตละครจะมีการจัดทำตั้งเบิกและจะต้องมีผู้รับผิดชอบในการรับคือ ผู้จัดการกองถ่าย เช็ครหัสเงินสดก็จะออกมาเป็นงวดๆ ไปแล้วแต่การจัดแบ่งและจะทำระยะเวลาว่าเช็ครหัสเงินสดมีกำหนดระยะเวลาในการนำไปใช้เท่าไร แล้วก็รับเช็ครหัสเงินสดมาเพื่อนำมาเป็นปัจจัยในการผลิตละคร
4. มีการเก็บหลักฐานหรือเอกสารการรับจ่ายเงิน โดยจำแนกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน
เมื่อมีการเบิกจ่ายเงินก็จะมีเก็บหลักฐานเพื่อไว้ยืนยันเอกและบันทึกบัญชี เมื่อสิ้นสุดงานการผลิตละครจะมีการเคลียร์งบประมาณกลับคืนมาที่ฝ่ายบัญชี การเงิน ก็จะนำเอกสารการเบิกกับเอกสารการเคลียร์เงินมาชนกันเพื่อหาผลต่างออกมาเป็นงบเกินหรืองบเหลือของส่วนนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน
การทำงานทางบัญชีการเงินตามหลักการแล้วจะต้องมีการจัดเก็บเอกสารเพื่อเป็นหลักฐานไว้ยืนยันตัวเลขทางการเงินเพื่อป้องกันความผิดพลาด การเก็บหลักฐานการเบิกจ่ายเป็นเหมือนกลไกป้องกันความผิดพลาดในการทำงานผลิตละครโทรทัศน์
5. มีการสรุปค่าใช้จ่ายของการผลิตละครโทรทัศน์ตามงวดงบประมาณที่วางแผนไว้
การดำเนินการทางงบประมาณจะมีการกำหนดงบประมาณการผลิตทั้งเรื่องออกมา แล้วจะมีการย่อยงบประมาณทั้งหมดลงเป็นงวดๆ ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับจำนวนตอนหรือระยะเวลาในการถ่ายทำ
เมื่อการทำงานแต่ละครั้งสิ้นสุดลง ต้องมีการสรุปรายรับรายจ่ายเพื่อหาผลกำไรขาดทุนจากการดำเนินการ เนื่องจากการทำงานธุรกิจนั้นผลกำไรคือเป้าหมายที่องค์กร หรือหน่วยงานผู้ผลิตละครโทรทัศน์ต้องการ

รายได้จากการผลิตละครโทรทัศน์นั้นมีหลายช่องทาง ดังนี้

1. รายได้จากการขายเวลาโฆษณา คือการเสนอขายเวลาโฆษณาให้กับสินค้าต่างๆ ในช่วงระหว่างพักเบรกละครในแต่ละช่วง ซึ่งในกรณีนี้สัดส่วนรายได้จะเป็นการตกลงกับทางสถานีโทรทัศน์ โดยรายได้จากการขายเวลาโฆษณาเป็นวิธีที่ทำรายได้มากที่สุด
2. รายได้จากการเป็นสปอนเซอร์ภายในละคร คือการเสนอลูกค้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนละครโทรทัศน์ โดยละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมีรายได้จากส่วนนี้ไม่เท่ากัน
3. รายได้จากการนำละครโทรทัศน์ไปออกอากาศย้อนหลังผ่านทาง Youtube หรือ LINE TV โดยรายได้จะมาจากโฆษณาที่แทรกอยู่ในช่วงต่างๆ ของคลิปนั้นๆ เช่น 1) โฆษณาแบบดิสเพลย์โดยจะปรากฏเฉพาะบนคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะหรือแบบพกพา 2) โฆษณาซ้อนทับจะปรากฏตรงด้านล่างโดยกินพื้นที่ราว 20% ของหน้าต่างวิดีโอ และจะปรากฏเฉพาะบนคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะหรือแบบพกพา เท่านั้น 3) โฆษณาวิดีโอแบบข้ามได้เป็นรูปแบบโฆษณาที่พบมากที่สุด โดยผู้ชมสามารถกดข้ามโฆษณาได้หลังจากที่ดูโฆษณาไปแล้ว 5 วินาที สามารถแทรกอยู่ก่อน ระหว่าง หรือหลังวิดีโอได้ ซึ่งโฆษณาประเภทนี้เป็นโฆษณารูปแบบเดียวที่สามารถสร้างรายได้จากจำนวนการดูที่มาจากทุกอุปกรณ์ที่ใช้ดู 4) โฆษณาวิดีโอที่ข้ามไม่ได้และโฆษณาวีดิโอแบบยาวที่ข้ามไม่ได้ ผู้ชมต้องดูโฆษณาความยาว 15 วินาทีขึ้นไปทั้งเรื่องให้จบ ผู้ชมจะดูโฆษณาก่อนที่วิดีโอของคุณจะเล่น โฆษณาประเภทนี้สามารถแทรกอยู่ก่อน ระหว่าง หรือหลังวิดีโอได้ (“บทเรียน: โฆษณาบน”, 2560) โดยรายได้จากการนำละครโทรทัศน์ไปออกอากาศย้อนหลังผ่านทาง Youtube หรือ LINE TV นั้นยังไม่มีค่านอนและไม่สามารถคาดการณ์รายได้จากวิธีนี้ได้

บุคลากรการผลิตละครโทรทัศน์

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 69) กล่าวถึงการผลิตละครโทรทัศน์บุคลากรมีส่วนสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดงานผลิตได้ การแบ่งองค์ประกอบของหน่วยงานหรือองค์กรออกเป็น 2 ส่วน คือ สายงานหลัก (Line Agency) และสายงานสนับสนุน (Staff) เป็นหลักแนวคิดดั้งเดิม ซึ่งแบ่งองค์กรโดยพิจารณาจากภารกิจที่ปฏิบัติในองค์กร

1. สายงานหลัก (Line Agency)

ได้แก่กลุ่มที่ปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจหลักขององค์กรผลิตละครโทรทัศน์ มีหน้าที่สร้างผลงานละครโทรทัศน์ขององค์กร ในการทำงานผลิตละครโทรทัศน์ต้องใช้ทีมงานในการผลิตฝ่ายต่างๆ เข้ามาทำงานร่วมกันโดยมีหัวหน้าสายงานแต่ละฝ่ายดูแลในส่วนหน้าที่ของตน แล้วมีผู้กำกับการแสดงเป็นผู้กำกับดูแลงานทั้งหมดเพื่อให้งานละครโทรทัศน์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำหรับทีมงานผลิตละครโทรทัศน์นั้นควรมีจำนวนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่จำเป็นอย่างน้อยจำนวน 20 ตำแหน่งต่อการผลิตละครโทรทัศน์ 1 เรื่อง

1. ผู้จัดละครโทรทัศน์ (Executive Producer)

ผู้จัดละครโทรทัศน์ คือบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันให้เกิดงานละครโทรทัศน์ขึ้นมาต้องคลีกับละครตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้าย จุดเริ่มต้นของละครโทรทัศน์ก็มาจากผู้จัดละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้จัดละครโทรทัศน์ต้องพัฒนามุมมองการมองเรื่องหรือบทประพันธ์ที่น่าสนใจ เป็นเรื่องที่ใหม่ มีมุมมองชีวิตที่น่าติดตามมานำเสนอเป็นละครโทรทัศน์ มีความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทันทต่อเหตุการณ์ และต้องเป็นผู้ที่มีรสนิยมในการคัดเลือกเรื่องที่ดี

2. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ (Script Writer)

การทำงานเขียนบทละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่จะทำงานตามที่ได้รับคำสั่งมาจากทีมผู้บริหารการผลิตละครโทรทัศน์ เช่น ผู้จัดละครโทรทัศน์ หรือผู้กำกับการแสดง โดยแหล่งที่มาของเรื่องราวได้มา 2 รูปแบบ คือ มาจากนวนิยาย (Novel) และการสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ (Plot)

การเขียนบทละครโทรทัศน์นั้น การเขียนบทละครให้ถูกใจคนดูสำคัญที่สุด การที่ผู้ชมติดตามละครต่อไปหรือไม่บทละครจะมีส่วนในการช่วยในการติดตามเรื่องราวของตัวละครประกอบ

ความสำเร็จ จนเกิดการติดตามรับชมไปจนจบเรื่อง

ดังนั้นผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ไทยเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากในการผลิตละครโทรทัศน์ให้ได้รับความนิยมจากผู้ชม เพราะเป็นผู้สร้างบทละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของละครโทรทัศน์ นอกเหนือจากองค์ประกอบอื่นๆ

3. ผู้กำกับการแสดง (Director)

ผู้กำกับการแสดงมีหน้าที่หลักคือแปลงงานจากบทละครโทรทัศน์ไปสู่การเป็นละครตอนๆ ต่อเนื่องกัน เพื่อที่นำออกไปออกอากาศ และต้องมีทักษะทางวิชาชีพสูงในการดัดศักยภาพทางแสดงของนักแสดงและความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงานออกมาได้

ผู้กำกับการแสดงเป็นบุคคลที่กำหนดทิศทางในการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งหมด และเป็นบุคคลที่ต้องอยู่กับงานผลิตละครทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงส่งงานเพื่อเตรียมออกอากาศ

4. ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง (Assistant Director)

ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดงเป็นผู้ที่คอยช่วยดูแลงานการถ่าย และเตรียมทุกอย่างให้พร้อมสำหรับการถ่ายตามที่ผู้กำกับการแสดงสั่ง จึงเปรียบเหมือนมือขวาของผู้กำกับการแสดงเพราะต้องทำงานขึ้นตรงกับผู้กำกับการแสดง โดยทั่วไปกองถ่ายละครโทรทัศน์ขนาดมาตรฐานจะมีผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง 3 ตำแหน่ง

ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง 1 คอยช่วยผู้กำกับการแสดง

ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง 2 ทำหน้าที่เตรียมพร้อมงานถ่ายทำ เตรียมนักแสดง นักแสดงประกอบ ช่วยนักแสดงต่อบทละคร เตรียมความพร้อมทุกๆ ฝ่าย

ผู้ช่วยกำกับแสดง 3 ทำหน้าที่ควบคุมความต่อเนื่องของละครโทรทัศน์ทั้งเรื่อง และบันทึกรายงานการถ่ายทำ (Shooting Report)

5. ผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager)

หน้าที่หลักของผู้จัดการกองถ่ายคือการดูแลงานผลิต คอยช่วยให้งานการผลิตละครสั้นไหล ดูแลกองให้ถ่ายทำต่อไปได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ประสบการณ์มีความสำคัญอย่างมาก เพราะต้องจัดการกองถ่ายทั้งหมดให้สามารถทำงานได้ตามกำหนดการทำงานที่วางไว้ อีกทั้งผู้จัดการกองถ่ายต้องเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ดี เนื่องจากต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งคนในทีมงานและผู้ที่ต้องติดต่อประสานงานทั้งภาครัฐและเอกชน

6. ผู้กำกับศิลป์ (Art Director)

ผู้กำกับศิลป์เป็นผู้ควบคุมงานฉากต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยส่งเสริมตัวละครงานฉากในละครเป็นลักษณะสมจริงเท่าที่เห็น ผู้กำกับศิลป์เป็นผู้ดูแลองค์ประกอบของงานศิลป์ทั้งหมดของละคร ในด้านฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก รวมทั้งงานทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิกต่างๆ ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ สำหรับผู้กำกับศิลป์แล้ว งานทางด้านศิลปะเปรียบเหมือนการสร้างภาพจากการจินตนาการให้ออกมาเป็นภาพแห่งความจริงในละครโทรทัศน์ การทำงานจากจินตนาการเหล่านี้เริ่มจากการอ่านบทแล้วตีความกับบทละคร โดยทำงานกับผู้กำกับเพื่อให้ภาพในจินตนาการเป็นภาพเดียวกัน

7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายฉากและศิลปกรรม (Set Decorator)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายฉากและศิลปกรรมเป็นผู้ทำงานรับคำสั่งจากผู้กำกับศิลป์ มีหน้าที่จัดฉาก สร้างฉาก คอยหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้กับละครโทรทัศน์โดยการทำงานต้องมีมุมมองไปในทิศทางเดียวกับผู้กำกับศิลป์ เพื่อทำงานประสานกันอย่างสอดคล้อง

8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดหาเครื่องแต่งกายนักแสดง (Wardrobe)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดหาเครื่องแต่งกายนักแสดงเป็นตำแหน่งที่ต้องอาศัยความเข้าใจในตัวละครว่าการทำเครื่องแต่งกายในละครเป็นอย่างไร เหมาะหรือไม่ การออกแบบไม่จำเป็นต้องจบด้านการออกแบบโดยตรง เพราะเป็นงานที่ไม่มีรูปแบบแน่นอน

9. ช่างทำผม (Hair Dresser)

ช่างทำผมเป็นผู้ทำให้ทรงผมของนักแสดงให้เป็นตัวละครตามบทละคร ทำให้ตัวละครนั้นมีความเด่นชัดในบุคลิกมากยิ่งขึ้น และยังเป็นผู้ส่งเสริมความสวยงามให้กับละคร ความชำนาญและประสบการณ์จากการทำงานจะช่วยให้สามารถจัดทำทรงผมได้ตรงกับบุคลิกของนักแสดงและกลมกลืนกับตัวละครผสวนกันได้อย่างลงตัว

10. ช่างแต่งหน้า (Make Up Artist)

ช่างแต่งหน้าเป็นผู้ที่แต่งแต้มความสวยงามและความสมจริงของนักแสดงเมื่ออยู่บนหน้ากล้องโทรทัศน์ ช่างแต่งหน้าเป็นผู้ช่วยให้บุคลิกของตัวละครเด่นชัดขึ้น มีส่วนช่วยให้นักแสดงมีความมั่นใจในการแสดงมากขึ้น ซึ่งสามารถส่งผลต่องานแสดงที่ดีของนักแสดงด้วย

11. ผู้กำกับภาพ (Switcher)

ผู้กำกับภาพมีหน้าที่เลือกภาพที่ดีที่สุด แล้วตัดต่อภาพในละครขั้นต้นจากการถ่ายทำผ่านกล้องโทรทัศน์เพื่อสามารถถ่ายทอดการแสดงของนักแสดง และอารมณ์ของภาพที่ต้องการสื่อความหมายไปสู่ผู้ชมเหมือนได้อยู่ร่วมในเหตุการณ์

12. ผู้กำกับแสง (Lighting Director)

ผู้กำกับแสงในงานผลิตละครโทรทัศน์มีความสำคัญมาก เพราะแสงทำให้คุณภาพที่ออกมาดี แสงจะช่วยให้ภาพออกมาแล้วมีระดับมากขึ้น และมีส่วนช่วยทำให้ละครโทรทัศน์ดูน่าสนใจมากขึ้น เพราะการจัดแสงเป็นส่วนที่ช่วยให้องค์ประกอบของงานละครมีความสมบูรณ์ขึ้น การจัดแสงที่ดีต้องส่งเสริมบรรยากาศของเรื่องและอารมณ์ในการแสดงของนักแสดง

13. เจ้าหน้าที่จัดแสง (Lighting Crew)

เจ้าหน้าที่จัดแสงเป็นผู้ช่วยของผู้กำกับแสง คอยรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้กำกับแสง ในการติดตั้งไฟ โยกย้าย จัดไฟ ลากสายไฟ ซึ่งการทำงานของเจ้าหน้าที่จัดแสงต้องรู้จักไฟทุกดวงว่ามีคุณสมบัติอย่างไร และรู้จักอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกอย่าง

14. เจ้าหน้าที่บันทึกเสียง (Sound Operator)

เจ้าหน้าที่บันทึกเสียงมีความจำเป็นในการทำงานการผลิตละครเพื่อที่จะเก็บเสียงให้ผู้แสดงสามารถสื่อสารผู้ชมได้เป็นอย่างดี โดยเป็นผู้ควบคุมและบันทึกสัญญาณเสียงที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการถ่ายทำให้เป็นไปตามมาตรฐานทางเทคนิคในการใช้งานแต่ละแบบ

15. เจ้าหน้าที่ควบคุมกล้อง (CCU: Camera Control Unit)

เจ้าหน้าที่ควบคุมกล้องเป็นผู้ควบคุมคุณภาพที่ได้จากกล้องโทรทัศน์ทุกตัวให้มีลักษณะแสงสีของภาพที่ใกล้เคียงกัน (Color Match) มีความใกล้เคียงธรรมชาติ ด้วยชุดควบคุมกล้อง (Camera Control Unit) และต้องตรวจสอบสัญญาณที่ได้จากกล้องให้อยู่ในมาตรฐาน ตำแหน่งนี้จึงมีความจำเป็นในการควบคุมกล้องและควบคุมเทคนิคซึ่งเป็นการควบคุมกล้องอีกทีหนึ่ง เพราะละครโทรทัศน์ไทยส่วนใหญ่จะถ่ายทำด้วยกล้อง 3 กล้อง เจ้าหน้าที่ควบคุมกล้องต้องควบคุมกล้องให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

16. ช่างภาพ (Camera Man)

ช่างภาพเป็นผู้นำเสนอภาพละครผ่านกล้องถ่ายภาพด้วยมุมมองการทำงาน และสื่อสารความหมาย สิ่งสำคัญของช่างภาพคือต้องมีสายตาที่ดี มีสมาธิ ช่างภาพที่มีความสามารถตรวจสอบ

ได้จากการโฟกัสภาพต้องไม่หลุด คมชัดเวลามีการเคลื่อนกล้อง ระยะเปลี่ยนต้องชัด ประสาทสัมผัสต่างๆ ต้องดีมีความไว

17. ผู้ช่วยช่างภาพ (Assistant Camera Man)

ผู้ช่วยช่างภาพเป็นผู้ที่คอยช่วยช่างภาพในการทำงานถ่ายละครโทรทัศน์ และอำนวยความสะดวกในการทำงานให้กับช่างภาพ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานไม่ติดขัด สิ่งหนึ่งที่ผู้ช่วยช่างภาพต้องมีคือความกระฉับกระเฉงว่องไวในการทำงาน

18. เจ้าหน้าที่ตัดต่อ (Editor)

เจ้าหน้าที่ตัดต่อมีหน้าที่เสนอข้อมูลในการแสดงที่ประติดประต่อให้เป็นเรื่องราวและเป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง มีความสามารถในการเล่าเรื่องละครให้มีความสนุกและน่าติดตาม การเสนอภาพและเสียงของผู้ตัดต่อที่มีประสบการณ์ในเครื่องมือและประสบการณ์ในชีวิตยังเป็นเรื่องราวที่ดีในการตัดต่อ ดังนั้น บทบาทของเจ้าหน้าที่ตัดต่อมีความสำคัญอย่างมากในส่วนหลังของการผลิต (Post Production)

19. เจ้าหน้าที่ทำเสียง (Sound Designer)

เจ้าหน้าที่ทำเสียงมีหน้าที่เลือกเพลงหรือดนตรีประกอบที่ส่งเสริมภาพและอารมณ์ของละครโทรทัศน์ให้ไปกันได้ นอกจากนี้แล้วยังต้องใส่เสียงพิเศษ (Sound Effect) ต่างๆ เข้าไปในงานเพื่อทำให้บรรยากาศในละครโทรทัศน์ดูสมจริงมากขึ้น เมื่อลงเสียงทุกอย่างแล้ว การผสมเสียงทั้งหมดเข้าด้วยกันเป็นจุดสำคัญ

20. นักแสดง (Actors)

นักแสดงมีความสำคัญอย่างมากในฐานะที่ต้องนำพาเรื่องราวในบทละครไปสู่เหตุการณ์ต่างๆ นักแสดงเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ที่สำคัญในบุคลากรการผลิตละครโทรทัศน์อย่างมากจนบางครั้งกลายเป็นสัญลักษณ์ของละครเรื่องนั้นไปเลย

ในปัจจุบันสิ่งที่มีอิทธิพลต่อละครโทรทัศน์ไทยมากที่สุดคือนักแสดง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางของละครโทรทัศน์ไทย จากความเห็นของผู้ผลิตละคร ผู้ชมหรือผู้โฆษณา ที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าดารานักแสดงเป็นอันดับแรกที่เป็นโจทย์ในการทำการผลิตละครโทรทัศน์

2. สายงานสนับสนุน (Staff)

เป็นกลุ่มทำหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่หลักขององค์กร ซึ่งตำแหน่งต่างๆ ของหน่วยสนับสนุนการผลิตละครโทรทัศน์ มีดังนี้

1. เจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน (Accounting and Financial)

เจ้าหน้าที่บัญชีการเงินเป็นบุคลากรในส่วนของงานสนับสนุนที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานผลิตละครโทรทัศน์ โดยมีหน้าที่หลักในการรับรู้เรื่องราวรายได้ รายจ่าย การทำการปิดบัญชี

ทั้งหมด เพื่อมองเห็นภาพของการดำเนินธุรกิจละครโทรทัศน์ สามารถแยกรับ จ่าย ลูกหนี้ เจ้าหนี้ จะต้องรู้เกี่ยวกับต้นทุนการผลิตละคร

2. เจ้าหน้าที่ประสานงานทั่วไป (Production Office Coordinator)

เจ้าหน้าที่ประสานงานทั่วไปมีหน้าที่ประสานงานต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเอกสารหรือ การช่วยประสานงานติดต่อกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร จะเป็นงานในการ ประสานงานเป็นส่วนใหญ่ อำนาจความสะดวกในเรื่องงานเอกสารให้กับทางกองถ่าย เป็นศูนย์กลาง ในการติดต่อระหว่างกองถ่ายละครกับส่วนต่างๆ ที่มีการติดต่อเข้ามา จึงถือได้ว่าเป็นหน่วยงาน สนับสนุนที่จำเป็นต่อการผลิตละครโทรทัศน์เช่นกัน

3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายสวัสดิการ (Best Boy)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายสวัสดิการเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเสบียงต่างๆ ของทีมงานผลิต คอย จัดเตรียมจัดหาอาหาร เครื่องดื่ม ยารักษาโรค ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับทีมงาน ผลิตละครโทรทัศน์

4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายทำอาหาร (Catering)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายทำอาหารเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับอาหารให้กับทีมงานผลิตตลอดการ ถ่ายทำละครโทรทัศน์ ผู้ที่จะทำงานในฝ่ายนี้ต้องมีใจรักในการทำอาหารและบริการเป็นอย่างมาก

5. เจ้าหน้าที่ฝ่ายยานพาหนะประจำกองถ่าย (Transportation)

เจ้าหน้าที่ขับรถประจำกองถ่ายจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขับรถให้กับทีมงาน ผลิตในการพาไปทำงานที่สถานที่ถ่ายทำ หรือเมื่อมีการย้ายสถานที่ถ่ายทำ รวมทั้งบริการงานด้าน ต่างๆ เช่น ส่งเอกสาร พาไปดูหรือเลือกสถานที่ถ่ายทำ เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเรตติ้ง

Cantor & Cantor (1992 อ้างใน องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557, หน้า 309) ได้อธิบายของคำว่า เรตติ้ง (Rating) ว่าเป็นการคาดคะเน เป็นเป้าหมาย เป็นค่าที่ได้รับจากเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ซึ่ง แสดงออกมา 2 วิธี คือเรตติ้ง และ Share ซึ่งเรตติ้งเป็นจำนวนร้อยละของครัวเรือนที่รับชมรายการ โทรทัศน์ในช่วงเวลาหนึ่ง ส่วน Share เป็นการวัดการแข่งขันที่ชี้ให้เห็นร้อยละของโทรทัศน์ที่เปิด รับชมในเวลาเฉพาะ

ประเทศไทยได้เริ่มการตรวจวัดจำนวนคนดูโทรทัศน์ประมาณปี พ.ศ. 2523 โดยบริษัท ดีมาร์ จำกัด โดยเป็นการตรวจวัดด้วยการทำแบบสอบถาม และการกรอกเวลาในการรับชมโทรทัศน์ของแต่ละคนลงในสมุดจดบันทึก ซึ่งครอบคลุมเฉพาะกรุงเทพฯ และปริมณฑล และต้องใช้พนักงานในการ จัดเก็บเอกสารเพื่อการประมวลผล หลังจากนั้นประมาณปี พ.ศ. 2528 ได้เปลี่ยนวิธีการจัดเก็บจาก การจดบันทึกลงในสมุดจดบันทึกเป็นการเครื่องมือที่ชื่อว่า “People Meter 4800” เป็นการ

ประมวลผลผ่านมินิคอมพิวเตอร์ เพราะใช้หน่วยความจำภายนอกในการจัดเก็บข้อมูล ในปี พ.ศ. 2540 ได้เปลี่ยนเครื่องเป็น ACN6000 ต่อมาในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 ได้มีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 1,000 บ้าน จาก 865 บ้าน ในปี พ.ศ. 2548 ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์กรและได้นำเครื่อง TVM5 เข้ามาเนื่องจากต้องการเพิ่มจำนวนบ้านตัวอย่าง ซึ่งได้เพิ่มตัวอย่างบ้านเป็น 1,200 บ้านในต้นปี พ.ศ. 2549 (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557, หน้า 309-310)

ปัจจุบันประเทศไทยมีบริษัทที่วัดเรตติ้ง (Rating) อยู่ทั้งหมด 2 บริษัท นั่นคือบริษัท เอจีบี นีลเสน มีเดีย รีเสิร์ช (ประเทศไทย) และ สมาคมวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อ (ประเทศไทย) หรือ Media Research Development Association (MRDA) สร้างระบบวัดเรตติ้งแบบใหม่ โดยมีชื่อของ Kantar Media บริษัทเก็บสถิติด้านการตลาดระดับโลกเข้ามาเป็นผู้ตรวจวัดเรตติ้งให้กับสมาคม MRDA ด้วยระบบวัดเรตติ้งของ Kantar Media

สถานีโทรทัศน์ มักให้ความสำคัญกับการสร้างเรตติ้งให้กับรายการของตนเอง เนื่องจากเรตติ้งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการตัดสินใจในการเข้าอุ้มภรรยาของเจ้าของสินค้าและบริการทั้งหลาย ผู้ผลิตรายการต่างจึงพยายามคิดค้นประเภทและรูปแบบรายการที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้รับสารให้ได้มากที่สุด (พงษ์ วิเศษสังข์, 2553, หน้า 114)

การวัดผลแสดงความนิยมของละครโทรทัศน์ (Rating Measurement)

ประสิทธิผลของโฆษณาคือ ตัวเลขต่างๆ ทางในธุรกิจ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโทรทัศน์นั้น ประสิทธิผลของการโฆษณาขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้ชมที่ได้เห็นโฆษณาสินค้าหรือบริการ หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่ใช่การเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดของประเทศ แต่เป็นการแทนด้วยจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโฆษณา การนับประชากรเหล่านี้มีความเป็นไปได้ยากมาก ดังนั้นสื่อจึงต้องมีระบบที่จะประเมินจำนวนประชากรเหล่านี้ในโลกของสื่อสิ่งพิมพ์ระบบการตรวจนับถูกวางโดยอิงจากจำนวนเล่มของหนังสือที่ถูกขายไปและประเมินจากผู้อ่านที่ครองแต่ละเล่ม โดยผู้โฆษณาจะจ่ายจำนวนรวมสำหรับผู้อ่านทีละ 1,000 คน ที่เรียกว่า “Cost Per Thousand” หรือ CPM แต่สำหรับสื่อโทรทัศน์จะมีความแตกต่างออกไป เนื่องด้วยสื่อโทรทัศน์ไม่สามารถวัดเป็นรูปธรรมในแบบจำนวนเล่มได้ กระบวนการคำนวณจำนวนของผู้ชมโทรทัศน์จึงต้องพึ่งพียงความรู้ทางสถิติเข้ามา โดยกำหนดเป็นลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศ (Howard & Oliver, 1998 อ้างใน องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557, หน้า 310)

การวัดความนิยมของรายการโทรทัศน์ โดยมากผู้ผลิตรายการหรือสถานีโทรทัศน์จ้างบริษัทที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจเป็นจัดทำ เช่น เอ ซี นีลเสน (A.C. Nielsen) ซึ่งเป็นบริษัทต่างประเทศที่มีประสบการณ์การวัดเรตติ้งในประเทศต่างๆ มาเป็นเวลานาน โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวิธีเก็บข้อมูลอาจทำด้วยวิธีการบันทึกไดอารี่ หรือใช้เครื่องตรวจวัด (Meters) จากครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาตัวเลขความนิยม ประกอบด้วยตัวเลข 3 ตัวเป็นหลัก

1. จำนวนของเครื่องรับทั้งหมดในประเทศ ไม่ว่าจะเปิดหรือไม่เปิดรับสัญญาณในเวลาของการคำนวณหาค่าความนิยม
2. จำนวนเครื่องรับที่กำลังเปิดรับรายการ ณ เวลาที่ต้องการคำนวณหาค่าความนิยม
3. จำนวนผู้เปิดรับรายการที่ต้องการสำรวจความนิยมของแต่ละสถานี

การคำนวณการวัดผลแสดงความนิยมของละครโทรทัศน์ (Rating)

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 317) ได้กล่าวว่าเรตติ้งเป็นการหาจำนวนเปอร์เซ็นต์ของเครื่องรับโทรทัศน์ที่เปิดรับรายการของแต่ละสถานีต่อจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ทั้งหมด

$$\text{Rating} = \frac{\text{จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ที่เปิดรับชมรายการ} \times 100}{\text{จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ทั้งหมด}}$$

ถ้าจำนวนผู้ชมในช่วงเวลาใดมีจำนวนมาก ก็จะมีจำนวนเปอร์เซ็นต์มากตาม และเนื่องจากจำนวนผู้ชมเป็นเพียงจำนวนที่เกินจากการประมาณการ การใช้ตัวเลขทางด้านเปอร์เซ็นต์จะเป็นตัวเลขที่มีความหมายได้ใกล้เคียงกว่าเพราะเพียงตัวเลขเดียว สามารถมีช่วงของค่าจำนวนผู้ชมได้มากกว่า

ประโยชน์ของเรตติ้งต่อละครโทรทัศน์

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 320) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเรตติ้งที่มีต่อละครโทรทัศน์ไว้หลากหลายอุตสาหกรรม ดังนี้

1. อุตสาหกรรมโทรทัศน์ สามารถเอาเรตติ้งไปใช้เพื่อที่จะได้วางโปรแกรมถูกต้องตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่รับชมโทรทัศน์ ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง
2. อุตสาหกรรมการรายการโทรทัศน์ ผู้ผลิตรายการสามารถนำเอาเรตติ้งที่วัดได้ว่า รายการที่ผลิตขึ้นมาเหมาะกับกลุ่มคนในช่วงเวลานั้นมากน้อยเพียงใด
3. อุตสาหกรรมโฆษณา สามารถเอาเรตติ้งไปใช้ในการตรวจสอบว่าโฆษณาแต่ละเรื่อง ที่ได้วางแผนไว้ว่าจะลงในรายการโทรทัศน์ต่างๆ มีคนเห็นมากน้อยเพียงใด และเมื่อเทียบกับการประมาณการจากค่าในอดีตแล้วแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปเสนอให้กับทางเจ้าของสินค้าที่โฆษณานั้นๆ

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ยุพดี ฐิติกุลเจริญ (2537, หน้า 3) กล่าวว่า การสื่อสารนั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ นอกเหนือจากปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อความอยู่รอดของมนุษย์ แม้ว่าการสื่อสารจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ แต่การที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยสี่เหล่านั้น ย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างแน่นอนมนุษย์ต้องอาศัย

การสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตน และเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม

การสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของกระบวนการสังคม ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมาก และประกอบด้วยคนจำนวนมากขึ้นเท่าใดการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และสังคมจะนำมาซึ่งความสลับซับซ้อน หรือความสับสนต่างๆ จนอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่แน่ใจในสมาชิกของสังคม ดังนั้น ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

Klapper (1960 อ้างใน สถาพร สิงหะ, 2557, หน้า 8) ได้กล่าวถึงกระบวนการเลือกรับข่าวสารหรือเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การกลั่นกรอง 4 ขั้นตอนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสาร บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่งตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้ง ทักษะและความชำนาญในการรับรู้ข่าวสารของคนเรานั้นก็ต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่าน ก็จะชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทาง ด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ไม่ได้หมายความว่า จะรับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามความต้องการของผู้ส่งสารเสมอไปเพราะคนเราเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันตามความสนใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับ ความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ของตนเอง และมักจะลืมหรือไม่นำไป ถ่ายทอดต่อในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งค้ำกับความคิดของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกรู้สึกดี ทัศนคติ ค่านิยม หรือ ความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งและมีสิ่งที่ไม่สบายใจขึ้น

การรับข่าวสารต่าง ๆ ผู้รับสารย่อมมีกระบวนการเลือกสาร (Selective Processes) ด้วยสาเหตุต่างๆ ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีพฤติกรรมในการเปิดรับสารที่แตกต่างกันไปตาม ประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคติ ความรู้สึกนึกคิดที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น บุคคลจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับสารด้วยสาเหตุต่างๆ ได้แก่ (พีระ จีระโสภณ, 2529, หน้า 636-640)

1) ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน จึงไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพัง ต้องหาทางสื่อสารกับบุคคลอื่น ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

2) ประโยชน์ใช้สอย (Self-Aggrandizement) มนุษย์ต้องการรับรู้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ความสุขกายสบายใจ

3) สาเหตุจากตัวสื่อซึ่งมีลักษณะกระตุ้น ชี้นำ ทำให้ผู้รับข่าวสารต้องการได้รับข่าวสารนั้นๆ Dominick (1996 อ้างใน ธนภุต ดิพลภักดิ์, 2556, หน้า 11-12) ได้กล่าวว่าผู้รับสารมีสิทธิ์ที่จะเลือกเปิดรับสื่อสารมวลชนที่ตนเองต้องการ โดยเหตุผลในการเลือกเปิดรับของผู้รับสารจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. เพื่อความรู้ หมายถึง การที่ผู้รับสารต้องการข่าวสารเพื่อสนองต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในด้านความรู้ และความต้องการได้รับการยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจส่วนประกอบของสังคม โดยการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อสารมวลชนในรูปแบบหลักต่าง ๆ คือ

- 1.1 ข่าวสาร ไม่ว่าจะภายในหรือภายนอกสังคม
- 1.2 ความรู้ ไม่ว่าจะเป็ความรู้ทางด้านวิชาการหรือความรู้รอบตัว
- 1.3 ความบันเทิง

2. เพื่อความหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเช่นกัน

2.1 การกระตุ้นอารมณ์ เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความร่าใจ ความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ทั้งนี้เพื่อต้องการลดความเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน

2.2 การพักผ่อน เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดที่มากเกินไป หรือลดความเร่งเร้าในชีวิตประจำวันให้น้อยลง

3. เพื่อประโยชน์ทางสังคม หมายถึง ความจำเป็นของบุคคลที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นการเปิดรับสื่ออาจเป็นการแสดงถึงการยอมรับการสมาคมในสังคม และความผูกพันต่อผู้อื่นซึ่งอาจแสดงออกได้ดังนี้

3.1 การใช้ภาษาร่วมสมัย ซึ่งผู้รับสารอาจเปิดรับสื่อเพื่อต้องการความทันสมัย โดยการแสดงออกถึงการใช้ภาษา เช่น คำพูดและความเข้าใจต่อค่านิยมใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นกลุ่มเดียวกันโดยสื่อมวลชนจะเป็นสะพานเชื่อมของคนในกลุ่มเหล่านั้น

3.2 สื่อมวลชนสัมพันธ์ ในสังคมที่ก้าวหน้ามากขึ้นนี้คนเรายังกลับมีความรู้สึกโดดเดี่ยว ทั้งนี้เนื่องจากเวลาที่มีอยู่จำกัดได้ถูกนำไปใช้เพื่อการแข่งขันและการประกอบอาชีพ มนุษย์เป็นสังคมที่ต้องการสังคม แต่การสมาคมกับมนุษย์ด้วยกันนั้นถูกจำกัดลงด้วยสังคมที่ก้าวหน้าแบบอุตสาหกรรม มนุษย์จึงมักมีสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแทน หรืออย่างน้อยก็อาศัยสื่อมวลชนในการแสวงหามิตร เช่น สังคมในชุมชนเมืองอย่างกรุงเทพมหานครเป็นต้น ที่ประชากรส่วนใหญ่ต้องอาศัยสิ่งพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ เป็นเพื่อนมากกว่าการคบกับเพื่อนบ้านด้วยกัน

4. การผลมาจากสังคม มีลักษณะที่ตรงกันข้ามเพื่อประโยชน์ทางสังคม กล่าวคือ ในการเปิดรับสื่อ หรือเข้าหาสื่อนั้นก็เป็นการหลีกเลี่ยงงานประจำที่สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ชีวิตจึงให้คนรีบเร่งในการทำงาน และเพื่อจะเข้าหาสื่อเพื่อความบันเทิงใจ เช่น การเปิดรับในการรับชมละครโทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม บุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านมาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน ดังนั้น ข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้ามาไปยังบุคคลจากช่องทางต่างๆ มักถูกคัดเลือกตลอดเวลาข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสารจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร (กิติมา สุรสนธิ, 2533, หน้า 46-47 อ้างใน สุภวัฒน์ สงวนงาม, 2557, หน้า 11)

ถ้าหากนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้รับสารมาวิเคราะห์ตามกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ 4 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมงาน (Pre-Production) และ ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production) เป็นการเลือกบทประพันธ์เพื่อนำมาทำเป็นบทละครโทรทัศน์และทำการเลือกนักแสดงเพื่อมารับบทในละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ โดยการเลือกนักแสดงที่มีชื่อเสียงโด่งดังและมีความสามารถทางการแสดงนั้นจะส่งผลต่อผู้รับสารทั้งผู้รับชมละครโทรทัศน์ที่ทราบถึงข่าวการเลือกนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาลงเล่นละครเรื่องนั้นจะทำให้ผู้ชมละครนั้นติดตามหรือรอดูว่าจะเป็นอย่างไร รวมทั้งผู้รับสารที่เป็นลูกค้าในการลงโฆษณา (Sponsor) ก็อาจจะสนใจที่จะซื้อโฆษณากับละครเรื่องนั้นๆ จากตัวนักแสดงนำก็ได้

2. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production) เป็นขั้นตอนในการตัดต่อและลงเสียงละครโทรทัศน์ เพื่อเตรียมการออกอากาศให้ผู้ชมละครโทรทัศน์ได้รับชม ในขั้นนี้อาจมีการทดสอบก่อนละครออกอากาศจริงโดยการส่งตัวอย่างละคร (Teaser) เพื่อเรียกน้ำย่อย โดยการส่งตัวอย่างละครนั้นส่งผลกระทบต่อผู้รับสาร ทั้งผู้รับชมละครโทรทัศน์ในแง่ของการติดตามละครโทรทัศน์และลูกค้าในแง่ของการซื้อ-ขายโฆษณา (Sponsor)

3. ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลจากทุกๆ ขั้นตอนที่ผ่านมา รวมไปถึงการฉายละครโทรทัศน์ออกสู่ผู้รับสารในโทรทัศน์ ซึ่งจะให้เห็นปฏิกริยาของผู้รับสารผ่านช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นของผู้รับชมละครโทรทัศน์หลังจากการออกอากาศ กระทำในสื่อสังคมออนไลน์ กระแสของละครโทรทัศน์ที่เป็นประเด็น รวมไปถึงเราจะได้เห็นเรตติ้งของละครโทรทัศน์หลังจากออกอากาศไปในแต่ละตอนว่าได้เรตติ้งไปเท่าไร นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการเข้ามาของลูกค้าในการลงโฆษณา (Sponsor) อีกด้วย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนาพร พิทยาบุรณ์ (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเปิดรับชมรายการละครวิทยุโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 3 (TV 3) วันละ 3- 5 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 20.30-22.30 น. โดยชมรายการเพียงคนเดียวและชมรายการทุกวัน โดยชอบรายการประเภทตลก ขบขัน และได้นำความรู้พร้อมการจดจำเนื้อหาจากรายการละครวิทยุโทรทัศน์มาวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมีผลต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้รับชมรายการวิทยุโทรทัศน์ เนื่องมาจาก ชื่นชอบดารานักแสดง ความบันเทิง และผ่อนคลายความตึงเครียด ในขณะที่ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีความสำคัญในระดับปานกลาง เพศ คณะที่ศึกษาและภูมิลำเนาของนักศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเปิดรับชมละครวิทยุโทรทัศน์ ส่วนอายุของนักศึกษาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเปิดรับชมละครวิทยุโทรทัศน์แต่อย่างใด

พัทธนันท์ ฉุยกรม (2556) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดการปัญหาของละครโทรทัศน์ไทยที่ถูกร้องเรียน ใช้วิธีวิจัยแบบสหวิธีการ (Multi-Methodology) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ที่ถูกร้องเรียนตามแนวคิด SLVR (เพศ (Sex) ภาษา (Language) ความรุนแรง (Violence) ภาพตัวแทน (Representation)) ของโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาวะของสังคมจะพบว่าเป็นการร้องเรียนในประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sex) มากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีการร้องเรียนในส่วนของภาพที่ปรากฏและในส่วนการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม โดยในด้านภาพที่ปรากฏจะเป็นการร้องเรียนในเรื่องการแต่งกายของนักแสดงที่ดูล่อแหลม และภาพฉากรักลึกซึ้ง (Love Scene) ส่วนในด้านเนื้อหามักจะเป็นในเนื้อหาเชิงขู่สาว การแย่งชิง ทั้งนี้ประเด็นเนื้อหาการร้องเรียนในเรื่องเพศยังมีเรื่องของ “วัยของตัวละคร” เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อันดับที่สองคือประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรุนแรง (Violence) โดยพบว่าการร้องเรียนในภาพการตบตี ชกต่อย มีมากกว่าการร้องเรียนในส่วนเนื้อหาของที่แสดงออกถึงความรุนแรง นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการประทุพติตนของตัวละครที่ไม่เหมาะสมตามจารีตของสังคมไทยเป็นประเด็นการร้องเรียนอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก

SLVR สำหรับข้อถกเถียงของละครโทรทัศน์ไทยที่ถูกร้องเรียนพบว่าส่วนใหญ่ผู้ร้องเรียนเป็นเพียงองค์กรหรือหน่วยงานที่ต้องการเรียกร้องสิทธิหรือต้องการแสดงบทบาทขององค์กรตนเอง โดยไม่ได้มีความรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ และฝ่ายที่ถูกร้องเรียนก็มักจะมีข้อถกเถียงว่า ไม่ได้มีเจตนาในการจะทำให้ใครได้รับผลกระทบจากละคร อยากให้มองละครเพื่อความบันเทิง และยินดีที่จะปรับแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป และสุดท้ายฝ่ายผู้รับเรื่องร้องเรียน ก็มักจะทำการชี้แจงถึงอำนาจของตนเองว่าสามารถพิจารณาในประเด็นที่ถูกร้องเรียนเข้ามาได้หรือไม่ และตัดสินใจจากกฎหมายที่มีอำนาจในการใช้งาน

สำหรับกระบวนการดำเนินการพิจารณาละครโทรทัศน์ที่ถูกร้องเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการสื่อสารของประเทศ โดยมีกระบวนการตรวจพิจารณาที่เหมือนกับศาล ส่วนกระทรวงวัฒนธรรมนั้นไม่ได้มีอำนาจในการตรวจพิจารณาละครเรื่องที่ถูกร้องเรียนเข้ามา การดำเนินงานจึงทำได้เพียงประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่ได้ไปวิจัยเพื่อนำไปพัฒนาสื่อที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้ดีขึ้น ในส่วนของการจัดการปัญหาละครโทรทัศน์ที่ถูกร้องเรียนของฝ่ายผลิตนั้น จะมีขั้นตอนการรับเรื่องและวิธีการแก้ไขปัญหาคือแตกต่างกันออกไปตามประเด็นของการร้องเรียนที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ผลิตละครมักจะใช้การชี้แจงต่อสื่อมวลชน เพื่อแสดงเจตนาในการผลิตละคร และสำหรับการจัดการแก้ไขละครโทรทัศน์เรื่องที่ถูกร้องเรียนในตอนที่ยังเหลือการออกอากาศมักจะใช้วิธีการแก้ไขปัญหาดังนี้ การใช้เทคนิคการตัดต่อ (การตัดฉาก การเบลอลภาพ และการดูดเสียง) / การปรับเปลี่ยนบท / การขึ้นประโยคข้อความเตือน / การแสดงข้อคิดหรือแง่คิด / การจัดสัญลักษณ์ระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ (rating) ใหม่ เป็นต้น

นนทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร (2555) ศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันพลการศึกษา วิทยาเขตชลบุรี โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบประเภทละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ด้านเนื้อหาของละครที่ชอบคือ ละครตลกเบาสมอง ช่วงเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ คือช่วงเวลา 18.01 - 22.30 น. ความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ คือทุกวัน ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครโทรทัศน์คือ บทละคร เนื้อเรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์คือ นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ สถานีโทรทัศน์ที่รับชมละครโทรทัศน์คือ ไทยทีวีสีช่อง 3 ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์คือ โทรทัศน์ และชอบรับชมละครประเทศไทยมากที่สุด

นราพร สังข์ชัย (2552) ศึกษาเรื่องบทละครโทรทัศน์ไทย: กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิค โดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จำนวน 6 คน และการวิเคราะห์เนื้อหาละครโทรทัศน์จำนวน 12 เรื่องที่ออกอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2548-2550 ผล

การศึกษาพบว่า การสร้างสรรค์บทละครแบบเขียนขึ้นใหม่ มีแรงบันดาลใจจากสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว สภาพสังคม เหตุการณ์ปัจจุบันและโจทย์จากทางผู้อำนวยการผลิต การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็น บทละคร ต้องยึดโครงเรื่องและแก่นเรื่องเดิม โดยมีการสร้างเนื้อหาและตัวละครเพิ่มเติมจากบทละคร ให้เพียงพอกับการนำไปผลิตกระบวนการเขียนบท ประกอบด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ การอ่านบท ประพันธ์ การหาข้อมูลเขียนโครงเรื่อง เรื่องย่อแบบละเอียด ลำดับฉาก และบทแสดง

คันธยา วงศ์จันทา (2541) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้คุณภาพรายการละคร โทรทัศน์ โดยใช้การสัมภาษณ์ฝ่ายผู้ผลิต ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ ผู้จัดละคร และผู้เขียนบท การสนทนากลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ชมต่อเนื้อหาและคุณภาพของ ละครโทรทัศน์ และการวิเคราะห์เนื้อหาของละครโทรทัศน์ 10 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ประการซึ่งมีผลต่อกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ คือ สถานีโทรทัศน์ ผู้จัดละคร และผู้ ผลิตรายการนั้น นโยบายของสถานีโทรทัศน์ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อคุณภาพของละครโทรทัศน์ สำหรับเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้คุณภาพรายการละครโทรทัศน์ทั้ง 11 เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น เกณฑ์ที่บ่งชี้ คุณภาพของละครโทรทัศน์ที่ดีที่สุด คือ เกณฑ์ทางด้านความเป็นมืออาชีพของผู้จัดละคร ซึ่งมาจากการ สัมผัสประสบการณ์ส่วนตัวและแบบองค์รวมในการผลิตละครโทรทัศน์มากกว่าการเป็นผู้ที่เรียนจบ โดยตรงทางด้านละคร และเกณฑ์เรื่องความประณีตและคุณภาพของกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ อันหมายถึง นโยบายการผลิตละคร การเลือกเรื่อง การคัดเลือกตัวแสดง ความพิถีพิถันใน กระบวนการผลิตความถูกต้องสมจริงและการเลือกเพลงประกอบของผู้จัดละคร ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมา ทั้งหมดนี้จะมีผลต่อคุณภาพของละครโทรทัศน์ที่ปรากฏออกมา ในขณะที่เกณฑ์มาตรฐานความเป็น ต้นแบบ ในเรื่องของความแปลกใหม่ ความไม่ยึดติดกับเนื้อหาเก่า และเกณฑ์คุณค่าทางจริยธรรมและ การเมืองของเนื้อหายังพบไม่มากในเนื้อหาของละครโทรทัศน์ สำหรับความคิดเห็นและความต้องการ ของผู้ชมต่อเนื้อหาและคุณภาพของละครโทรทัศน์นั้นผู้ชมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาของละคร โทรทัศน์ยังคงมีเนื้อหาแบบเก่าๆ และยังไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร จึงต้องการให้มีเนื้อหาที่หลากหลาย มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนทางด้านเทคนิคต่างๆ ในกระบวนการผลิตนั้นได้มีการพัฒนามากขึ้น

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองผู้ผลิตและผู้ชม เพื่อศึกษาการเลือกและการสร้างละครโทรทัศน์ของผู้ผลิต ศึกษาทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต นอกจากนี้ยังต้องการศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ และเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์

งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัววิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) และศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่างๆ โดยจะนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นกรณีศึกษาและทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
- 3.4 ประเด็นที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 กรอบแนวคิดวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1.1 การวิเคราะห์กลุ่มผู้ส่งสาร

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- 1) องอาจ สิงห์ลำพอง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 8 ดิจิทัลทีวีหมายเลข 27 โดยช่อง 8 หรือในชื่อเดิมช่อง 8 อินฟินิตี้ เป็นช่องโทรทัศน์ภาคพื้นดินระบบดิจิทัล ประเภทรายการวาไรตี้และบันเทิงความคมชัดปกติ (SD) ผลิตโดยบริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน) ออกอากาศผ่านระบบโทรทัศน์ดาวเทียม และโทรทัศน์เคเบิลทั่วประเทศไทย เริ่มทดลองออกอากาศ ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และออกอากาศจริงครั้งแรก เมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2554 ต่อมาเริ่มออกอากาศผ่านระบบดิจิทัลภาคพื้นดิน เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2557 โดยมีคำขวัญปัจจุบันว่า "เข้มทุกเรื่องราว สุดทุกอารมณ์"

2) บรรเจิด พุทธิโสภณ (คุณต๋ม) (การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ แต่ปัจจุบันเน้นกำกับละครโทรทัศน์ให้กับช่องวัน 31 (ค่าย Exact เดิม) ผลงานการกำกับการแสดงที่โดดเด่น เช่น ละครเรื่องค่าของคน (ช่อง 7) ละครเรื่องหัวใจเรือฟาง (ช่อง 5) ละครเรื่องร้อยเล่ห์เสน่ห์ร้าย (ช่องวัน 31) ละครเรื่องสลักจิต (ช่องวัน 31) ละครเรื่องทรายล้อมสี่ (ช่อง 8) ละครเรื่องดาวจรัสฟ้า (ช่องวัน 31)

3) วรณณฉวี สุขน้อย (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) นักเขียนบทละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31 เช่น ซิทคอมเรื่องเฮง เฮง เฮง (ช่อง 7/ช่อง 3/ช่องวัน 31) ละครเรื่องน้ำขึ้นให้รีบรัก (ช่อง 5) ละครเรื่องเรือนเสน่ห์หา (ช่อง 5) ละครเรื่องสงครามนางงาม (ช่องวัน 31) ละครเรื่องพิษสวาท (ช่องวัน 31) ละครเรื่องล่า (ช่องวัน 31) ละครเวที 4 แผ่นดินเดอะมิวสิคัล ฯลฯ

4) เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) ผู้กำกับและกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ผลงานการกำกับการแสดงที่โดดเด่น เช่น ละครเรื่องทวิภพ (พ.ศ. 2554, ช่อง 7) ละครเรื่องคมพยาบาท (พ.ศ. 2557, ช่อง 7) ละครเรื่องบ้านทรายทอง (พ.ศ. 2558, ช่อง 7) ละครเรื่องสายโลหิต (พ.ศ. 2561, ช่อง 7)

3.1.2. การวิเคราะห์กลุ่มผู้รับสาร

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อเข้าถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติ พฤติกรรม ความต้องการของผู้ชมละครโทรทัศน์ โดยใช้กระบวนการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม (Focus Group Interview) โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการตั้งกระทู้สื่อออนไลน์ต่างๆ ในการขออาสาสมัครเป็นประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้รับสารที่มีความชื่นชอบในเรื่องของการรับชมละครโทรทัศน์ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความเป็นกลาง และความเที่ยงตรงของข้อมูลในงานวิจัย

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ข้อมูลจากเอกสารส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยได้จากการค้นคว้าข้อมูลประกอบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยตำรา เอกสารวิชาการ สิ่งพิมพ์ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นต้น

3.2.2 แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ส่งสาร ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำละครโทรทัศน์ รวมทั้งสิ้น 3

ท่าน โดยใช้กระบวนการสัมภาษณ์และวิเคราะห์แบบเจาะลึกถึงการเลือกและการสร้างละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการจัดตั้งธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์ โดยผู้วิจัยจะทำการบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องบันทึกด้วยระบบดิจิทัล และสมุดบันทึกข้อมูล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูล หลังจากจบการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับสาร ผู้วิจัยได้เลือกการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group Interview) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยแบ่งกลุ่มในการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ชาย หญิง ผู้นำถือศาสนาพุทธ อายุตั้งแต่ 18 - 60 ปีที่มีพฤติกรรมชอบรับชมละครโทรทัศน์ กลุ่มที่ 2 ชาย หญิง ผู้นำถือศาสนาอื่นๆ นอกเหนือจากศาสนาพุทธ อายุตั้งแต่ 18 - 60 ปีที่มีพฤติกรรมชอบรับชมละครโทรทัศน์ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มของเพศที่สาม เช่น เกย์ ตุ๊ด กะเทย ทอม ดี ฯลฯ เป็นต้น อายุตั้งแต่ 18 - 60 ปีที่มีพฤติกรรมชอบรับชมละครโทรทัศน์ โดยทั้ง 3 กลุ่มใช้กระบวนการสัมภาษณ์และวิเคราะห์แบบเจาะลึกถึงทัศนคติ พฤติกรรม และมุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้าเพื่อเก็บข้อมูลและความคิดเห็นของผู้รับสารให้ได้มากที่สุด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการดำเนินวิจัยแบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อใช้ในการทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำละครโทรทัศน์ รวมไปถึงผู้รับสารที่มีความสนใจในการรับชมละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยจะสัมภาษณ์ทีละคนตามวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ส่งสารและผู้รับสารจนครบถ้วนตามที่วางไว้ โดยในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ จะสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ให้เกิดความผ่อนคลายเป็นกันเอง โดยที่ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยได้เตรียมแผนการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า ดังนั้น ทุกคำถามจะถูกจัดเรียงลำดับก่อนหลัง ผู้ให้ข้อมูลจะตอบคำถามตามคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ตามที่ผู้วิจัยได้จัดทำไว้ข้างต้นเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.4 ประเด็นที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) นี้จะใช้คำถามตามหลักแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อสร้างคำถามในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการเลือกและการสร้างเนื้อหาละครโทรทัศน์ในมุมมองผู้ผลิต คำตอบของการสัมภาษณ์ที่จะได้นั้น ส่วนหนึ่งได้มาจากการสืบค้นทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม เพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญอย่างเป็นกลาง ครอบคลุม และถูกต้อง ดังนี้

3.4.1 คำถามเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่น ชื่อ-นามสกุล อาชีพ

3.4.2 คำถามสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview)

ชุดคำถามชุดที่ 1 สำหรับการเก็บข้อมูลผู้บริหารหรือผู้อำนวยการฝ่ายผลิตละครโทรทัศน์

โดยคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นประเด็นเกี่ยวข้องกับวิธีการเลือกเนื้อหาละครโทรทัศน์ ดังนี้

- อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- ละครโทรทัศน์รูปแบบไหนที่กำลังเป็นที่นิยมสำหรับคนไทย เพราะเหตุใด
- วิธีการเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์นั้นมีวิธีการเลือกอย่างไร
- การวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
- การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
- การบริหารงบประมาณและการจัดการบุคคลภายในองค์กรเป็นอย่างไร
- ผู้ผลิตให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มากน้อยอย่างไร โปรดอธิบาย
- เรตติ้งละครโทรทัศน์มีผลต่อธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์อย่างไร โปรดอธิบาย
- เพราะเหตุใดผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมที่จะนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) อีกครั้ง โปรดอธิบาย

- มีความเห็นอย่างไรที่ละครโทรทัศน์ไทยเริ่มนิยมทำเป็นรูปแบบละครชุด และ ละครซีรีส์ (Series) มากขึ้น

- ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตละครโทรทัศน์มีอะไรบ้าง
- ทิศทางและแนวโน้มของละครโทรทัศน์ไทยในอนาคตจะเป็นอย่างไร
- ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

ชุดคำถามชุดที่ 2 สำหรับการเก็บข้อมูลผู้กำกับละครโทรทัศน์

โดยคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นประเด็นเกี่ยวข้องกับวิธีการเลือกเนื้อหาละครโทรทัศน์ ดังนี้

- อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- ละครโทรทัศน์รูปแบบไหนที่กำลังเป็นที่นิยมสำหรับคนไทย เพราะเหตุใด

- วิธีการเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์นั้นมีวิธีการเลือกอย่างไร
- การวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
- การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
- ผู้ผลิตให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มากน้อยอย่างไร โปรดอธิบาย
- เรตติ้งละครโทรทัศน์มีผลต่อธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์อย่างไร โปรดอธิบาย
- เพราะเหตุใดผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมที่จะนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร

Remake) อีกครั้ง โปรดอธิบาย

- มีความเห็นอย่างไรที่ละครโทรทัศน์ไทยเริ่มนิยมทำเป็นรูปแบบละครชุด และ ละครซีรีส์

(Series) มากขึ้น

- ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตละครโทรทัศน์มีอะไรบ้าง
- ทิศทางและแนวโน้มของละครโทรทัศน์ไทยในอนาคตจะเป็นอย่างไร
- ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

ชุดคำถามชุดที่ 3 สำหรับการเก็บข้อมูลผู้รับชมละครโทรทัศน์

โดยคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนั้นเป็นประเด็นเกี่ยวข้องกับการรับชมละครโทรทัศน์ของผู้ชม ดังนี้

- ละครโทรทัศน์ประเภทไหนที่ผู้รับชมละครโทรทัศน์ชื่นชอบ
- เพราะเหตุใดถึงชอบรับชมละครโทรทัศน์
- ปัจจัยในการรับชมละครโทรทัศน์ของผู้ชมละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร (เช่น นักแสดง, ผู้กำกับ, บทละคร, ชื่อเสียงของบริษัทที่ผลิต เป็นต้น)
- ผู้ชมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบันอย่างไร
- ปัจจุบันคุณรับชมละครโทรทัศน์เรื่องใดอยู่บ้าง เพราะเหตุใดถึงเลือกรับชมละครเรื่องนั้น
- ละครโทรทัศน์ที่คุณรับชมอยู่คุณชอบอะไร และไม่ชอบอะไรในละครเรื่องนั้น เพราะเหตุใด
- ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมที่จะนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) คุณมีความคิดเห็นอย่างไร ชอบดูละคร Remake หรือไม่ เพราะเหตุใด และคุณคาดหวังอะไรกับการรับชมละคร Remake
- ถ้าหากมีการสร้างละครขึ้นมาใหม่โดยเขียนเนื้อหาใหม่ คุณอยากให้เนื้อหาละครเรื่องใหม่เป็นอย่างไร โปรดอธิบาย
- คุณคิดว่าคุณได้อะไรจากการรับชมละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน
- ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

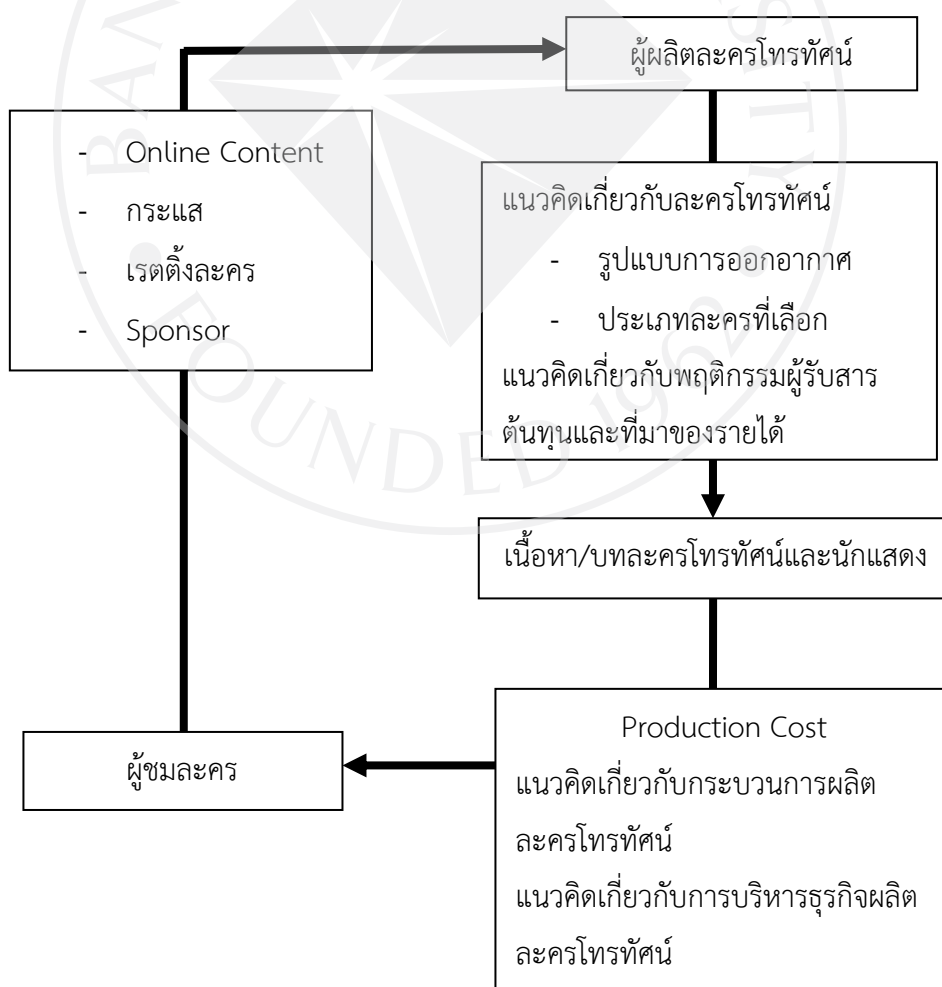
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ถอดเทปการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลทุกท่านอย่างละเอียด

3.5.2 ทบทวนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และนำมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับเรตติ้ง และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้รับสาร

3.6 กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพที่ 3.1: กรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ 2) เพื่อศึกษาทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต 3) เพื่อศึกษามุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะมาจากตัวผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ และผู้ชมละครโทรทัศน์ โดยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้แก่

1. องอาจ สิงห์ลำพอง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8 ดิจิทัลทีวีหมายเลข 27)
2. บรรณเจตน์ พุทธรโศภิชฐ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)
3. วรณณณวิไล สุขน้อย (การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)
4. เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)
5. กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยแบ่งผู้รับชมละครโทรทัศน์ออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 5.1 กลุ่มตัวอย่างเพศชายหรือหญิง นับถือศาสนาพุทธอายุตั้งแต่ 16-60 ปี ที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ จำนวน 10 ท่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม และ 5 ตุลาคม 2560)
 - 5.2 กลุ่มตัวอย่างเพศชายหรือหญิง นับถือศาสนาอื่นๆ นอกเหนือจากศาสนาพุทธ อายุตั้งแต่ 16-60 ปี ที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ จำนวน 7 ท่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560)
 - 5.3 กลุ่มตัวอย่างเพศที่สาม อายุตั้งแต่ 16-60 ปี ที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ จำนวน 7 ท่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม และ 1 พฤศจิกายน 2560)

ส่วนที่ 1 การเขียนผลสรุป

ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 1.1 การเลือกเนื้อหาการผลิตเป็นละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และ 1.2 การสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์ ดังนี้

1.1 การเลือกเนื้อหาการผลิตเป็นละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์

1.1.1 การเลือกเนื้อหาการผลิตเป็นละครโทรทัศน์

เนื้อหาที่เลือกมาผลิตละครโทรทัศน์นั้น ผู้ผลิตจะเลือกการดูพฤติกรรมของผู้รับชมละครโทรทัศน์ว่าเป็นอย่างไร และเลือกจากความสดใหม่ของเนื้อหาและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เข้ากับยุคสมัย และใกล้ชิดกับความเป็นอยู่ของคนในสังคม หรือเลือกเรื่องราวใกล้ตัวและผู้ชมส่วนใหญ่ที่เป็นบุคคลที่อยู่ต่างจังหวัดสามารถเข้าใจได้ง่าย อย่างไรก็ตามการเลือกเนื้อหาละครโทรทัศน์ก็ต้องขึ้นอยู่กับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีด้วย

“เรียกว่าเจตนาแล้วแต่สถานี อย่างช่องวันก็มีวิธีเลือกแบบหนึ่ง คือเลือกแบบเดียวกันนั้นแหละ แต่ว่าใช้คนดูเป็นหลัก มันก็เลยทำให้เรื่องแต่ละเรื่องออกมาหน้าตาแต่ละสถานีไม่เหมือนกัน ส่วนใหญ่จะมาจากกลุ่มเป้าหมายของสถานี” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“มันก็ต้องเลือกเรื่องอะไรที่มันคิดว่าคนดูกำลังให้ความสนใจ อย่างแรกสุดก็เอาอะไรที่มันเกาะกระแสพวกโซเชียลมีเดียต่างๆ ส่วนวิธีการเลือกอื่นๆ มันก็ต้องเป็นอะไรที่ใหม่ สำหรับคนดูคนดูก็จะสนใจ การเลือกเรื่องมันสำคัญมากจริงๆ ว่าคนดูชอบไหม มันต้องใหม่จริงๆ ชั่วโมงนี้อะไรก็ต้องใหม่ทุกอย่าง ใหม่แบบที่ไม่มีใครเคยทำจะได้เปรียบ” (บรรเจิด พุทธิโสภณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“ที่เราเลือกส่วนใหญ่จะมองจากอะไรที่มันใกล้เคียงความเป็นอยู่ชีวิตจริงของคน เราจะไม่เลือกจากตรงนั้นนวนิยายหรือพล็อตเรื่องที่เราต้องการให้เขาพล็อตขึ้นมามันก็จะให้มันใกล้เคียงกับความเป็นอยู่ของคนในสังคม เพราะฉะนั้นละครขาวไร ขาวนาพวกละครเย็นจะเรตติ้งสูง เพราะมันเป็นกลุ่มคนดูโทรทัศน์จริงๆ มันใกล้ตัวเขา นางเอกอยู่ตามท้องไร่ ท้องนามีเพลงลูกทุ่ง” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“สำหรับพีโซคติที่ได้ทำจากบทประพันธ์และพล็อตเอง อย่างนิยายคือถูกซื้อไว้อยู่แล้ว เรือนเสนาหา เรือนร้อยรัก เรือนบุญพิช คืออันนี้พล็อตเอง ไม่มีใครมาโวยวายตำราเราว่าเปลี่ยนตอนจบได้ เราอยากฆ่าใครเราก็สามารถทำได้เลย ถ้าพล็อตเองเราทำได้ทุกอย่าง แต่เราจะต้องทำให้พีป้อน (นิพนธ์ ผิวฉอร, ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ช่องวัน 31) ซึ่งเป็นคนคุมบทต้องทำให้เขาเห็นไป

ในทางเดียวกับเราให้ได้” (วรรณถวิล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)
(นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

1.1.2 การเลือกละครเก่ามาผลิตใหม่อีกครั้ง (Remake)

การเลือกที่จะนำละครโทรทัศน์เรื่องเก่าๆ มาผลิตใหม่อีกครั้งหรือที่เรียกกันว่าละครรีเมค (Remake) ก็ยังคงเป็นที่นิยม อาจเพราะละครเรื่องนั้นเคยประสบความสำเร็จอย่างสูงมาก่อน และโอกาสที่จะประสบความสำเร็จนั้นมีสูงกว่าการสร้างละครเนื้อหาใหม่ๆ ขึ้นมา แต่ละครเก่าที่ถูกนำกลับมาทำใหม่อาจจะไม่ได้รับความนิยมเหตุเพราะสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ผลิตว่าจะเอาไปปรับให้เข้ากับยุคสมัยอย่างไร นอกจากนี้ยังเน้นละครที่คนดูไม่ค่อยรู้จักมากและทำซ้ำอีก

“มันการันตีความสำเร็จได้ อย่างที่บอกว่าพอพูดถึงก็อาจจะให้ความสนใจในระดับหนึ่ง มันการันตีความสำเร็จระดับหนึ่งมันก็คาดหวังได้ว่าอย่างน้อยที่สุดมันจะประสบความสำเร็จถ้าองค์ประกอบมันดี ความเสี่ยงมันน้อยกว่าทำเรื่องใหม่” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“ด้วยเหตุผลแรกคือมัน Success มาตลอดเพราะฉะนั้นเหตุผลที่เอามารีเมคคือเปอร์เซ็นต์ที่จะดังมันสูง มันก็เลยนิยมเอามาทำกัน แต่ถามว่าปัจจุบันเหตุผลนี้อาจจะใช้ไม่ได้แล้ว เพราะว่าคนดูรู้เรื่องแล้ว เพราะฉะนั้นทุกบริษัทพยายามที่จะเลี่ยงอยู่แล้วแต่อาจจะยกเว้นละครเรื่องอื่นที่คนไม่ค่อยรู้จักมากนักก็อาจจะเป็นแค่เอามาทำซ้ำ” (บรรเจิด พุททโสภิษฐ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“ทำดีเสมอตัวทำชั่วโดนตำแนนอน มันเป็นดาบสองคมค่ะ คือคนจับตาดูอยู่แล้ว แต่จับตาดูแบบจับผิดเลยนะ คืออย่างที่บอกเมื่อกี้ทำดีคนก็เอออๆ ดี เหมือนอันเก่า คำว่าจะดีกว่าอันเก่าเนี่ยไม่กล้าคาดหวังขนาดนั้นเพราะอันเก่าเขาทำไว้ดีมาก มันไม่ Make Sure ว่าทำแล้วเรตติ้งมาแน่นอน มันไม่สามารถมีอะไรฟันธงได้เลยอะ ทุกอย่างอยู่ที่บท” (วรรณถวิล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

“ส่วนใหญ่ก็จะมีที่มาจากบทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียง แล้วก็ก็เป็นละครที่เคยได้รับความนิยมอย่างมากมายมหาศาลในสมัยที่ผลิตตอนนั้น เขาก็คิดว่าถ้านำมารีเมคใหม่โดยที่เป็นบุคลากรชุดใหม่มันก็น่าจะมีอะไรใหม่ๆ มาให้คนดู ทีนี้คนที่เคยดูละครรีเมคเวอร์ชันที่แล้วมันก็จะฝังใจ คนดูก็จะฝังใจเวอร์ชันนั้นนี่ที่เขาเคยดู ก็จะมีอคติขึ้นมาโดยที่ยังไม่ได้เห็นงานนะ ว่ามันต้องไม่ดีกว่าของเก่า ซึ่งจริงๆ ป้าคิดว่ามันต้องใหม่กว่า โปรดักชั่นมันต้องดีกว่าแน่นอน ภาพมันต้องสวยกว่าแน่นอนเพราะเดี๋ยวนี้มันเป็นระบบดิจิทัล นักแสดงรุ่นใหม่อันนี้ต้องวัดเอาว่าเวลางานออกมานักแสดงรุ่นใหม่กับรุ่นเก่าใครเล่นดีกว่า” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

1.1.3 การสร้างละครประเภทละครซีรีส์ (Series)

ละครประเภทละครซีรีส์นับเป็นทางเลือกใหม่ในการรับชมละครของผู้รับชม ผู้ผลิตละครโทรทัศน์เองก็มองว่าละครประเภทนี้เกิดขึ้นเมื่อละครโทรทัศน์มีแต่ความซ้ำซากและจำเจ และสามารถตอบสนองผู้รับชมซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ได้ดี จึงเป็นช่องว่างในการที่จะผลิตละครซีรีส์เนื่องจากเป็นละครที่เป็นทางเลือกใหม่ สามารถสร้างการติดตามได้ คนดูไม่เบื่อเนื่องจากฉายในระยะเวลา 13 - 15 ตอน แต่ว่าเนื้อเรื่องในแต่ละตอนต้องตรึงผู้ชมให้อยู่หน้าจอได้ แต่ด้วยระยะเวลาการฉายที่สั้นทำให้เป็นข้อเสียของละครประเภทนี้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ชมที่ติดตามยังรู้สึกว่าจะไม่ได้รับอรรถรสในการรับชมละครประเภทนี้มากพอเพราะจบเร็ว ซึ่งปัจจุบันยังคงคาดเดาได้ยากว่าเนื้อหาซีรีส์แบบใดที่ได้รับความนิยม แต่ผู้ผลิตมองว่าละครประเภทชายรักชายสามารถขายได้ในระดับหนึ่ง

“มันมีความต่อเนื่องในมุมเรตติ้งมันก็ไม่ค่อยได้ ในช่วงแรกอาจจะได้ แต่เรตติ้งมันก็คงที่พอเรื่องใหม่เข้ามามันก็ไม่ตกมันก็ยังอยู่คงที่จนกว่ามันจะจบ แต่ถ้าเกิดเป็นละครซักรื่องหนึ่งมันก็จะขึ้นๆ ลงๆ มันจะมีการเริ่มลงก็จบ มันก็เลยเป็นข้อดีของซีรีส์ แล้วก็ละครซีรีส์มันเป็นการสะท้อนความคิดของกลุ่มคนทำละครแบบใหม่ๆ ด้วยที่บอกว่ามันจะตอบสนองคนรุ่นใหม่” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“พี่โอเคนะแต่ว่ามันอาจจะมีย่อเสียสำหรับผู้ชมคือมันไม่อิม จบเลยยังเงินไม่พอเลย ยังพินไม่พอเลย อยากดูอีก อะไรอย่างทำนองนี้พี่ว่ามันก็แค่นั้นแหละ แต่ถ้าโดยทั่วไปการทำละครที่มันสั้นๆ มันก็มีผลอยู่แค่นั้นแหละ ซีรีส์ที่ลองทำแล้วได้ก็คือซีรีส์เกย์ที่มันทำมาแล้วก็มีคนตอบรับอยู่บ้างไม่ถึงกับแป้ก ส่วนต่างๆ ไปพี่ว่ามันก็เดิมนะ อย่าง Love Song Love Story ทุกวันนี้ยังจำไม่ได้เลย เรื่องไหนเป็นเรื่องไหน ชีวิตเหมือนกันไปหมด” (บรรเจิด พุทธิโสภณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“มันก็ดีนะตรงที่ไม่ต้องตามดู มันดูจบในตอนได้เลย รู้เรื่องรู้ราวไปเลย แต่ว่าเนื้อเรื่องในแต่ละตอนต้องตรึงคนดูให้อยู่หน้าจอได้” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“สำหรับพี่ถือว่าเป็นแนวทดลอง เป็นทางเลือกใหม่ที่ได้ทดลองทำอะไรแปลกๆ เปิดตลาดใหม่ๆ ได้ทดลองทั้งคนทำ ได้ทดลองทั้งคนแสดงด้วย” (วรรณฉวี สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

1.2 การสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์

1.2.1 ความสำคัญของบทละครโทรทัศน์

บทละครโทรทัศน์นับว่าเป็นหัวใจหลักสำหรับการผลิตละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง เพราะบทละครโทรทัศน์จะเป็นสิ่งขับเคลื่อนทุกฝ่ายในการทำงานร่วมกัน เนื่องจากทุกตำแหน่ง ทุกฝ่ายที่จะผลิตละครโทรทัศน์ ล้วนต้องทำงานโดยยึดบทละครโทรทัศน์เป็นหลัก ถ้าหากบทละครดีและ

ได้ผู้กำกับที่ดี เข้าใจบทเรื่องนั้นอย่างชัดเจน จะทำให้ภาพของละครเรื่องนั้นชัดเจนและไม่หลงประเด็นไป

“บทละครมันเป็นใบเบิกของการทำงาน ทุกคนในการทำงานต้องใช้บทละครเป็น คัมภีร์ในการทำงานร่วมกัน” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“มันเป็นแนวทางในการทำให้ละครสนุกหรือไม่สนุกได้เลย ถ้าบทมาดีก็ไม่ต้องเหนื่อยมาก เพราะฉะนั้นบทสำคัญจริงๆ สำหรับการจะทำละคร 1 เรื่อง” (บรรเจิด พุทธิศรัณย์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“จริงๆ แล้วละครจะสนุกหรือไม่สนุกมันอยู่ที่บทโทรทัศน์ส่วนหนึ่งนะ อย่างถ้าบทเขียนมาว่าเดินไปตลาด แล้วถ้าได้ผู้กำกับที่ดี เขาก็จะเสริมให้มันมีอะไรได้ เดินไปตลาดสะดุดก้อนหินล้ม แล้วไปเจอใครต่อใครมันเป็นการสร้าง Trick ให้มันเพิ่มขึ้นแทนที่จะเดินไปตลาดเฉยๆ เพราะฉะนั้นบทคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในละครแต่ละเรื่อง” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“สำหรับพี่มันคือส่วนที่สำคัญที่สุด ทุกคนต้องรออะ ซึ่งผู้กำกับที่ดูบทเข้าใจคาแร็คเตอร์จนแตกแล้วอะ เวลาเขาไปเสริมหรืออะไรมันจะไม่หลง ทั้งนี้ทั้งนั้นคนเขียนคือคนโดนค่าคนแรก เพราะฉะนั้นพี่จึงคิดว่ามันสำคัญที่สุด สังเกตว่าเวลาละครไม่ดีค่าบท พอละครดีขมนักแสดงกับผู้กำกับ” (วรรณฉวี สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

1.2.2 ความสำคัญของกลุ่มเป้าหมายในการผลิตละครโทรทัศน์

กลุ่มเป้าหมายนับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการที่จะผลิตละครโทรทัศน์ออกมา เพราะถ้าหากทำละครโทรทัศน์ออกมาแล้วไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนอาจทำให้ละครโทรทัศน์เรื่องนั้นขาดทุนหรือไม่มีการพูดถึงเลยก็เป็นได้

“สุดท้ายเราทำละครทำให้ใครดูก็ต้องทำให้กลุ่มเป้าหมายดู ต่อให้ทำดีแค่ไหนแต่ถ้าไม่มีกลุ่มเป้าหมายดูก็ไม่มีประโยชน์ งานทุกอย่างที่เราทำคือปฏิเสธไม่ได้ว่าเราไม่ได้ทำงานให้ตัวเองดู ถ้ากลุ่มเป้าหมายไม่ดูงานดีเลิศแค่ไหนก็ไม่รอด เพราะฉะนั้นกลุ่มเป้าหมายก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่ง เป็นการทำงานจากปัจจัยภายใน สุดท้ายมันก็เป็นปัจจัยภายนอกที่เราคำนึงถึง” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“มีแน่นอน คือตอนนี้การทำละครของช่องทุกวันนี้นั้นมีโจทย์หลักอยู่ว่าเราทำให้ใครดู ใครในที่นี่คือคนที่เปิดดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาที่เรากำลังออกอากาศ มันก็จะมีการสำรวจมาว่าช่วงเวลาไหนคนเปิดดูมากที่สุดคือช่วง 1 ทุ่ม ถึง 4 ทุ่ม ซึ่งที่ว่าเยอะๆ เนี่ยคือ Rural คือคนชานา ต่างจังหวัด ตอนเย็นเข้าบ้านแล้ว 4 ทุ่มนอน มันจะเป็นเปอร์เซ็นต์ใหญ่มากของประเทศ ซึ่งก็แปลว่าถ้าเราทำละครช่วง

ไพร์ไทม์ มันก็ต้องทำละครที่คิดว่าคนประเภนี้ี้จะดู ถ้าทำละครต้องทำอะไรที่มันใกล้ตัวที่สุดแล้วเขาจะ Related หรือจับต้องมันได้แล้วเขาก็จะช่วยและดูละครเรา” (บรรเจิด พุทธิโสภณัฐ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“มีคะ กลุ่มเป้าหมายของ GMM25 ช่องวันไม่เหมือนกัน กลุ่มเป้าหมายของช่อง 7 กับช่องวันไม่เหมือนกัน แต่ช่องวันกับช่อง 3 อาจจจะคล้ายๆ กันคือคนเมือง เพราะฉะนั้นเราเหมือนไปแย่ง Rating กับช่อง 3 คือมันชัดเจนมากเลยนะเวลาละครมันออกมา อย่างละครอาหลงอะ ให้เราทำก็ทำไม่ได้เพราะ Target มันคนละอันกัน กลุ่มเป้าหมายที่เป็นต่างจังหวัดเนี่ยเขาทำงานนอกบ้านมา มันเหนื่อย เขาไม่อยากรับงานนี้ อยากรู้อยากเห็นไม่อยากคิดโรมาก ในขณะที่คนในเมืองมันซับซ้อน มันเยอะ เจ้าเล่ห์เจ้ากล ซึ่งเดี๋ยวนี้อาจจะมีการทำละครเพื่อมา Support กับคนที่ดูละครจากมือถือ ซึ่งคนที่ดูทีวีมีอยู่ไหม...มีแต่คือคนกลุ่มเดิม” (วรรณฉวี สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

“เท่าที่เห็นน่าจะมีความสำคัญนะ พอสมควรเลยละ ดูอย่างนายฮ้อยทมิฬคือคนอีสาน ละครช่อง 7 ในกรุงเทพเรตติ้งจะสู้ช่อง 3 ไม่ได้ เพราะงั้นก็สำคัญอะ เพราะถ้าทำละครแต่ไม่ได้หวังกลุ่มเป้าหมายแล้วจะทำไปทำไม จะทำให้ใครดู” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

ส่วนที่ 2 การเขียนผลสรุปในส่วนของการศึกษาและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์

2.1 อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน

ปัจจุบันการแข่งขันในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์มีมากขึ้น เนื่องจากจำนวนสถานีโทรทัศน์ที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น และแต่ละช่องก็มีการผลิตเนื้อหารายการ (Content) ในลักษณะคล้ายๆ กันมากขึ้น ละครโทรทัศน์เช่นเดียวกัน แต่ธุรกิจละครโทรทัศน์ก็ไม่ได้ดีเหมือนสมัยก่อน และอาจจะเป็นขาลงของธุรกิจละครโทรทัศน์ ผู้ชมมีตัวเลือกและโอกาสในการรับชมมากขึ้นนอกจากที่จะต้องแข่งขันกับละครโทรทัศน์ด้วยกันแล้ว ยังต้องแข่งขันกับรายการโทรทัศน์ที่เข้ามาในเวลาละครอีกด้วย ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันจึงถูกลดบทบาทลง

“ถามว่าดีเหมือนเมื่อก่อนไหมเนี่ย สมัยก่อนมันก็ยังเป็นธุรกิจที่ถือว่าเป็นอันดับ 1 ในช่วงไพร์ไทม์ (Prime Time) แต่พอมันผ่านยุคดิจิทัลทำให้คนมีทางเลือก ันละครก็เลยกลายเป็นปัจจุบันลดบทบาทลงจากเมื่อก่อนค่อนข้างเอกฉันท์ในมุมมองเรตติ้งนะ เราเห็น The Mask Singer เห็น I Can See Your Voice หรืออะไรก็แล้วแต่ที่มีเรตติ้ง จริงๆ บางวันก็ไม่แพ้อะไร มันก็เลยทำให้ภาพของ

ละครก็อาจจะดูถอยลงไป” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“การแข่งขันเยอะขึ้นเนื่องจากเรามีช่องดิจิทัลเพิ่มมา 20 กว่าช่อง ถึงจะทำละครไม่ครบทุกช่องก็ตามเถอะ แต่ก็เป็นการแข่งขันสูงขึ้น คนดูมีตัวเลือกเยอะขึ้น ทำให้บริษัทอื่นที่ผลิตละครโทรทัศน์ต้องมีการแข่งขันที่สูงขึ้น” (บรรเจิด พุทธโศภิชญ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“พอมันเป็นทีวีดิจิทัลไปแล้ว การแข่งขันมันสูงขึ้นเยอะมาก ส่วนแบ่งการตลาดของช่องหลักๆ มันถูกแบ่งมาให้พวกช่องใหม่ๆ เพราะฉะนั้นเรตติ้งของช่องหลักที่เคยสูงมากๆ อย่างช่อง 7 ช่อง 3 มันถูกกระจายออก พอการแข่งขันมันสูงขึ้นปุ๊บ สำหรับพี่น้อง คนดูได้กำไรเพราะคนดูมีสิทธิ์เลือกมากขึ้น” (วรรณฉวีล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

“คิดว่าอยู่ในช่วงขาลง คนไม่ค่อยดูทีวีเพราะมันมีสื่ออื่นเยอะอยู่ในโทรศัพท์หรือไอแพด ซึ่งเมื่อก่อนมันสื่อที่ให้คุณดูได้แค่ช่องทางเดียวคือทางโทรทัศน์ เดียวนี้ไม่ใช่ ถ้าเรื่องไหนที่ไม่โดนใจจริงๆ เขาก็ไม่ดู” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

2.2 เนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่คนไทยนิยม

ละครประเภทดราม่า ชิงรักหักสวาท แย่งชิงมรดก นั้นยังคงเป็นที่นิยมสำหรับคนดูละครโทรทัศน์ไทยอยู่เสมอ ถ้าหากเป็นละครโทรทัศน์สมัยใหม่นั้นเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ถูกนำเสนอจะอ้างอิงจากบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ต่างๆ ในช่วงเวลานั้นว่ามีอะไรเพื่อให้ออกมาคุยกัน โดยประเด็นในการนำเสนอก็มีอยู่เพียง 2 ประเภทคือเรื่องใกล้ตัว ผู้คนจะสามารถมีปฏิสัมพันธ์และมีความรู้สึกร่วมกับสิ่งนั้นได้ง่าย และเรื่องไกลตัวไปเลย นั่นคือการเติมเต็มจินตนาการในส่วนที่มนุษย์ขาดไป แต่สิ่งหนึ่งที่ละครสมัยใหม่ต้องมีคือการสร้างจุดเด่นเป็นของตัวเอง กล่าวคือมีแก่นเรื่อง (Theme) ที่ชัดเจนมากกว่าเรื่องความรักธรรมดาและมีสิ่งที่ทำให้ผู้ชมนึกถึงเวลารับชมละครเรื่องนั้นๆ เช่นเรื่องชายไม่จริงหญิงแท้มีจุดเด่นคือผู้หญิงที่เข้าไปปลอมตัวในโลกของกะเทย เรื่องล่ามีจุดเด่นคือการตามล่าผู้ล่าผู้ชายชั่ว 8 คนที่รวมข่มขืนเธอและลูกสาวแต่ถึงอย่างนั้นก็ละครแนวต่างๆ ก็มีการเปลี่ยนผันตามความนิยมและพฤติกรรมผู้บริโภคซึ่งคาดเดาไม่ได้

“คนเราจะชอบอยู่ 2 ประเภท ละครจะตอบสนอง 2 หัวใจหลักนี้แหละ ประเภทของละครที่ตอบสนองเรื่องใกล้ตัวของมนุษย์กับเรื่องที่เป็นจินตนาการก็อยู่ที่น้ำหนักของช่วงเวลาว่าเวลาไหนขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของประเทศในช่วงนั้น ว่าเราต้องการเสพเรื่องแบบนั้นแบบนี้” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“ละครเรื่องนี้มีอะไรใหม่บ้างที่คนจะดู เพราะความจริงข้างในไส้ ก็ยังเป็นสังขยา ก็ยังเป็นอะไรเหมือนเดิม ชิงรักหักสวาท สลับลูกกัน หรือชิงมรดก ความจริงไส้ในมันคือเหมือนเดิมทุกอย่าง เพียงแต่ว่าเราจะทำยังไงให้เปลือกมันดูใหม่และน่าสนใจ สร้างจุดเด่นจากหน้าหนังจะแหละ มันจะห่อหุ้มด้วยอะไร อย่างดาวจรัสฟ้าห่อหุ้มด้วยโลกของดนตรีหมอลำ ชายไม่จริงหญิงแท้คือโลกของกะเทย ถ้าคือการตามล่าผู้ชาย 8 คนที่รุ่มข่มขืน เนี่ย...มันจะชัดเจน มันจะมีสิ่งที่ทำให้คนสะกิดว่า “เห้ย น่าดูวะ” มากกว่าการที่ละครหนึ่งเรื่องไม่มีหน้าหนัง แต่มาเล่าว่าพระเอกมาจีบนางเอก แล้วสุดท้ายเข้าใจผิดกัน บลาๆ ซึ่งมันมีเหมือนกันทุกเรื่อง อะไรที่มันดูแล้วเห็นชัดว่ามีอะไรที่โผล่ออกมา” (บรรเจิด พุทธโสภณัฐ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“บอกไม่ได้ว่าเนื้อหาละครแบบไหนที่เป็นที่นิยม เพราะเนื้อหาบางเรื่องที่เราเห็นว่าห่วย แตก แต่คนก็ดูอะ แต่บางเรื่องละครดีๆ โปรดักชั่นดีงาม ตัวละครเล่นเก่งแต่คนไม่ดูก็มี เพราะมันคาดเดาคงใจในประเศไทยยาก คาดเดายากมากอาทิตย์นี้เรื่องนี้บูมมากเรตติ้งกระชูด สปีดไลท์ตามเรตติ้งรุ่งเรื่องเดียวกันนะ เพราะมันเราก็ไม่รู้เหมือนกันนะว่าคนดูอยากดูอะไร เนื้อหาอะไรที่คนไทยอยากดู” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“ถ้าดูจากเรตติ้ง คนดูเริ่มไม่สนใจดูจิ้นแล้ว คือละครเดี๋ยวนี้นัดตีสันกันตั้งแต่ตอนแรกเลย เพราะว่ามันมีหลายช่อง ทางเลือกเยอะขึ้น เพราะจิ้นตอนแรกเป็นตัวชีวิต ที่นี้ก็อยู่ที่แนวทางของแต่ละช่องแล้วละว่าจะทำยังไง” (วรรณฉวีล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

2.3 ทิศทางและเนื้อหาของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ในอนาคต

ละครโทรทัศน์ก็ยังคงจะคงอยู่คนไทย แต่ถ้าหากเป็นละครเก่าคนดูอาจจะดูยากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ทำให้พฤติกรรมคนดูเปลี่ยนไป บุคลากรที่อยู่ในสายงานนี้จะหางานลำบากยิ่งขึ้น การทำละครเนื้อหาใหม่ๆ จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ในขณะที่ตัวผู้ผลิตเองก็ต้องพัฒนาตัวเอง พัฒนาศักยภาพในการทำงานทุกด้าน ทุกกระบวนการ ทั้งกระบวนการก่อนผลิต กระบวนการผลิต และกระบวนการหลังผลิต ในส่วนของเนื้อหานั้นต้องใส่คำถามกลับไปให้ผู้ชมว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำของตัวละคร ไม่ใช่ไปสรุปให้คนดูเหมือนสมัยก่อน

“คิดว่ามันก็ยังเป็นธุรกิจอันดับต้นๆ ในการทำรายได้ของสถานีแต่ละสถานีคิดว่ามันก็ยังเป็นเบอร์ 1 ของภาพรวมอุตสาหกรรมในเม็ดเงินโฆษณา คิดว่ายังเป็นลักษณะนั้นอยู่อีกช่วงเวลาหนึ่ง จนกว่ามันจะมีปรากฏการณ์อะไรที่เกิดขึ้นในสังคมซึ่งเรายังคาดเดาไม่ได้ คนทำละครเองก็ต้องพัฒนาตัวเอง พัฒนาความคิด พัฒนาศักยภาพในการทำงาน เพราะว่าคนดูคือคนที่เรากำหนดเขาไม่ได้ เขาพัฒนาไปแล้วเราต้องพัฒนาตามแล้วก็อยากให้อุตสาหกรรมมันพัฒนาไป โดยพัฒนาทั้งกระบวนการพัฒนาในเรื่องบท คนดูเดี๋ยวนี้อาจไม่ได้ดูอะไรฉาบฉวยแล้ว เขาก็จะรู้สึกว่บท่อนนี้โอเค ดูแล้วลื่นไหล

คนดูไม่โง่แล้วเอาง่ายๆ เรื่องความโง่ของพระเอก นางเอกเป็นเรื่องปกติ แล้วมันเป็นศาสตร์ของละคร อยู่แล้ว แต่เอาแค่ว่าความถูกต้อง ความสมจริงอันนี้เป็นสิ่งที่คนทำต้องพัฒนา ในมุม Production ก็ต้องพัฒนาให้สมจริง ถ่ายทำยังไงให้กล้องมันดี ชัดยังไง คอมพิวเตอร์กราฟิกก็ต้องดูสมจริง การตัดต่อ มันก็ต้องมีเทคนิคใหม่ๆ เล่ายังไง บางคนเดี๋ยวนี้ย้อนอดีตก็ต้องขาว-ดำ คนดูจะเข้าใจได้ แต่มันก็มี เทคนิคการพัฒนาการย้อนอดีตแปลกๆ ใหม่ๆ คือทุก Element ของมันพัฒนาหมด” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“คิดว่ามันต้องใหม่ ต้องใหม่เท่านั้นถึงจะอยู่ได้ อะไรที่มันเก่าก็อาจจะอยู่ยากขึ้น คนดูก็จะดู ยากขึ้น ถ้านักแสดงเล่นไม่ถึงคนก็ไม่ดูหรอก แต่ส่วนใหญ่เขาจะหาเรื่องใหม่ๆ เพื่อให้คนดูนั้นสนใจ” (บรรเจิด พุทธิชัยชู, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“รสนิยมคนไทยมันเปลี่ยนไปทุก 24 ชั่วโมง จะให้บอกว่าปีหน้าอุตสาหกรรมละครไทยจะบูม ...บูมแน่หรือ เศรษฐกิจก็แย่ ช่อง 3 ก็ลด Budget กัน ช่อง 7 ก็เป็นแต่ไม่ได้หนักหนาเท่าไร เพราะ ฉันคิดว่า...น่าจะมีลำบาก บุคลากรที่อยู่ในสายงานนี้น่าจะหางานลำบาก มันจะไม่มีช่องหลักๆ ที่ฉาย ละครทุกวัน อาจจะต้องผลิตกันเองแล้วเสนอขายตามช่อง คือลงทุนผลิตไปก่อน” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“ที่ว่าผู้บริหารทุกช่องเขาก็อยากรู้เหมือนกันแหละ จะได้ทำออกมาให้ถูกใจคน มันไม่มีใครรู้ อะไรเลย แต่ว่าเราต้องเดากลุ่มเป้าหมายของช่องเราก่อน มันจะเลือกทำจากความชอบของตัวเอง ไม่ได้แล้ว อย่างล่า ทำให้คนในพ.ศ.นี้ดูเพื่อให้เห็นความเป็นแม่ คือความรู้สึกบางอย่างมันเป็น Mass และรู้สึกได้ สิ่งที่เราจะบอกกับคนดูไม่ได้บอกคนดูว่าทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่วมันไม่ใช่อย่างนั้นแล้ว มันคือ การโยนคำถามกลับไปให้คนดูว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่คนคนนี้ทำ เป็นคุณจะทำยังไง ไม่ใช่ ไปสรุปให้เขาละ คนดูเดี๋ยวนี้อลาดมากเป็นการโยนคำถามกลับไปให้คนดูซึ่งเรื่องนี้มีประเด็นหลาย ประเด็นมากในนั้น” (วรรณฉวีล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบท ละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

ส่วนที่ 3 การเขียนผลสรุปในส่วนของมุมมองของผู้รับชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้รับชมละครโทรทัศน์

โดยแบ่งผู้สัมภาษณ์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างเพศชายหรือหญิง นับถือศาสนาพุทธอายุตั้งแต่ 16-60 ปี 2) กลุ่มตัวอย่างเพศชายหรือหญิง นับถือศาสนาอื่นๆ นอกเหนือจากศาสนาพุทธอายุตั้งแต่ 16-60 ปี 3) กลุ่มตัวอย่างเพศที่สาม (ตุ๊ด เกย์ กะเทย ทอม ดี ฯลฯ) อายุตั้งแต่ 16-60 ปี โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 เหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์และพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ชอบรับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง ไม่ได้ทำกิจกรรมใดๆ แต่ก็มีผู้ชมบางคน que เลือกรับชมละครโทรทัศน์เพราะละครตรงกับสถานการณ์ปัจจุบันและบางส่วนเลือกรับชมเนื่องจากครอบครัวเปิดให้ดูตั้งแต่ยังเด็กและอยากให้ละครโทรทัศน์อยู่เป็นเพื่อน โดยผู้ชมกลุ่มที่ 1 ชอบรับชมละครประเภทละครดราม่า (Drama) ละครย้อนยุคอ้างอิงประวัติศาสตร์ (Period) และละครตลก (Comedy) เป็นส่วนใหญ่

“ที่ดูเพราะว่าว่าง เลยได้มีโอกาสได้ดูบ้าง เราชอบดูละครแนวประวัติศาสตร์ เพราะว่าถ้าประวัติศาสตร์เราเกิดไม่ทัน แล้วมันไม่มีอะไรที่จะนำเสนอในต้นฉบับจริงๆ บางทีอาจจะเล่าในสิ่งที่เขาอยากให้เราฟังอาจจะไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมด” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ที่ชอบเพราะส่วนหนึ่งว่าง อีกส่วนคือดูไต่เต้า เรื่องไหนที่ชอบก็ดูเรื่องไหนที่ไม่ชอบก็เปลี่ยนเรื่องดูอย่างอื่น ถ้ามว่าละครกับซีรีส์ ส่วนใหญ่ก็จะดูซีรีส์มากกว่า ที่ชอบก็แนวคอมเมดี้ กับแนวเศร้าๆ หน่อย เศร้าแบบไหนก็ได้” (นางสาว ข, ผู้รับชมกลุ่มที่ 1, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560)

“ที่ชอบเพราะว่าว่าง แนวที่ชอบก็แนวแอคชั่นเพราะชอบที่มันบู๊” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ชอบเพราะว่า เวลาอยู่บ้านเนี่ย คืออยู่คนเดียว เหงา เหมือนอยากให้ละครอยู่เป็นเพื่อน ชอบแนวที่มันสนุกๆ สบายๆ ไม่ชอบพวกตบตีอะไรพวกนี้” (นาง ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ชอบเพราะตอนเด็กๆที่บ้านเปิดให้ดู อินมาก ผมเป็นนักเขียนนิยายด้วย แต่ผมเขียนบทละครไม่เป็นนะ ส่วนแนวที่ชอบ ผมชอบดูหนังดราม่า เพราะชีวิตผม ไม่ค่อยง่ายเท่าไร มันทำให้ผมอินกับเรื่องพวกนี้ แต่เป็นหนังภาพยนตร์ก็จะเป็นหนังแอคชั่น แต่ถ้าชอบสุดก็ดราม่าสู้ชีวิต อะไรประมาณนี้” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่จะรับชมละครโทรทัศน์เป็นบางเรื่อง แต่ถ้าเปิดจะรับชมเพราะว่าเป็นเวลาว่างหรือต้องการคลายเครียดจากการทำงาน ผู้ชมกลุ่มนี้ค่อนข้างไม่ค่อยชอบรับชมละครที่มีเนื้อหารุนแรงอย่างเช่นการตบตี แย่งชิง หรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับชู้สาว แต่มักจะรับชมละครที่ต่อเมื่อ

ละครเรื่องนั้นเป็นละครแนวเหนือธรรมชาติ หรือละครที่ต้องมีฉากแอคชั่น (Action) บู้ และตื่นเต้นเร้าใจ หรือรับชมละครเพราะต้องการเห็นวัฒนธรรมอันสวยงามหรือศึกษาประวัติศาสตร์ของประเทศผ่านละครโทรทัศน์

“ถ้าละครโทรทัศน์จะดูแต่พวกที่ไม่ใช่แนวตบตีแย่งผัวแย่งเมีย คือจะดูแต่หนังบู๊ หนังอะไรที่มันไม่น่าเบื่อ ที่ดูคือมันจะเวอร์ก็เวอร์ไปเลย แล้วคนไทยก็อินไปเลย คือคนไทยก็จมอยู่ละครพวกนี้แหละทำอย่างอื่นก็ยาก” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“บางที่เราได้เห็นมุมมองของวัฒนธรรมอะไรที่เราไม่เคยได้เห็นอย่างเช่นบางเรื่องอาจจะย้อนยุคโบราณเป็นสมัยบางระจันหรือบางเรื่องเป็นความบอยหรือแนวที่เราไม่เคยได้เห็น คืออยากดูอะไรที่มันเป็นภาพบรรยากาศของคนหรือวิถีชีวิตมากกว่า” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ตอนเย็นเรากลับจากทำงานหรือไปเที่ยว เราารู้สึกว่ามันมีเวลาว่างแล้วอยากหาอะไรที่มันดูแล้วผ่อนคลาย ดูแล้วคลายเครียด สนุกสนาน” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ชอบแต่เป็นบางเรื่อง แต่โดยส่วนตัวก็ไม่ได้ชอบมากเพราะว่าเป็นคนที่ไม่ชอบลุ้นอะไรมากๆ อย่างละครมีจันทร์-อังคาร พออังคารจบบู๊มันชอบให้ลุ้นต่อเนื่องในวันจันทร์หน้าซึ่งเราไม่ชอบ เราชอบเป็นบางเรื่องที่น่าสนใจจริงๆ ส่วนแนวที่ชอบ เราชอบดูหนังที่ค่อนข้างแพนตาซีหน่อยๆ แต่ถ้าจะหวานคิซูกิก็เอาให้จืดไปเลย แต่ไม่ค่อยแนวตบตีกันนะ เรารว่าน่าเบื่อซ้ำซากอาจจะเป็นเพราะค่านิยมของคนไทย มันมีเยอะแล้วอะ แล้วก็ไม่ค่อยชอบแนวพีเรียด คือมันค่อนข้างน่าเบื่อสำหรับเรา” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“บางที่เราได้เห็นมุมมองของวัฒนธรรมอะไรที่เราไม่เคยได้เห็นอย่างเช่นบางเรื่องอาจจะย้อนยุคโบราณเป็นสมัยบางระจันหรือบางเรื่องเป็นความบอยหรือแนวที่เราไม่เคยได้เห็น แต่ไม่ชอบเรื่องที่มันโชว์แต่พระเอกกับนางเอกให้คนดูมันไม่มีประโยชน์ คืออยากดูอะไรที่มันเป็นภาพบรรยากาศของคนหรือวิถีชีวิตมากกว่า ส่วนแนวที่ชอบก็แนวละครตะวันตก เพราะไม่ค่อยได้เห็นแนวความบอยในละครไทย ชอบเรื่องที่มีมันแปลกๆ เช่นแม่มดในตะเกียงแล้ว มันสนุกดี ไม่ซ้ำซาก ไม่วุ่นเวียน” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง เลยรับชมเพื่อผ่อนคลาย ความเครียด แต่มีบางคนเลือกรับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากรับชมละครโทรทัศน์มาตั้งแต่ผู้ชมเป็นเด็ก โดนผู้ชมกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ชอบรับชมละครดราม่า (Drama) และละครย้อนยุค (Period) แต่ก็มีบางคนที่สามารถรับชมละครได้ทุกแนว

“เพราะว่ามีเวลาว่างครับ แล้วก็ก็มีโอกาสได้ดูละครบางเรื่องสนุกดีก็เลยติดตามครับ ผมชอบแนวดราม่าชีวิต ชอบพีเรียดบ้าง” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ช่วงเย็นมีเวลาว่างก็เลยดูเพื่อผ่อนคลายความเครียด จริงๆ ก็ไม่ได้ชอบเป็นพิเศษ ดูเรื่องไหนก็ดูเปิดไปเจอตอนไหนก็ดู” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“เป็นความเคยชินตั้งแต่เด็ก ละครโทรทัศน์มันถูกจริตคนไทย ชอบดูละครดราม่า ละครที่มันเป็นเรื่องหรือน้ำเน่าอะไรอย่างเนี่ย ตบตีก็ได้นะ” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ชอบดูเพราะว่าไม่ต้องออกไปไหน อยู่แต่ในบ้านหรือในห้อง ส่วนแนวที่ชอบก็พวกหนังผี เพราะมันตื่นเต้น ทำทายตี” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ดูเพราะว่ามันเพลินดี แนวที่ชอบก็ดูหมดไม่ว่าจะเป็นละครพีเรียด ละครแฟนตาซีก็ได้ ละครไทยส่วนมากชอบดูพีเรียด” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 มีเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์ที่เหมือนกันคือมีเวลาว่างและผ่อนคลายความเครียด ส่วนประเภทละครที่ผู้รับชมส่วนใหญ่รับชมคือละครดราม่า (Drama) และละครย้อนยุค (Period) เพราะมีความเข้มข้นในเนื้อหาและได้รับรู้ถึงประวัติศาสตร์ของเรื่องนั้นๆ ส่วนข้อมูลที่แตกต่างกันคือผู้รับชมกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่จะชอบรับชมละครโทรทัศน์ประเภทละครต่อสู้ หรือละครบู๊ (Action) รวมถึงละครย้อนยุค (Period) และผู้รับชมกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ไม่ชอบดูละครดราม่าเพราะมองว่าการดำเนินเรื่องหรือเนื้อหาเรื่องแบบเดิมๆ ไม่มีอะไรใหม่ โดยสามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์และพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- ผู้ชมละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่เลือกรับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง และต้องการผ่อนคลายความเครียด - ประเภทละครที่ผู้รับชมส่วนใหญ่รับชมคือละครดราม่า (Drama) และละครย้อนยุค (Period) เพราะมีความเข้มข้นในเนื้อหาและได้รับรู้ถึงประวัติศาสตร์ของเรื่องนั้นๆ	- กลุ่มผู้ชมกลุ่มที่ 2 จะมีเหตุผลที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นเนื่องจากผู้ชมกลุ่มนี้เลือกรับชมละครที่เป็นแนวแอคชั่น (Action) แฟนตาซี (Fantasy) เพราะมีฉากตื่นเต้น เร้าใจ และส่วนใหญ่ไม่ชอบดูละครดราม่า (Drama) ที่มีความรุนแรงอย่างเช่นการตบตีหรือเรื่องมือที่สาม เป็นต้น

3.2 ปัจจัยในการรับชมละครโทรทัศน์ของผู้รับชมละครโทรทัศน์

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 เลือกชมละครโทรทัศน์จากการดูนักแสดงก่อนเป็นอันดับแรก รองมาคือเนื้อหาของละครเรื่องนั้นๆ

“หลักๆ เลยเราจะดูที่ตัวนักแสดงก่อนว่าใครเป็นคนแสดง หลังจากนั้นก็จะมาดูว่าตัวละครที่เขาเล่นเขาเล่นเป็นใครแล้วค่อยไปอ่านเนื้อเรื่องว่าเนื้อเรื่องเป็นยังไง” (นางสาว ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ปัจจัยหลักๆ คือผมชอบดารา อย่างเช่นนางเอกคนนี้เล่นผมก็ดู พระเอกคนนี้เล่นผมก็ดู” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“นักแสดงก่อน ถ้านักแสดงเล่นไม่ดี ก็ไม่ดูอยู่แล้ว เป็นคนอินกับนักแสดงอยู่แล้ว อีกรายก็คือบทยกแต่ถ้าให้ดูจริงๆ ก็นักแสดงอยู่แล้ว” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ปัจจัยจะดูจากนักแสดงก่อน เนื้อหาของเรื่องมากกว่า ยกตัวอย่างเช่นเรื่องราคนครามีส่วนเนื้อหาที่มันอิงประวัติศาสตร์” (นางสาว ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ปัจจัยส่วนใหญ่ดูพระเอกนางเอก พระเอกหล่อก็ดูเนื้อเรื่องบางเรื่องมันก็ไม่แคใจคือมันกระชับเกินไป บางอย่างมันต้องไปอ่านหนังสืออีกที” (นางสาว ฉ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 เลือกรับชมละครโทรทัศน์โดยดูจากนักแสดงและเนื้อเรื่องของละครโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ และอาจมีผู้รับชมบางคน que เลือกดูละครจากค่ายละครที่รู้จัก

“หลักๆ ก็จะเป็นนักแสดง อย่างเช่นถ้าพี่ต๊อง เจษฎาภรณ์เล่นหรือมิกค์ ทองระย้าเล่นอย่างนี้เราก็ดู” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ส่วนใหญ่จะดูเนื้อเรื่องมากกว่า คือบางทีเราไม่ได้ตั้งใจดูเรื่องนี้หรอก แต่พอดูแล้วมันน่าสนใจ น่าติดตามต่อ” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“หลักๆ เลยจะเป็นพล็อตของหนัง ต้องดูก่อนว่ามีที่น่าสนใจไหม รองลงมาก็จะเป็นนักแสดงในเรื่อง” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“อย่างผมปัจจัยนักแสดงคือผมรู้จักดารามาก่อนเลยอะ แต่คนนี่ชอบเคยเห็นแสดงแล้วเล่นดีก็จะดู และก็ดูเนื้อเรื่องก่อนว่าเป็นหนังแนวไหน ถ้าเป็นบู๊หรือตลกก็ดู ถ้าดราม่าแย่งฝวแย่งเมียก็ไม่ดู” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ปัจจัยหลักหรือ...ส่วนใหญ่ที่ดูคือมีค่ายละครส่วนหนึ่ง แล้วก็นักแสดง แล้วก็เรื่องของสถานที่หรือโลเคชั่นที่เข้าไปถ่ายละคร” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 จะเลือกรับชมละครโทรทัศน์จากการอ่านหรือดูเนื้อเรื่องของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นก่อน จึงจะดูนักแสดงที่แสดงในเรื่องนั้นๆ

“เนื้อหาของละครที่เขาต้องการสื่อให้เรารู้ ชอบดูที่เนื้อหา ชอบดูที่บทมากกว่า” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“อย่างแรกก็น่าจะดูที่นักแสดงก่อน แล้วก็ดูที่ตัวบทว่าละครเรื่องนั้นเป็นยังไงก็คงไปอ่านเรื่องย่อไป แล้วก็ประเภทละครด้วยว่าเป็นประเภทไหน” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ดูเพราะเนื้อหาแค่นั้นเอง” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ดูจากเรื่องก่อนว่าชื่อเรื่องน่าดูไหม ต่อมาก็ดูนักแสดงแล้วก็คนเขียนบท อย่างพีณัฐยา ศิรกรวิไล เราเป็นแฟนคลับเลย ถ้ารู้ว่าเรื่องไหนพีณัฐเป็นคนเขียนก็จะดู อาจจะรวมไปถึงช่องที่ฉายด้วยถ้าช่องดังกว่าโอกาสในการดูมันก็มีมากกว่า” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ถ้าสมมติว่ายังไม่เคยดูก็จะดูที่นักแสดงก่อน ถ้าเกิดว่าเปิดมาดูแล้วรู้สึกที่น่าสนใจ ภาพสวยก็จะดูต่อ” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 มีปัจจัยในการรับชมละครโทรทัศน์หลักๆ คือเลือกรับชมจากการดูนักแสดงก่อนว่ามีความน่าสนใจ มีชื่อเสียง หรือมีความเหมาะสมกับบทบาทมากน้อยแค่ไหน รองลงมาคือเลือกดูจากเนื้อหาของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ ว่ามีความน่าสนใจแค่ไหน ส่วนข้อมูลที่แตกต่างกันคือผู้รับชมกลุ่มที่ 2 บางคนเลือกรับชมละครจากการดูค่ายที่ผลิตละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ ก่อน นอกจากนี้ยังดูจากสถานที่ถ่ายทำในละครว่ามีความสวยงามแค่ไหน หากน่าสนใจจึงจะเลือกดูละครเรื่องนั้น โดยสามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.2: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับปัจจัยในการรับชมละครโทรทัศน์

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- นักแสดงคือปัจจัยแรกที่ยุชมส่วนใหญ่เลือกรับชมละครโทรทัศน์	- ผู้รับชมกลุ่มที่ 2 บางคนเลือกรับชมละครจากการดูค่ายที่ผลิตละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ
- เนื้อหาของละครโทรทัศน์เป็นปัจจัยรองที่ผู้รับชมส่วนใหญ่เลือกรับชมละครโทรทัศน์	- บางคนดูสถานที่ถ่ายทำในละครว่ามีความสวยงามไหม จึงจะเลือกดูละครเรื่องนั้น

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 หลายคน คนมองว่าการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบันนั้นเร็วขึ้น กระชับ ไม่ยืดเยื้อเหมือนละครโทรทัศน์สมัยก่อน แต่ก็มีบางคนที่มองว่าละครในปัจจุบันเดินเรื่องเร็ว เนื่องจากมีการจำกัดทางด้านเวลาในการออกอากาศและต้องแข่งขันกับละครเรื่องอื่นในช่องอื่นๆ ทำให้ต้องกระชับเนื้อเรื่องให้จบเร็วเกินไป หรือเพื่อละครเรื่องต่อไปที่จะออกอากาศ

“การเดินเรื่องคิดว่าดีนะ มันกระชับขึ้นกว่าเมื่อก่อน” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“คิดว่าดีนะกับการดำเนินเรื่องของละครไทยเนี่ยค่อนข้างเร็วถ้าเกิดว่ามีเรื่องนึงเนี่ยยืดเยื้อ ทำให้อายุ ทำให้รู้สึกเบื่อ” (นางสาว จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ด้วยความที่จำกัดทางด้านเวลา เพื่อที่ทุกคนแข่งขันกัน เพื่อให้มีละครใหม่ๆ เข้ามา เขาก็จะตัดบางส่วนออกไป อาจจะไม่สมบูรณ์ หรือไม่สุดมากกว่า” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ถามว่าเนื้อเรื่องกระชับใหม่ก็กระชับนะถ้าเทียบกับในอดีตมันกระชับขึ้นมากกว่าบางเรื่อง บางละคร อาทิเช่นอย่างช่อง 7 เมื่อก่อนก็จะมีเรตติ้งพอเห็นเรตติ้งดีก็จะดึงเนื้อเรื่องให้มันยืดๆ ออกไปทั้งที่มันไม่เกี่ยว แต่ถ้าเปรียบเทียบกับยุคนี้ ก็จะมีการแข่งขันทำให้ผู้ชมรู้สึกว่า ดูแล้วทำให้ดู กระชับขึ้นเข้าใจง่ายขึ้นด้วย” (นางสาว ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“การดำเนินเรื่องคือจะเอาเรื่องเทคนิคของต่างชาติมามันจะได้ก้าวต่อไป ประเทศเราก็เริ่มพัฒนาแล้ว ละครเรื่องเก่าเราก็อาจจะเดาง่ายๆ แต่สมัยก็อาจจะไม่ง่ายมาก แต่สิ่งที่เค้าใส่ไปคืออิมโชน มากกว่ายุคเดิม” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่มองว่าการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบันนั้นมีความกระชับ จนเกินไป ขาดความสมเหตุสมผลและละครจบเร็วเกินไป แต่ก็ยังมีผู้ชมบางส่วนที่ชื่นชอบในการ กระชับเนื้อเรื่อง และคิดว่าการที่ละครสมัยนี้จบเร็วขึ้นเป็นสิ่งที่ดี

“ผมว่ามันก็ดีนะ แบบเร็วขึ้นอย่าง Club Friday อย่างเนี่ย” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“สมัยใหม่คนเขามักจะดูอะไรที่มันรวบรัดหน่อยไม่ค่อยมายืดเยื้อเกินไป คืออะไรหลายอย่าง มักจะเปลี่ยนไปไว้มากคิดว่าเพราะมีละครจ่อคิวมากขึ้นจึงทำให้จำนวนของละครสมัยนี้มันน้อยลง” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“มันก็เป็น 2 แบบคือบางเรื่องเขาทำเร็วกระชับอะไรอย่างนี้ คนดูก็อยากดูอีกติดตามต่อ แต่ บางเรื่องมันไม่สนุกก็จะรู้สึกว่ามันยืดยาวไปหน่อย ถ้าเป็นสมัยก่อนที่ยืดเรื่องเอาเรตติ้งมันก็จะทำหน้า เบื่อ แต่ถ้าจบไวก็ดี มันทำให้รู้สึกกระชับ ไม่นานเกิน ไม่เบื่อ” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ผมว่าบางทีมันก็ไวไปสมัยก่อนมันก็ยึดเยื่อไปเหมือนกัน แต่พอเราดูจริงๆ ละมันจะติดจริงๆ ละครไทย” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ดีที่กระชับเนื้อเรื่องเพราะโดยส่วนตัวไม่ชอบเป็นคนที่ดูหนังแบบยืดยาวเพราะมันจะยิ่ง ยืดเวลาออกไปแล้วก็ถ้ายิ่งเรื่องมันไม่สนุกมันก็จะน่าเบื่อมาก แต่บางเรื่องพอรู้ว่าเรตติ้งมันดีผู้จัดก็ มักจะเพิ่มตอนให้มันยึดเยื่อไปอีกอะไรอย่างนี้ เราว่ามันไม่ใช่เหตุ แต่โดยรวมๆ แล้วการทำเนื้อเรื่องให้ กระชับก็ถือว่าดีเข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชม กลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบันเนื่องจากทำให้ไม่เบื่อและไม่ยึดเยื่อ แต่ก็มีบางคนที่คิดว่าการดำเนินเรื่องของละครในปัจจุบันนั้นยังขาดความ ละเอียดของละครเนื่องจากเนื้อเรื่องเดินเร็วและออกอากาศไม่ถี่สัปดาห์ก็จบ

“ดี ทำให้ไม่เบื่อ มันไม่ยึดเยื่อดี มันกระชับจับใจความได้ง่ายแล้วก็ไม่ทำให้ละครดูน่าเบื่อ” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“มันก็แล้วแต่บทด้วย คือบางทีละครก็เอามาจากนิยายไซไฟใหม่ แต่ความกระชับของคนดูทุก วันนี้นั้นก็ต้องเร็วขึ้นมั้งไม่อยากจะให้คนดูติดตามนาน ยิ่งถ้าจบเร็วกระแสนั้นก็จะพุ่งขึ้นเร็วเหมือนกัน ถ้า ยึดไปกระแสนั้นก็อาจจะตกได้” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“การดำเนินเรื่องเร็วขึ้นมันก็ดีนะ ไม่ได้ยึดเยื่อเหมือนสมัยก่อน แต่ก่อนมันจะมีการเซ็คเรตติ้ง พอเรตติ้งดีก็มีการถ่ายเพิ่มอะไรอย่างนี้” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้ รับชมกลุ่มที่ 3)

“บางส่วนก็ดี แต่สมมติว่าเราเคยอ่านนิยายเรื่องนี้มา บางทีมันลดทอนฉากที่มันสำคัญๆ ออกไปมันก็ไม่ดีควรจะยืดหยุ่นควรคงหลักของละครเอาไว้ เพราะว่าตอนนี้นั้นตัดอย่างน้อยให้เหลือแค่ไม่ เกิน 2 เดือนมันก็เร็วไปจนยังดูไม่ทันรู้เรื่องเลย” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“มันก็อาจจะถูกใจคนยุคนี้ตรงความรวดเร็ว มันจะมีคำว่า “ดีหัวเข้าบ้าน” คือเปิดตัวปั๊บ คน ดูจะรู้สึกว่่าดีก็ดูเลยไม่ตีก็ปฏิเสธไปเลย แต่ว่าถ้าเทียบกับยุคที่พีคละครตอนเด็กๆ กับเดี๋ยวนี้อะไรที่มัน มาริเมคจะรู้เลยว่าละครสมัยก่อนจะมีรายละเอียดเยอะกว่า เพราะสมัยก่อนเราดูเราจะมีความรู้สึก เห็นอกเห็นใจตัวละครมากกว่า แต่อย่างสมัยนี้มันออกอากาศ 2 วันต่อสัปดาห์เนื้อเรื่องก็เดินไปเร็ว มาก เรายังไม่รู้เลยว่าตัวละครตัวนั้นดีร้ายยังไง น่าสงสารไหม” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ ในปัจจุบัน มีความกระชับ รวดเร็ว และไม่ยึดเยื่อเหมือนละครสมัยก่อน ส่วนข้อมูลที่แตกต่างกันคือ ผู้ชมกลุ่มที่ 1 บางคนมองว่าเป็นความจำกัดทางด้านเวลาและการออกอากาศทำให้ละครต้อง

ออกอากาศกระชับขึ้น และจำนวนตอนน้อยลง ผู้รับชมกลุ่มที่ 2 และ 3 บางคนมองว่าการเล่าเรื่อง กระชับและเร็วจนเกินไป ขาดรายละเอียดของตัวละคร ขาดความสมเหตุสมผล ทำให้รู้สึกไม่มีอารมณ์ร่วมกับละครเท่าไร โดยสามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.3: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความคิดเห็นของการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- ผู้ชมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน มีความกระชับ รวดเร็ว และไม่ยืดเยื้อเหมือนละครสมัยก่อน	- ผู้ชมกลุ่มที่ 1 บางคนมองว่าเป็นความจำกัดทางด้านเวลาและการออกอากาศทำให้ละครต้องออกอากาศกระชับขึ้น และจำนวนตอนน้อยลง - ผู้รับชมกลุ่มที่ 2 และ 3 บางคนมองว่าการเล่าเรื่องกระชับและเร็วจนเกินไป ขาดรายละเอียดของตัวละคร ขาดความสมเหตุสมผล ทำให้รู้สึกไม่มีอารมณ์ร่วมกับละคร

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake)

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการนำละครเก่ามาทำใหม่ เนื่องจาก 1) มองว่าอาจจะมีการถูกเปรียบเทียบกับอันเก่าว่าทำได้ดีกว่าหรือไม่ 2) ผู้ชมไม่ชอบดูอะไรที่มันซ้ำแล้วซ้ำอีก และไม่อยากเสียเวลากับการดูละครที่รู้เนื้อหามาทั้งหมดแล้ว แต่ก็ยังมีบางคนที่มีมองว่าการนำละครเก่ามาทำใหม่นั้นเป็นเรื่องที่ดีเนื่องจากเขาไม่เคยดูเรื่องนั้นมาก่อน

“Remake หรือ ถ้าเอาจริงๆ คือเอาเวอร์ชันเก่าดีกว่า” (นางสาว ฉ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“มันส่งผลถึงจุดอ่อนของผู้กำกับละคร เหมือนไม่มีอะไรจะเขียนแล้ว จึงเอาละครเก่ามาฉายซ้ำใหม่” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ดูรวมๆเราก็คือโอเคนะอยากเราเกิดไม่ทัน แล้วพอเค้าเอามาทำใหม่อย่างน้อยก็ได้อรรถาธิบายละครเรื่องนี้เคยดังมาก่อน ได้รู้จักด้วยบวกกับมันปรับเปลี่ยนเรามา Remake ไปทุกยุคทุกสมัยอยู่ที่ว่าเค้าจะปรับบทให้มันเข้ากับยุคๆนั้นไหม” (นางสาว ค, ผู้การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (รับชมกลุ่มที่ 1)

“ถือว่าดีค่ะทำให้เรารู้ว่าปัจจุบันนี้คือวิวัฒนาการได้พัฒนาไปถึงไหน ได้เปรียบเทียบกับเมื่อก่อน” (นางสาว จ, ผู้การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (รับชมกลุ่มที่ 1)

“ละคร Remake หรือ ไม่ชอบดูอะไรที่ซ้ำๆ คือยังงั้นก็เหมือนเดิม เรารู้ทันหมดแล้ว ก็เลยไม่อยากเสียเวลาตรงนี้” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่สามารถดูละครเก่าที่นำมาทำใหม่ได้ ไม่ได้บอกว่าชอบหรือไม่ชอบ เพียงแต่ต้องการให้ละครเรื่องนั้นทิ้งช่วงเวลาในการกลับมาทำใหม่ให้นานประมาณ 5 - 7 ปี หรือถ้าหากจะเอามาทำใหม่จะต้องเป็นนักแสดงที่ดึงดูดและเนื้อเรื่องน่าสนใจ

“ถ้าเป็นเรื่องที่เราไม่เคยดูมันก็เหมือนเป็นเรื่องใหม่ แต่ว่าผมว่ามันไม่ควรบ่อย อย่างบางเรื่องไม่กี่ปีก็มา คือถ้านานๆ น้อยก็โอเค” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ถ้าสมมติผมดูละครถ้าตอนรีเมคผมจะดูก่อนว่าใครเล่นหรือเนื้อเรื่องตอนแรกๆ มันเป็นอย่างงั้นถ้ามันเริ่มเรื่องไม่ดีผมก็ไม่ดูหรอก แต่ถ้าเริ่มเรื่องสนุกแล้วเราก็ออยากดูอะไรอย่างนี้ก็จะติดตาม” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“จริงๆ ก็ชอบดูละคร Remake นะ เพราะละครบางเรื่องเป็นละครสมัยที่เรายังเป็นเด็ก ก็ได้มีโอกาสกลับมาดูอีกครั้งตอนโต อย่างเช่น ตอนที่ละครเรื่อง รากนครา ออนแอร์ก็ได้มีการย้อนกลับไปดูเวอร์ชันเก่าก่อนหน้า แล้วเราก็นำมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งก็มีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“เราไม่ค่อยชอบ อย่างที่เราบอกไปมันเป็นการเปรียบเทียบตั้งแต่การถ่ายทำเลย ทั้งผู้กำกับนักแสดง เนื้อเรื่องจะเกิดการเปรียบเทียบละ สงสารนักแสดง สงสารคนทำ” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ถ้าเอาละครเก่ามาทำใหม่มันควรที่จะทิ้งระยะไว้ซักแปบนิ่ง ไม่ใช่เพิ่งออนแอร์ไปซักปีหรือ 2 ปีก็ทำแล้ว เพราะเราคิดว่าคนดูยังคงติดใจและจำภาพเวอร์ชันเก่าๆ ได้อยู่ ควรจะประมาณ 5-7 ปี เพื่อให้คนดูรู้สึกคิดถึงจริงๆ แล้วค่อยกลับมาทำใหม่” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่มองการนำละครเก่ามาทำใหม่นั้นถือเป็นการทำละครเพื่อให้เข้ากับยุคกับสมัยนั้นๆ เป็นการให้โอกาสคนรุ่นใหม่ที่ทำละคร และมองว่าเป็นเรื่องดีสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ยังไม่ได้มีโอกาสได้ดู แต่ถึงอย่างนั้นบางคนก็มองว่าการนำละครมาทำใหม่นั้นมันไม่มีอะไรใหม่ อาจเกิดการเปรียบเทียบ และคิดว่าคนทำยึดติดกับละครเก่าเกินไปเนื่องจากละครเก่าสามารถยืนยันได้ว่ามันขายได้

“มันมีทั้งชอบและไม่ชอบ ที่ไม่ชอบคือมันควรจะมีอะไรใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เราคนดูก็อยากดูอะไรที่มันแตกต่าง กับอีกอันที่ชอบคือเราก็ออยากเห็นคนใหม่ๆ ฝีมือใหม่ๆ รุ่นใหม่ทำ แล้วก็อยากรู้แนวคิด ว่ารุ่นใหม่ต่างจากรุ่นเก่าอย่างไร” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“มันเหมือนยึดติดกับละครเก่ามากไป เรื่องของนักเขียนบทโทรทัศน์ก็ไม่ก้าวข้ามในเรื่องของบทละครเก่าๆ ไม่ผิด แต่ว่าเจอแต่บทประพันธ์ของนักแต่งเดิมๆ เคยเห็นเมื่อสมัยเด็กยังไง สมัยนี้ก็ยังเคยเจอเรื่องนั้น เข้าใจพ่อแม่เลยจะทำไมบอกว่าเป็นเรื่องนี้เคยดูแล้ว” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ละครรีเมคมันยืนยันได้ว่ามันขายได้ เพราะเคยทำแล้วมันดัง เคยทำแล้วคนมันดู โอกาสที่หยิบขึ้นมาทำใหม่ การพูดชื่อละครเรื่องนี้เปอร์เซ็นต์ความอยากดูก็มีไปเกือบครึ่ง” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“รู้สึกเหมือนทำให้ตามยุคตามสมัยให้ทัน เพราะว่าอย่างราคนครามันก็จะเป็นในเวอร์ชันที่ 2 แล้ว อันนี้ดูทั้งเวอร์ชันแรกและเวอร์ชัน 2 มา มันก็มีความเปรียบเทียบกันระหว่างการแสดงเปรียบเทียบกันระหว่างเสื้อผ้า พวกกราฟิกอะไรต่างๆ สถานที่อะไรอย่างนี้” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ถ้าเนื้อหาที่รีเมคมันเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เช่น แรงเงา ราคนครา เนื้อหาเก่ามันค่อนข้างดีอยู่แล้วนักแสดงเก่าก็แสดงได้ดี เราก็อยากจะติดตามมาในเรื่องใหม่ว่านักแสดงใหม่จะแสดงดีเท่าอันเก่าไหม แล้วก็เนื้อหาจะมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยยังไง” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการนำละครเก่ามาทำใหม่ อย่างไรก็ตามผู้ชมบางคนไม่ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่จะแสดงความคิดเห็นประมาณว่าหากผู้ชมจะต้องรับชมละครเรื่องนั้นต้องมีปัจจัยใดบ้างผู้ชมถึงจะรับชม เช่น การดูจากเนื้อหาของละครเรื่องนั้นว่ามีความแตกต่างจากเวอร์ชันเก่าอย่างไร เนื้อหาจะมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับปัจจุบันอย่างไร ส่วนข้อมูลที่แตกต่างกันคือผู้ชมกลุ่มที่ 3 บางคนพูดถึงเรื่องของคนเขียนบทซึ่งยังคงเป็นคนเดิมๆ ที่เคยรู้จัก ไม่มีนักเขียนบทหน้าใหม่ และบางคนก็พูดถึงแง่มุมเชิงลึกในการเลือกละครเก่ากลับมาทำใหม่ โดยสามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.4: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake)

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- ผู้ชมมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการนำละครเก่ามาทำใหม่ - ผู้ชมไม่ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่จะแสดงความคิดเห็นประมาณว่า หากผู้ชมจะต้องรับชมละครเรื่องนั้นต้องมีปัจจัยใดบ้างผู้ชมถึงจะรับชม	- ผู้ชมกลุ่มที่ 3 บางคนพูดถึงเรื่องของคนเขียนบทซึ่งยังคงเป็นคนเดิมๆ ที่เคยรู้จัก ไม่มีนักเขียนบทหน้าใหม่ - บางคนก็พูดถึงแง่มุมเชิงลึกในการเลือกละครเก่ากลับมาทำใหม่

3.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ได้ 1) ข้อคิดในการใช้ชีวิต 2) ได้ความบันเทิงจากการรับชมละครโทรทัศน์ นอกจากนี้บางคนมองว่าละครโทรทัศน์เป็นการปลดปล่อยทางอารมณ์

“ตั้งหลายอย่าง ทำให้เราได้เข้าใจสภาพสังคมอีกหลายมุมหรือหลายจุด” (นาง ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“เหมือนได้ปล่อยอารมณ์ไปตามละคร” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ข้อคิดก็ได้หลายอย่างนะ ในละครไม่ว่าฉากร้ายหรือดีเราได้ทัศนคติ” (นางสาว จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“เราได้แค้นคิดหลายๆอย่าง ถ้าคุณทำอย่างนี้ ทำแบบนี้คุณจะต้องเจอกับอะไรในภายภาคหน้า ละครมันแฝงแค้นแต่อยู่ที่ว่าคุณจะปรับมันมาใช้รีปาว” (นางสาว ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“เค้าพยายามสั่งสอนให้เป็นคนดีนะ เวลาผมดูละครแล้วผมทำบุญผมรู้สึกดีนะคือเห็นละครทำอะไรผมก็อยากทำบ้าง พอผมทำผมก็รู้สึก เปรียบเทียบกับปัจจุบันคือเด็กรุ่นใหม่รู้หมดแล้วครับ คือไม่ได้สนใจอะไรพวกนี้แล้ว” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการรับชมละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่ยังคงมองว่าได้ข้อคิดและได้ความบันเทิง แต่บางคนก็มองว่าการรับชมละครโทรทัศน์สมัยนี้มักได้เรื่องของค่านิยมที่ไม่ดีอย่างเรื่องของการทะเลาะ ตบตี เรื่องของมือที่สาม แต่บางคนก็ได้เห็นบรรยากาศแปลกใหม่ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

“ละครไทยส่วนใหญ่ก็เอาค่านิยม บางคนเด็กรุ่นใหม่ก็ทำตามละครคิดว่าแบบพระเอกได้นางเอกละไม่ผิด เรื่องดี ๆ มันมีแต่ไม่เคยอะ ส่วนใหญ่ละครก็คือละครที่ไม่ค่อยมีสาระอะไร เอาความจริงคนมันก็ดูละครผ่านๆ ไม่ได้เอาอะไรไปปรับใช้ ดูให้รู้สึกมันในอารมณ์” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“บางทีมันก็มีข้อคิดที่ดีเหมือนกันนะ บางทีเขาก็สอนเราว่าถ้าเราเป็นอย่างนี้ โຕไปจะเป็นยังไงให้มันอิงจากเรื่องจริง” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ผมได้บรรยากาศที่เราไม่เคยเห็นมากกว่า อย่างบางเรื่องไปถ่ายต่างประเทศคือเราก็ไม่เคยเห็นก็อยากไป หรือบางเรื่องไปถ่ายต่างจังหวัดทะเลสวยๆ แล้วก็ดูเนื้อเรื่องว่าคนแบบนี้ก็อาจจะมีชีวิตจริงแหละ เราก็ได้ศึกษาพฤติกรรมตัวละครด้วย” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ได้รู้ว่าการเป็นเมียน้อยไม่ดีเลย คือตอนนี้มีแต่แนวโน้ม” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ถ้าเป็นละครทั่วๆ ไปก็คงได้ความสุข ได้ผ่อนคลาย แต่ถ้าเป็นละครแนวพีเรียดก็เหมือนเราได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนสมัยนั้นไปด้วย” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 ยังคงมองว่าละครโทรทัศน์ให้ความสนุก ความบันเทิงและข้อคิดจากการรับชม นอกจากนั้นยังทำให้เห็นศักยภาพของนักแสดงหน้าใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วนำไปเปรียบเทียบกับดารารุ่นเก่าๆ

“ได้เยอะนะ คือความบันเทิงอันนี้ได้แน่นอนอยู่แล้ว ละบางเรื่องเองก็แฝงข้อคิดดีๆ ลงไปในละครด้วย นั่นคือสิ่งที่เรารู้สึกว่าเราได้จากการดูละครนะ” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ข้อคิดนะ ข้อคิดคือสิ่งที่ได้มากที่สุดมันเหมือนเราดูแล้วเราคิดต่อได้จะเลือกทำอะไร เลือกเป็นอะไร และอีกสิ่งที่ได้จากการดูละครคือคำโค้ด (Quote) รู้สึกว่าละครมันจะมีคำพูดดีๆ ที่มันอยู่ในละครแล้วพอเขาพูดดูแล้วจะประทับใจว่าตัวละครพูดบางอย่างที่มันดี ข้อคิดเหล่านี้คือสิ่งที่เราได้จากการดูละครทุกเรื่องในการดู” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ได้อะไร...ก็บางทีก็ลืมนิดเรื่องงานไปพักนึง ก็ไปคิดเรื่องละครแทน คิดแทนตัวละครว่าน่าจะทำแบบนี้เนอะ คลายเครียดๆ คลายเครียดเรื่องงานแต่ไปเครียดเรื่องราวในละครแทน” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ได้ความบันเทิงอย่างแรกเลย สองอาจจะแฝงแง่คิดความรู้อะไรที่เพิ่มมากความบันเทิง ถ้าเป็นละครที่ทันสมัยมันทำให้เราปรับตัวใช้ในปัจจุบันได้ แต่ถ้าละครที่มันเป็นพีเรียดมันก็ทำให้เรารู้ถึง

ประวัติศาสตร์ก่อนที่จะมาเป็นปัจจุบันอย่างนี้ มีการดำเนินเรื่องยังไงมาก่อน” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ได้เยอะเลย คืออันแรกก็น่าจะเป็นความชอบส่วนตัว ต่อมาคือเรื่องของการสื่อสารว่าละครสื่อสารอะไรกับคนดู เขาถ่ายอะไรออกมาให้คนดูบ้าง อีกอย่างคือเราชอบจับผิดละครมากขึ้น” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 ส่วนใหญ่มองว่าได้รับความบันเทิงและได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตจากการรับชมละครโทรทัศน์ ส่วนข้อมูลที่แตกต่างกันคือผู้ชมกลุ่มที่ 2 บางคนได้เห็นบรรยากาศและความสวยงามของสถานที่ที่ละครโทรทัศน์ใช้ในการถ่ายทำ และผู้ชมกลุ่มที่ 3 บางคนดูละครโทรทัศน์แล้วหยิบยกคำพูดของตัวละคร (Quote) ซึ่งเป็นคำพูดที่โดนใจและคติสอนใจมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4.5: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- ผู้รับชมทุกกลุ่มส่วนใหญ่มองว่าได้รับความบันเทิง - ได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตจากการรับชมละครโทรทัศน์	- ผู้ชมบางคนได้บรรยากาศความสวยงามของสถานที่จากการรับชมละครเรื่องนั้นๆ - ผู้ชมบางคนหยิบยกคำพูดของตัวละคร (Quote) ซึ่งเป็นคำพูดที่โดนใจนั้น นำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

3.6 ความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์

ผู้ชมกลุ่มที่ 1 หลายๆ คนอยากให้ละครโทรทัศน์มีการพัฒนาไปในด้านความทันสมัยของบทละครให้เข้ากับยุคและสมัย มีการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดจากเรื่องจริงมาทำแต่ก็ยังมีมีการปรับหรือใส่ความเป็นไทยเข้าไปเพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้ซึมซับ มีการปรับบุคลิก (Character) ของตัวละครให้มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น แต่ผู้ชมบางคนมองว่าควรพัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic: CG) เนื่องจากประเทศของเรายังขาดอยู่มาก

“อยากให้สร้างทันยุคทันสมัยรู้สมัยไหนแล้วไม่ใช่ว่ามันซ้ำซาก” (นาง ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“อยากให้มีความเป็นไทยอยู่ในนั้นบ้าง ไม่อยากให้ใส่ใส่เข้าไปคือให้เด็กดูแล้วชอบ พยายามใส่ความเป็นไทยนิดนึง เพราะเด็กเวลาเห็นอะไรมันก็ทำตาม ก็อยากให้รักชาติ อยากให้สอดแทรกวัฒนธรรมไทยเข้าไปเยอะๆ” (นาย ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“เงินคือหลักๆ เลยที่จะทำให้ละครพัฒนาไปได้ไกลแค่ไหน อย่างซีจี (CG) กราฟฟิกอะไรหลายๆ อย่าง เราขาดตรงนี้อยู่ ถ้ามีการ Support เข้ามาช่วยบ้าง” (นางสาว ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“ไม่อยากให้มันเป็นตลาดเกินไป ไม่อยากให้ล่อแหลมเกินไป ไม่อยากให้มองเป็นการตลาด แล้วก็อยากให้ระวังในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมในละครด้วย” (นางสาว ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

“อยากให้ปรับเหตุการณ์ มีดราม่าในชีวิตอย่างที่เห็นได้ชัดคือฉากละครนางร้าย เยอะกว่านั้น ไม่จำเป็นต้องทาปากแดงหรือว่ากรี๊ด อยากให้มีที่มาที่ไปนิดนึงว่าทำไมถึงร้ายอะไรอย่างนี้” (นางสาว จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 1)

ผู้ชมกลุ่มที่ 2 มองว่าอยากอุตสาหกรรมละครทำละครที่แตกต่างออกไปจากเดิมที่ทำอยู่ เช่น ละครแนวสืบสวนสอบสวนแบบจริงจัง หรือละครแนวผจญภัยให้มีมากขึ้น มีการดำเนินเรื่องหรือการถ่ายทำแบบต่างประเทศ อยากเห็นพัฒนาการและอยากรู้จักภูมิหลังของตัวละครมากขึ้น เพราะละครปัจจุบันมีการดำเนินเรื่องที่ค่อนข้างรวดเร็ว และอยากให้พัฒนาเรื่องของการเทคโนโลยีในการผลิตและคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic: CG) ในละครโทรทัศน์

“เราอยากจะให้พลิกเลย การดำเนินเนื้อเรื่องอยากให้มีอินเตอร์มากกว่านี้ ไม่อยากให้อยู่กับค่านิยมคนไทยเพราะเรารู้ว่าอุตสาหกรรมการละครที่ทำมาเพื่อเอาใจคนไทย แต่เราคิดว่าน่าจะพลิกไปเลย มั่วแต่ตามใจคนไทยแล้วเราจะได้เห็นอะไรใหม่ๆ บ้างอย่างที่เมืองนอกเขาทำกัน” (นางสาว ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“อยากให้พัฒนาเรื่องเทคโนโลยีว่ากราฟฟิกของเรามันดูไม่เนียนมันเป็นคอมพิวเตอร์ชัดๆ มังกรก็เป็นมังกรคอม พอดูแล้วมันไม่สนุก คืออยากให้สมจริงกว่านี้” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“ทำอะไรให้มันไม่จำเจหรือไม่ซ้ำซากคือก็รู้ว่าคนไทยมันเปิดกว้าง ตลาดมันกว้างแล้วก็ยังผลิตหนังแบบเดิมๆ ถ้าทำดีจริงๆ คนก็ดู” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2,

“อยากให้ทำหนังแนวมีสาระบ้าง อย่างซีรีส์ฝรั่งอย่างนี้ แต่อาจจะเกี่ยวกับการชันสูตรศพ มันได้ความรู้ไง คนดูก็จะได้รับความรู้ว่ามีหลักการยังไง หรือจะเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์ต่างๆ เกี่ยวกับอวกาศหรืออะไรก็ได้ ถ้าเป็นไปได้ก็ดี อีกอย่างก็อยากให้สอดแทรกเรื่องคุณธรรมมากกว่าเดิม” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

“อยากให้ใส่ใจกับรายละเอียดในส่วนของการทำ CG อย่างที่เราเห็นกันในซีรีส์ของต่างประเทศ ซึ่งเขาทำออกมาได้ดีมาก คือถ้าคิดจะทำละครที่เน้นการใช้ CG แล้วอยากให้เก็บรายละเอียดนิดนึง พยายามทำออกมาให้ดีที่สุด อย่าทำให้คนดูแล้วรู้สึกว่ามันเรากำลังดูอะไร ดูแล้วไม่รู้สึกเลยว่าตัวละครกำลังทำอะไรอยู่ อยากให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ในประเทศไทยพัฒนาตรงจุดนี้จริงๆ” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 2)

ผู้ชมกลุ่มที่ 3 มองว่าต้องการให้พัฒนาบทละครให้เข้ากับยุคสมัย พยายามทำละครเรื่องใหม่ๆ ไม่ยึดติดจากละครเก่า บทประพันธ์เก่า หรือค่านิยมเก่าๆ ที่ปลูกฝังในละคร ทำเนื้อหาละครให้มันมีความหลากหลายมากขึ้น และพัฒนาเรื่องของคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้สมจริงมากขึ้น

“ถ้าเรื่องหลักๆ ที่ตอนนี้เห็นเขาแข่งกันอยู่น่าจะเป็นพวกกราฟิก อย่างตอนนี้ที่เขาชอบเปรียบเทียบกันนะ กราฟิกของแต่ละช่องมันไม่เหมือนกัน ถ้าสมมติจะทำเป็นอนิเมชันหรืออะไรที่มันดูเป็นกราฟิกขึ้นมาอยากให้มันสมจริง” (นาย ก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ควรจะก้าวข้ามบทละครเก่าๆ ได้แล้ว ลองผลิตอะไรใหม่ๆ เรื่องของดราม่าที่สาม การมองผู้หญิงเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ ตัวร้ายก็ร้าย ร้ายแบบไม่มีมิติ ถ้าเปลี่ยนไปก็อยากจะให้นำเสนอในมุมมองที่แตกต่างว่าจริงๆ แล้วคนที่ร้ายก็ไม่ได้ร้ายเพราะว่าอยากจะทำร้าย คือตอนนี้มันเหมือนว่าคนดีก็ดี คนร้ายก็ร้ายจนไม่มีจิตสำนึกอะไรเลย อยากให้สร้างจิตสำนึกมากกว่า” (นางสาว ข, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“อยากให้พัฒนาไปในทิศทางที่เข้ากับยุคสมัย แล้วก็เด็กและผู้ใหญ่สามารถดูด้วยกันได้ เป็นเนื้อหาที่ครอบคลุมทุกเพศ ทุกวัย และในทุกช่วงอายุ จะได้มีเวลาอยู่ในครอบครัว มีเวลามานั่งดูโทรทัศน์ด้วยกัน” (นาย ง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 ตุลาคม 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“ขอให้เป็นแบบมิติที่คิดใหม่ คือให้ทันสมัย คนดูเข้าใจง่าย ไม่อิจฉาริษยาเกินไป ไม่ตีเกินไป ไม่โกงเกินไปจนเวอร์ อยากให้มันเหมือนชีวิตคนจริงๆ ที่มันต้องไม่ใช่อะไรที่เวอร์เกินไป อยากให้เอาชีวิตคนจริงๆ มาทำ” (นาย ค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

“อยากให้มันไปสู่สากล เหมือนแบบที่เราสามารถขายละครไปต่างประเทศได้เรื่อยๆ ทุกวันนี้เราขายละครไปจีนได้อะไรอย่างนี้ พี่ก็หวังว่าเราจะไปได้ไกลกว่านั้น ต่อยอดอุตสาหกรรมอื่นให้กับคนไทยได้โดยงานละครจริงๆ ละครมันคือความบันเทิง แต่ถ้าความบันเทิงมันสร้างเม็ดเงินเข้ามาให้คนไทยได้อีกมันก็ยิ่งดี พี่แค่รู้สึกว่าถ้าญี่ปุ่นทำได้ เกาหลีทำได้ พี่ว่าไทยก็น่าทำได้” (นาย จ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 1 พฤศจิกายน 2560) (ผู้รับชมกลุ่มที่ 3)

โดยรวมแล้วผู้รับชมกลุ่มที่ 1, 2, และ 3 ส่วนใหญ่อยากให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์พัฒนาในเรื่องของบทละครโทรทัศน์ให้มีความทันสมัย เข้าถึงง่าย สามารถนำไปขายต่างประเทศได้

นอกจากนี้ยังต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น ส่วนข้อมูลที่แตกต่างคือผู้ชมบางคนต้องการให้ละครไทยเลือกสถานที่ในการถ่ายทำสวยๆ เพื่อเก็บบรรยากาศนำไปลงในละครโทรทัศน์ให้มากขึ้น และบางคนต้องการให้ละครผสมผสานหรือใส่ความเป็นไทยเข้าไปไม่ว่าจะเป็นประเพณีหรือวัฒนธรรมของไทยเพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้เห็น

ตารางที่ 4.6: แสดงภาพรวมของข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันของผู้ชมละครโทรทัศน์เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์

ภาพรวมที่เหมือนกัน	ภาพรวมที่แตกต่างกัน
- ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการให้พัฒนาในเรื่องของบทละครให้มีความทันสมัย คนดูเข้าถึงง่าย และสามารถนำไปขายต่างประเทศได้ - ต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น	- ผู้ชมบางคนต้องการให้ละครไทยเลือกสถานที่สวยๆ เพื่อเก็บบรรยากาศนำไปลงในละครให้มากขึ้น - บางคนต้องการให้ละครผสมผสานหรือใส่ความเป็นไทยเข้าไปไม่ว่าจะเป็นประเพณีหรือวัฒนธรรมของไทยเพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้เห็น

ส่วนที่ 4 การเขียนผลสรุปในส่วนของแนวทางในการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์ ดังนี้

4.1 การวางแผนการดำเนินงานผลิตละครโทรทัศน์

ก่อนที่จะมีการผลิตละครโทรทัศน์ขึ้น ต้องมีการวางแผนก่อนที่จะเกิดการผลิตโดย 1) การเลือกกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมก่อนว่าจะผลิตละครให้ใครรับชมเป็นกลุ่มหลัก 2) เลือกเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นละครโทรทัศน์ 3) เข้าสู่กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production) ซึ่งต้องเตรียมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบทละคร การคัดเลือกนักแสดง การ fitting ก่อนการแสดงว่านักแสดงจะใส่ชุดแบบไหน และให้นักแสดงทำการ Workshop และ Read Through เพื่อให้นักแสดงเข้าถึงบทบาทของตัวละครนั้นๆ จึงทำการเปิดกล้อง

“เราตั้งใจที่จะทำให้ใครดูก่อน เสร็จแล้วก็คิดเรื่องแล้วมันก็อยู่ในกรอบนี้ว่าคนอยากดูจินตนาการที่ไกลตัวหรือเรื่องที่ใกล้ตัว คิดว่าถ้าช่วงนี้คนอยากดูเรื่องใกล้ตัวเราก็นำเสนอเรื่องแบบนี้วิธีการเลือกเราก็จะเน้นให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมายกับตรงสถานการณ์ของความต้องการของคนใน

สังคม” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“ทุกอย่างมันคือการเตรียมให้พร้อม เพื่อให้ทุกคนมีความเข้าใจในเรื่องที่จะทำไปในทางเดียวกัน มันก็ต้องมีแพลนของมันว่า สมมติว่าเปิดกล้องมี 10 ตอน เมื่อเปิดกล้องไปเดือนนึงคุณจะมีเพิ่มเท่าไร เปิดไป 2 เดือนมีเพิ่มเท่าไร และเมื่อใกล้ถึงเดือนที่ 6 คุณจะครบ 24 ตอนหรือยัง อันนี้ก็ต้องมีการวางแผน Schedule ไปเรื่อยๆ” (บรรเจิด พุทธโสภณัฐ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“ในส่วนของเขียนบทละกัน ถ้าสมมติว่ามีการเคาะละครเรื่องนี้มา เราจะให้หาทีมทำ เรื่องย่อขึ้นโครงเสร็จแล้วไปขายที่ป๊อณ แล้วก็เอาไม่เอา เขาจะฟังเราก่อนข้างเยอะ คนเขียนบทเห็นว่าเหมือนนักแสดงคนไหนหรือคิดใครเป็น Cast คือถ้าคิด Cast ไว้เลยมันจะชัด อย่างเช่นพิษสวาท เรานึกภาพตลอดเลยว่าต้องเป็นนู่น วรรณช ต่อให้ไม่รับเล่นก็นึกเป็นนู่น วรรณชอยู่ดีคือไม่รู้ว่าจะนึกถึงใครอีก ซึ่งโชคดีที่เราได้รับเล่น ในขั้นตอนการทำจะดีสำหรับพี่ถ้านักแสดงมาก่อน แล้วก็จะได้เห็นภาพ อย่างถ้าเราพล็อตเองมันจะปรับตัวละครได้ พอได้นักแสดงก็มาทำบท ได้ผู้กำกับ ได้โปรดิวเซอร์ก็มาช่วยกันทำ ถ้ามันรีบออนแอร์ 4 ตอนถ่ายได้ละ เปิดกล้องได้แล้ว” (วรรณฉวี สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

“ขั้นแรกเลยคืออ่านหนังสือนิยายที่เราเห็นว่าจะเอามาทำเป็นละคร แล้วก็ทำเรื่องย่อส่งช่อง ถ้าโดนใจเขาก็จะอนุมัติ เราก็อ่านเรื่องทีอนุมัติมาเตรียมผลิตวางแผนงาน หากคนเขียนบทก่อน พอได้แล้วก็ให้คนเขียนบทไปอ่านแล้วคนเขียนก็ตั้งตัวละครในเรื่องออกมาว่าตัวละครหลักๆ ในเรื่องมีกี่ตัว ควรจะออกมาในละครกี่ตอน หลังจากได้เรื่องย่อแล้ว ได้ตัวละครแล้ว ได้จำนวนตอนสำหรับตัวละครแต่ละคนแล้วก็นำไปเสนอช่องอีกทีนึงให้ช่องวางตัวนักแสดง ทางค่ายละครจะเสนอตัวหลักๆ ไป ถ้าช่องเห็นด้วยเขาก็จะอนุมัติมา แต่ถ้าไม่เห็นด้วยก็จะเสนอมาว่าเอาคนนี้ได้ไหม หลังจากวางตัวเรียบร้อยก็มาท่างการผลิต ทางค่ายก็ต้องดูว่าละครเรื่องนั้นมีฉากใหญ่อันไหนบ้างที่จะต้องใช้เงินเยอะๆ ถึงตรงนี้ก็แคส เอาตัวละครที่วางระหว่างเรากับช่องมาพิตติ้ง เสื้อผ้าละก็แคสดู ตรงนี้ถ้าแคสไปแล้ว พิตติ้งไปแล้ว ทางช่องไม่โอเคเราก็ต้องมาแคสใหม่ มาพิตติ้งใหม่ หรือเปลี่ยนตัวใหม่ไปเลยระหว่างที่เราแคสเราอะไรคนเขียนบทก็เริ่มเขียน พอได้บทมากก็จะแจกบททีมงานเอาไปอ่าน ต้องมาคุยกันกันว่าอยากได้โลเคชันแบบไหน ให้เขาเอางานมาขาย ถ้าเป็นสมัยก่อนไม่พิกว่าต้องกี่ตอนถึงจะเปิดกล้องได้ แต่ช่องก็จะให้เร่งให้เปิดไวๆ แต่ปัจจุบันต้องได้ 5 ตอนถึงจะให้เปิดกล้อง เพราะถ้าบทมาทีละตอนสองตอนเวลาออกกองมันไม่คุ้ม” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

4.2 การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์

การเลือกบุคลากรเพื่อมาผลิตละครโทรทัศน์นั้นจะดูตามความเหมาะสมของแนวละครเรื่องนั้นๆ ว่าเป็นละครแนวไหน คนเขียนบทแบบไหนที่เหมาะสมซึ่งดูจากงานเขียนที่ผ่านมาของนักเขียนบทท่านนั้น และเหมาะสมกับผู้กำกับท่านใด เนื่องจากผู้กำกับละครโทรทัศน์จะเป็นคนที่ขับเคลื่อนและควบคุมทุกอย่างในละครโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นการเลือกผู้กำกับละครโทรทัศน์ให้เข้ากับละครที่กำลังจะมาเป็นเรื่องสำคัญโดยดูจากผลงานที่ผ่านมา มาของผู้กำกับคนนั้น ในส่วนที่ทีมงานอื่นๆ ในกองถ่ายไม่ว่าจะเป็นช่างภาพ ช่างไฟ เป็นต้น ผู้กำกับจะเลือกจากการสอบถามจากบุคคลอื่นๆ ว่าบุคคลนั้นทำงานเป็นอย่างไร และสามารถเข้ากันได้หรือไม่

“ส่วนใหญ่จะเลือกตามลายมือ หมายถึงทิศทางหรือมือของคนทำ คือมันอยู่ที่บุคลิกและงานที่ออกมาของผู้กำกับ อันนี้เลือกผู้กำกับก่อนเพราะสุดท้ายต้องคุมทุกอย่างของโปรเจกต์ ฉะนั้นลายมือของเขาเป็นเรื่องสำคัญ เวลาเราเลือกเราเลือกความถนัดของคนเป็นหลัก จะว่าฝีมือในการทำงานส่วนใหญ่คนที่เราเลือกแล้วคือมีความใกล้เคียงกัน อยู่ที่ว่าแนวถนัด บางคนถนัดแนวไหนอันนั้นคือสิ่งที่เป็ข้อมูลในการเลือกขั้นต่อไปว่าเราจะเลือกให้มันย่อยลงไปเรื่อยๆ” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“มีคนพูดว่าวงการโทรทัศน์มันแคบ ทุกคนรู้จักกันหมด ก็เลยอาศัยด้วยการสืบกับคนที่เคยทำงานด้วยจะชัดเจนกว่าว่าคุณเคยทำอะไรมาบ้าง ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการใช้ถามเอาจะดีกว่า ถ้ามีคนการันตีเยอะก็มีโอกาสได้งานสูง นอกเสียจากว่าไม่รู้จักเลย” (บรรเจิด พุทธโสภณ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“ผู้กำกับเราเลือกไม่ได้ เขาจะเลือกมาให้ เพราะที่อยู่ในบริษัทนี้แบบพนักงานประจำที่เขาจ้างจะเลือกได้ก็ต่อเมื่อเลือกทีมเขียนบทท่านนั่นเอง ถ้าถามที่พี่ไม่สนว่าเก่งหรือไม่เก่ง พี่ดูนิสัยก่อนว่าอดทนไหม อย่างมีบางคนมันมีนิสัยของแ่งแล้วก็ไปอย่างเนี้ย เพราะว่ามันเป็นงานที่ต้องทำยันเข้ายันดึก ถ้ามาทำแล้วมันมาโหยใส่มันก็ไม่มีความเป็นทีม ที่อื่นอาจจะเขียนบทคนเดียวแต่ที่นี่เราทำบทกันเป็นทีม ถ้าทัศนคติหรือแนวคิดไม่ตรงกันก็ไม่ได้ พี่ดูนิสัยก่อนเลย” (วรรณฉวี สุชน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

“ในบริษัทนี้ผู้กำกับส่วนใหญ่อยู่ในบริษัทมา 20 ปีอัพ อยู่มาตั้งแต่เป็นเด็กล้างจานแล้วก็พัฒนาตัวเองขึ้นมาเรื่อยๆ จนเป็นผู้กำกับ เพราะฉะนั้นการเลือกผู้กำกับละครในแต่ละเรื่องนั้นเราดูคาแร็คเตอร์ตัวผู้กำกับเป็นสำคัญ ส่วนเด็กๆ ในกองเด็กไฟ เด็กกล้อง ก็อยู่ในบริษัททั้งนั้นไม่ได้จ้างฟรีแลนซ์ เป็นพนักงานบริษัททั้งหมด” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

4.3 งบประมาณและรายได้ในการผลิตละครโทรทัศน์

ในส่วนของงบประมาณสำหรับการผลิตละครโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์จะแบ่งงบประมาณออกเป็น 2 แบบ 1) เหม่าเงินทุนให้กับผู้จัดโทรทัศน์ไปผลิตละครโทรทัศน์เลย กับ 2) สถานีโทรทัศน์ดำเนินการการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยงบประมาณที่ใช้ในการผลิตละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและโปรดักชั่นของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ งบประมาณเรื่องที่มีมากที่สุดประมาณ 60 ถึง 70 ล้านบาท เป็นละครแนวย้อนยุค แต่ถ้าหากขั้นต่ำจะอยู่ที่ 20 ล้านบาท

“แต่ละเรื่องมันบอกไม่ได้ว่าจะอะไรใช้เท่าไรมันอยู่ที่ปัจจัยในแต่ละเรื่องว่า เรื่องนี้มีองค์ประกอบอะไรบ้าง หรือว่าคุณหารแล้วมันจะต้องใช้วงเงินประมาณเยอะแค่ไหน โปรดักชั่นธรรมดา นักแสดงธรรมดา เน้นการเล่าเรื่องที่ น่าสนใจ ก็ใช้งบประมาณระดับหนึ่ง เพราะงั้นงบประมาณจะแปรผันไปตามตัวโปรดักชั่นมากกว่า ถ้าไซส์ใหญ่สุดก็ 60 - 70 ล้าน แต่นั่นจำนวนตอนมันก็เยอะนะ เป็นพีเรียด จำนวนตอนเยอะ ถ้ายุคหนึ่งตอนหนึ่งก็เกือบ 2 ล้าน ประมาณ 1.7 - 1.8 ล้านต่อตอน เดียวนี่ต่ำๆ ก็...ไม่ต่ำกว่า 20 กว่าล้าน 25-26 ล้าน มาตรฐานทุกช่องก็ใกล้เคียงกัน” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

เรื่องของการหารายได้หรือหาผู้สนับสนุน (Sponsor) จากการผลิตละครโทรทัศน์โดยปกติจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) ประเภทของการวางสินค้าให้อยู่ในเรื่อง หรือที่เรียกว่า Product Placement หรือ Tie in กับ 2) ประเภทของการขายโฆษณาระหว่างช่วงต่อรายการหรือเรียกว่า Loose Spot นอกจาก 2 ตัวหลักนี้แล้ว ปัจจุบันยังมีการขายรายละเอียดย่อยเช่นขายโฆษณาช่องระหว่างเข้า-ออกของละคร ตัวอย่างช่วงต่อไป ตัวอย่างตอนต่อไป ความเดิมตอนที่แล้ว หรือแม้กระทั่งเบื้องหลังการถ่ายทำ (Behind the Scene) เนื่องจากมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ซึ่งนอกจากหารายได้ด้วยวิธีเบื้องต้นแล้ว อีกวิธีหนึ่งในการหารายได้เข้ามาคือการนำเนื้อหา (Content) ไปลงกับผู้ให้บริการวิดีโออย่างยูทิวบ์ (Youtube) และไลน์ทีวี (Line TV) ทั้ง 2 ที่จะได้รายได้จากการโฆษณาคั่นก่อนวิดีโอเล่น / คั่นระหว่างวิดีโอเล่น เป็นต้น

“หลังจากเกิดดิจิทัลทีวีการแข่งขันมันสูง เพราะงั้นเม็ดเงินในการโฆษณามันกระจาย เพราะงั้นผู้ผลิตทั้งหลายก็เลยอัดพื้นที่ในการโฆษณาทุกที่ ที่ไหนที่มีมูลค่าก็เอามาขายได้ วันนี้เราจะเห็นช่อง 3 เริ่มมีการขายโฆษณาในมุมของ Key Scene บ้าง ตัวอย่างตอนต่อไปบ้าง เมื่อก่อนเราไม่เคยเห็นเลย เพราะงั้นเราก็จะเห็นว่ามิตตรงนี้เกิดขึ้น มันก็เป็นกลไกให้เห็นว่าการแข่งขันมันสูง” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

4.4 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตละครโทรทัศน์

1) เนื่องจากปัจจุบันมีละครโทรทัศน์ถูกผลิตมากขึ้น นั้นเป็นปัญหาที่ทำให้การสรรหานิยายหรือเนื้อเรื่องที่มีความเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นละครโทรทัศน์นั้นยากมากขึ้น 2) ปัญหา

เรื่องของบตละครล่าช้าซึ่งทำให้ทุกส่วนในกองละครต้องหยุดชะงัก 3) ปัญหาทีมงานที่ทำงานอย่างไรประสิทธิภาพ 4) ปัญหาด้านนักแสดงที่ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ทำการบ้าน 5) ปัญหาเรื่องสถานที่ทำและปัญหาเรื่องธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ 6) ผู้ชมก็เป็นอุปสรรคหนึ่งในการผลิตละครโทรทัศน์ เพราะพฤติกรรมของผู้ชมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และผู้ชมสมัยนี้มีการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาอย่างรวดเร็ว และ 7) เทคโนโลยีก็เป็นอุปสรรคหนึ่งที่ผู้ผลิตจะมองข้ามไปไม่ได้เนื่องจากเป็นตัวแปรทำให้ผู้รับชมเปลี่ยนพฤติกรรมไป 8) ปัญหาเรื่องเงินทุนในการผลิตละครโทรทัศน์อาจไม่เพียงพอต่อละครเรื่องอื่นๆ

“เรื่องมันน้อยลง หมายความว่าละครมันถูกสร้างขึ้นเยอะ มันไม่ได้บอกว่าคนเขียนนิยายน้อยลงแต่เรื่องที่มีมันเหมาะสมในการสร้างละครมันยากขึ้นๆ การสรรหาเรื่องเหล่านั้นก็ยากขึ้น โลกของละครเปลี่ยนไปเร็วคนดูเปลี่ยนไปเร็วเพราะคนดูเลือกที่จะเสพแล้วก็มีความใจร้อน หมายความว่า ถ้าชอบก็ชอบ ไม่ชอบก็ไม่ชอบเขาสามารถสวิตช์ไปที่อื่นได้ เทคโนโลยีก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนดูเปลี่ยนไป” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

“อันดับแรกเลยคือบตไม่มามันก็ถ่ายไม่ได้ เรื่องทีมงานไม่มีประสิทธิภาพ ถ้ามันไม่มีประสิทธิภาพเนี่ยมันก็เป็นอุปสรรครวมถึงนักแสดงด้วย นักแสดงซีเกียจ ไม่อ่านบทก็เป็นปัญหาสถานที่ถ่ายทำไม่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายสมมติไปดูโลเคชั่นมาแล้วแต่ว่าพอวันถ่ายทำจริงมีเสียงก่อสร้างทั้งวันไปดูยังไม่เอื้ออำนวยก็ถ่ายไม่ได้ หรือปัญหาเรื่องธรรมชาติ ฝนตก พายุฟ้าผ่า ก็เป็นปัญหาในการถ่ายทำ” (บรรเจิด พุทธโคภิชญ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 กันยายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์อิสระ)

“สภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติ ฝนตก น้ำท่วม อันนี้คือปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้เราไม่รู้ว่าจะฝนมันจะตกเมื่อไหร่มันจะหยุดเมื่อไหร่น้ำจะท่วมไหม แต่ถ้าเป็นปัญหาเกี่ยวกับนักแสดงอย่างนักแสดงป่วยเป็นอะไรที่เหนือการควบคุมเราอีกนะ เพราะเขาเองก็คงไม่อยากป่วยหรอก แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาหนักหนาสาหัสอะไรเพราะว่าทุกกองเจออย่างนี้ทั้งนั้น ทุกอย่างแก้ไขได้ หน้า Set บางทีมันต้องแก้เลยอย่างออกกองไปแล้วนักแสดงยังไม่ถึงเพราะเขาเจอรถชนแต่เราต้องถ่ายเดี๋ยวนี้เวลานี้แล้วนักแสดงอีกคนต้องไป มันก็ต้องเป็นการคุยกันระหว่างผู้จัดการกองกับผู้กำกับว่าสามารถเจาะเขาได้ไหม คนนี้ไป คนนั้นมาแล้วเอาใครมาแต่งตัวแล้วถ่ายผ่านไหล่ได้ไหมอะไรอย่างนี้ คือมันไม่มีอะไรที่แก้ไม่ได้อะ มันแก้ได้หมดอยู่ที่ว่าจะทำหรือไม่ทำเท่านั้นเอง” (เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 พฤศจิกายน 2560) (ผู้กำกับละครโทรทัศน์และกรรมการผู้จัดการบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด)

“เงิน เงินเลย พิษสวาทมันถูกมองว่าเป็นโปรเจกใหญ่เพราะฉะนั้นต่อให้เราประหยัดแค่ไหนมันก็ไม่ควรที่จะน้อย ฉากรบที่เห็นนั่นคือน้อยมากนะ เพราะไม่มีตั้งค้มันควรจะเป็นทัพใหญ่โต

ทุกอย่างมันถูกห่อไปด้วยวิธีการบริหารเงิน เช่น พิชชวาทคนจะมองว่าใช้เงินเยอะ แต่จริงๆ ใช้เงินเท่าละครเย็นเรื่องอะไรไม่รู้จำไม่ได้ เวลาออกกองเราใช้วิธีทำทในช่วงของกรุงศรีอยุธยาให้เสร็จก่อนแล้วไปถ่าย เขาจะได้ถ่ายทีเดียวไม่ต้องเซ็ทใหม่ การคุมงบทบสามารถช่วยได้อย่างเช่นบอกฉากประจำที่ใช้ว่ามีอะไรบ้าง ถ้าต้องช่วยคุมงบมันสามารถคุมได้ตั้งแต่บท เงินสำคัญ” (วรรณฉวีล สุขน้อย, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560) (นักเขียนบทละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน 31)

4.5 การบริหารความเสี่ยงในการผลิตละครโทรทัศน์

ในกรณีระหว่างการถ่ายทำละครโทรทัศน์นั้นอาจมีความเสี่ยงด้านต่างๆ เกิดขึ้นทั้งในเรื่องนักแสดง สถานที่ ทีมงานต่างๆ ทุกปัญหาล้วนมาจากการทำงานในขั้นตอนเตรียมงานการผลิต (Pre-Production) ทั้งสิ้น โดยต้องมีวิธีการและระเบียบการทำงาน คือต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรม สังคม เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ลงละครเยอะแค่ไหน การเมืองมีผลหรือไม่ ซึ่งทุกคนต้องตระหนักและต้องมีทักษะในการบริหารความเสี่ยงพวกนี้ด้วย

“สุดท้ายมันก็เป็นการ Pre-Production ขอขอบคุณอยู่ดี ต้องจัดระเบียบของวิธีการทำงานว่าจะเริ่มอะไรก่อน เอาอะไรหลัง การบริหารความเสี่ยงจริงๆ มันควบคู่ไปกับการทำงานพวกนี้อยู่แล้วมันเป็นสิ่งที่คนทำงาน คนบริหารต้องตระหนัก และก็มี Skill ในการบริหารความเสี่ยงพวกนี้ด้วย คือการบริหารความเสี่ยงก็ต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรม เราทำละครก็ต้องรู้จักว่าตลาดละครเป็นยังไง รู้จักผู้ซื้อของเรา ต้องรู้จักว่ากลุ่มเป้าหมายของเราเป็นใคร ผู้บริโภคเป็นใคร แล้วก็รู้เรื่องของสังคม การบริหารความเสี่ยงก็มีเรื่องสังคม เศรษฐกิจเป็นยังไง พร้อมทั้งจะรับความเสี่ยงไหม ไม่มีเงินในตลาดจะลงละครเยอะแค่ไหน ลงทุนมาก ลูกค้าไม่มีเงินซื้อโฆษณาที่ไม่มีประโยชน์ การเมืองส่งผลไหม เราก็ต้องสถานการณ์บ้านเมืองนะ การเมืองเกิดเขาปฏิบัติกันจะอย่างไร คนไม่ดูทีวี คือเราก็ต้องรู้ทุกๆ เรื่อง” (องอาจ สิงห์ลำพอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 ตุลาคม 2560) (ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 8)

ส่วนที่ 5 บทสรุปการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์ และผู้รับสารที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์เรื่อง “การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์” จำนวน 28 ท่าน สามารถสรุปได้ดังนี้

ในเรื่องของการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์นั้น ผู้ผลิตจะเลือกการดูพฤติกรรมของผู้รับชมละครโทรทัศน์ และเลือกจากความสดใหม่ของเนื้อหาและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย หรือเลือกเรื่องราวใกล้ตัวและสามารถเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งต้องสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแต่ละสถานี โดยละครรีเมค (Remake) ก็ยังคงเป็นที่นิยมในของผู้ผลิต อาจเพราะละครเก่าเคยประสบความสำเร็จอย่างสูงมาก่อน และโอกาสที่มันจะประสบ

ความสำเร็จมีสูงกว่าการสร้างละครเนื้อหาใหม่ๆ ส่วนละครซีรีส์ (Series) ก็เป็นทางเลือกใหม่ในการรับชมละครของผู้ชม สามารถสร้างการติดตามได้ คนดูไม่เบื่อเนื่องจากฉายในระยะเวลาสั้นแต่ก็เป็นข้อเสียเนื่องจากผู้ชมยังไม่ได้รับอรรถรสในการรับชม ในส่วนของการสร้างบทละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นหัวใจหลักสำหรับการผลิตละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง เพราะทุกฝ่ายที่จะผลิตละครโทรทัศน์ ล้วนต้องทำงานโดยยึดบทละครโทรทัศน์เป็นหลัก กลุ่มเป้าหมายก็เป็นปัจจัยสำคัญ ในการที่จะผลิตละครโทรทัศน์ เพราะถ้าหากทำละครโทรทัศน์ออกมาแล้วไม่มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนอาจทำให้ละครเรื่องนี้ไม่มีการพูดถึงเลยก็เป็นได้

เรื่องของทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต ละครโทรทัศน์ก็ยังคงอยู่คู่คนไทย แต่ถ้าหากเป็นละครเก่าคนดูอาจจะดูยากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ทำให้พฤติกรรมคนดูเปลี่ยนไป บุคลากรที่อยู่ในสายงานนี้จะหางานลำบากยิ่งขึ้น การทำละครเนื้อหาใหม่ๆ จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ในขณะที่เดียวกันผู้ผลิตเองก็ต้องพัฒนาตัวเอง พัฒนาศักยภาพในการทำงานทุกด้าน ทุกกระบวนการ ทั้งกระบวนการก่อนผลิต กระบวนการผลิต และกระบวนการหลังผลิต

เรื่องของมุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์นั้น ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง และต้องการผ่อนคลายความเครียด และชอบดูละครดราม่า (Drama) และละครย้อนยุค (Period) เป็นส่วนใหญ่ โดยผู้รับชมดูนักแสดงที่จะแสดงในเรื่องนั้นๆ ก่อนว่ามีความเหมาะสมกับบทบาทหรือมีความน่าดูมากน้อยแค่ไหน แล้วจึงดูเนื้อเรื่องของละครเรื่องนั้นๆ ในเรื่องของความคิดเห็นของการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน ผู้ชมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกระชับละครโทรทัศน์ให้สั้นลง และไม่ยืดเยื้อจนเกินเหมือนกับละครโทรทัศน์สมัยก่อน เพียงแค่อาจเสนอแนะว่าหากจะดำเนินเรื่องเร็วขึ้นต้องทำให้คนดูเข้าใจตัวละครและเนื้อเรื่องทั้งหมด เพราะยังมีละครบางเรื่องที่ดำเนินเรื่องเร็วเกินไปจนผู้ชมไม่เข้าใจ แต่ในเรื่องของการนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) ผู้ชมมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่จะมองว่าผู้ชมจะต้องรับชมละครเรื่องนั้นต้องมีปัจจัยใดบ้างผู้ชมถึงจะรับชม ผู้ชมส่วนใหญ่ว่าได้รับความบันเทิงและได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตจากการรับชมละครโทรทัศน์ ในเรื่องของความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการให้พัฒนาในเรื่องของบทละครให้มีความทันสมัย เข้าถึงง่าย สามารถนำไปขายต่างประเทศได้ และต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ชมบางคนต้องการให้ละครไทยเลือกสถานที่สวยๆ เพื่อเก็บบรรยากาศนำไปลงในละครให้มากขึ้น

เรื่องของแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์นั้น การวางแผนการดำเนินงานผลิตละครโทรทัศน์ต้องมีการวางแผนเลือกกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมก่อนว่าจะผลิตละครให้ใครรับชม เป็นกลุ่มหลัก แล้วจึงเลือกเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นละครโทรทัศน์ หลังจากนั้นจึงจะเข้าสู่กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production) ซึ่งต้องเตรียมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบทละคร มีการคัดเลือกนักแสดง

มีการ fitting เสื้อผ้าก่อนการแสดงว่านักแสดงจะใส่ชุดแบบไหน การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์จะดูตามความเหมาะสมของแนวละครเรื่องนั้นๆ ว่าเป็นละครแนวไหน คนเขียนบทแบบไหนที่เหมาะสมซึ่งดูจากงานเขียนที่ผ่านมาของนักเขียนบทท่านนั้น และเหมาะสมกับผู้กำกับท่านใด ในส่วนทีมงานอื่นๆ ในกองถ่ายไม่ว่าจะเป็นช่างภาพ ช่างไฟ เป็นต้น ผู้กำกับจะเลือกจากการสอบถามจากบุคคลอื่นๆ ว่าบุคคลนั้นทำงานเป็นอย่างไร และสามารถเข้ากันได้หรือไม่ ส่วนงบประมาณและรายได้ในการผลิตละครโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์จะแบ่งงบประมาณออกเป็น 2 แบบ คือ 1) เหม่าเงินทุนให้กับผู้จัดโทรทัศน์ไปผลิตละครโทรทัศน์ กับ 2) สถานีโทรทัศน์ทำการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยงบประมาณที่ใช้ในการผลิตละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและโปรดักชั่นของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ การหารายได้หรือหาผู้สนับสนุน (Sponsor) จากการผลิตละครโทรทัศน์โดยปกติจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) Product Placement หรือ Tie in กับ 2) Loose Spot นอกจากนี้ 2 ตัวหลักนี้แล้ว ยังมีการขายรายละเอียดขยับย่อยเช่นขายโฆษณาช่องระหว่างเข้า-ออกของละคร ตัวอย่างช่วงต่อไป ตัวอย่างตอนต่อไป ความเดิมตอนที่แล้ว เป็นต้น นอกจากการหารายได้ด้วยวิธีเบื้องต้นแล้ว การนำเสนอเนื้อหา (Content) ไปลงกับผู้ให้บริการวิดีโออย่าง Youtube และ Line TV ก็เป็นทางเลือกหนึ่ง ปัญหาที่ทำให้การสรรหานิยายหรือเนื้อเรื่องที่มีความเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นละครโทรทัศน์นั้นยากมากขึ้น

ส่วนปัญหาระหว่างการทำถ่ายทำ มีในเรื่องของบทละครที่ทำให้ทุกส่วนต้องชะงัก ทีมงานที่ทำงานอย่างไร้ประสิทธิภาพ ปัญหาด้านนักแสดงที่ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ทำการบ้าน ปัญหาเรื่องสถานที่ทำและปัญหาเรื่องธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ ผู้ชมก็เป็นอุปสรรคหนึ่งในการผลิตละครโทรทัศน์ เพราะพฤติกรรมของผู้ชมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เทคโนโลยีก็เป็นอุปสรรคหนึ่งเนื่องจากเป็นตัวแปรทำให้ผู้รับชมเปลี่ยนพฤติกรรมไป การบริหารความเสี่ยงในการผลิตละครโทรทัศน์นั้น ทุกปัญหาล้วนมาจากการทำงานในขั้นตอนเตรียมงานการผลิต (Pre-Production) ทั้งสิ้น โดยต้องมีวิธีการและระเบียบการทำงาน คือต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรม สังคม เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ลงละครเยอะแค่ไหน การเมืองมีผลหรือไม่ ซึ่งทุกคนต้องตระหนักและต้องมีทักษะในการบริหารความเสี่ยงพวกนี้ด้วย

จากข้อมูลที่ได้สรุปมาทั้งหมดทั้งเรื่องของการเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคต มุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์ และแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์จากผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์ และผู้รับสารที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบแนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” ซึ่งธุรกิจการจัดตั้งธุรกิจบริษัท

ผลิตภัณฑ์โทรศัพท์ในปัจจุบันมีการแข่งขันที่สูงขึ้นเนื่องจากมีจำนวนสถานีโทรศัพท์มากขึ้น โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนี้ไปใช้ประกอบข้อมูลในบทที่ 5 และในบทต่อไป

บทที่ 5

การกำหนดรูปแบบธุรกิจ

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” โดยได้กำหนดรูปแบบธุรกิจและการบริหารจัดการ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ลักษณะของธุรกิจ กำหนดกลยุทธ์ขององค์กร แนวทางการจัดการ แผนการตลาด การประชาสัมพันธ์ โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 นโยบายและการดำเนินการบริหารจัดการ

5.1.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งสร้างสรรค์และพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยสมัยใหม่ เพื่อให้ละครโทรทัศน์ไทยมีคุณภาพและตอบโจทย์คนดูสมัยใหม่ในทุกช่องทาง

5.1.2 พันธกิจ (Mission)

5.1.2.1 สร้างสรรค์ผลงานละครโทรทัศน์สมัยใหม่ที่มีคุณภาพ สาระความรู้ และความบันเทิง ออกสู่สายตาประชาชน

5.1.2.2 เป็นผู้นำด้านการผลิตละครโทรทัศน์ในประเทศไทย

5.1.3 วัตถุประสงค์ (Objective)

5.1.3.1 เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5.1.3.2 เพื่อผลิตเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย

5.1.4 เป้าหมาย (Goal)

เป็นผู้นำทางด้านการผลิตละครโทรทัศน์เพื่อตอบโจทย์ผู้ชมสมัยใหม่ ด้วยเนื้อหาและรูปแบบของละครโทรทัศน์ที่ชัดเจน หลากหลายและตอบสนองผู้ชมได้

5.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ

5.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลัก กลุ่มวัยรุ่นจนถึงกลุ่มวัยกลางคนที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ อายุตั้งแต่ 16 - 45 ปี เนื่องจากผู้ชมกลุ่มนี้สามารถรับชมได้ทั้งโทรทัศน์และช่องทางออนไลน์ ทำให้มีช่องทางในการทำรายได้มากกว่ากลุ่มคนอายุมากกว่า 45 ปี

กลุ่มเป้าหมายรอง กลุ่มคนที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ อายุ 45 ปีขึ้นไป

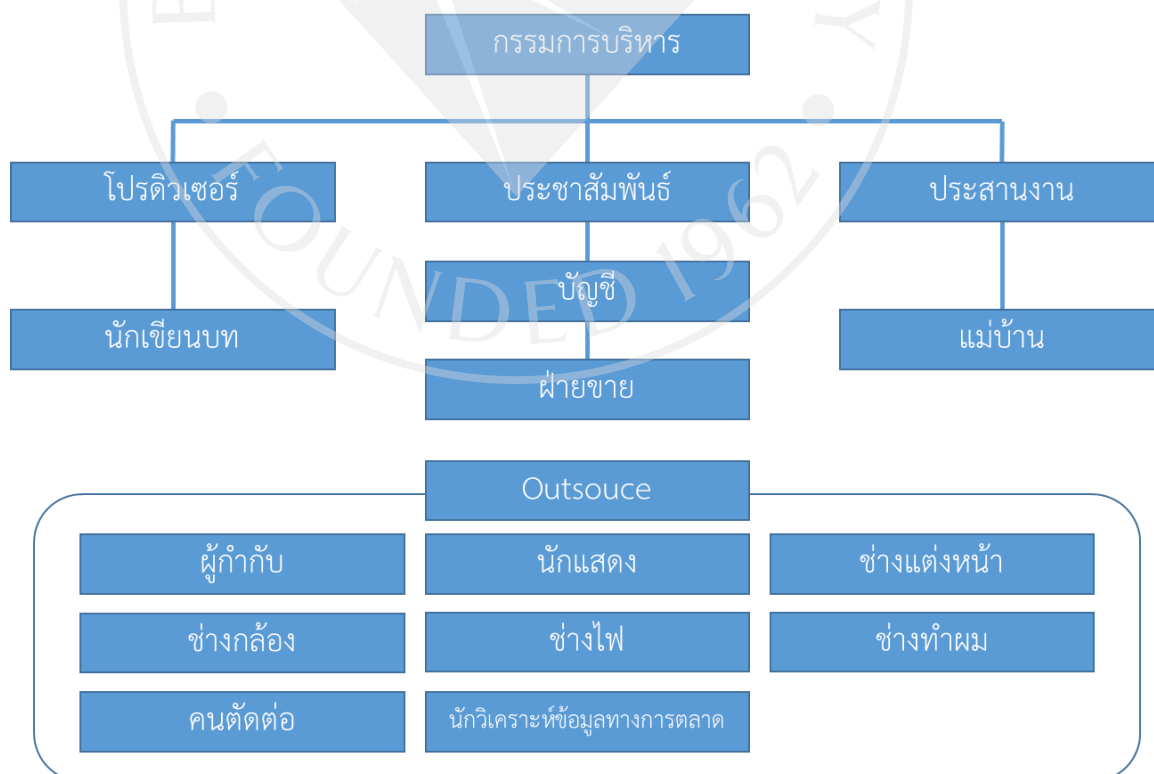
5.2.2 สถานที่ตั้ง

บริษัทผลิตละครโทรทัศน์ DRAMAOLIC (ดราม่าโฮลิก) ตั้งอยู่ที่ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 ถนนพลาญชัยการชนบุรี 18 แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600 จำนวนพื้นที่ใช้สอยทั้งสิ้น 365 ตารางเมตร

5.2.3 โครงสร้างองค์กรและสายงานการบริหาร

โครงสร้างองค์กรและสายงานการบริหารของบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ DRAMAOLIC (ดราม่าโฮลิก) นั้น บริษัทจะแบ่งงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยส่วนของการผลิตละครโทรทัศน์นั้นบริษัทจะมีเพียงตำแหน่งโปรดิวเซอร์และตำแหน่งนักเขียนเท่านั้นที่เป็นพนักงานประจำ ส่วนตำแหน่งอื่นๆ ในสายการผลิตเช่น ผู้กำกับ นักแสดง ช่างแต่งหน้า ช่างทำผม ช่างกล้อง ช่างไฟ คนตัดต่อ หรือนักวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด บริษัทจะจ้างบุคคลภายนอก (Outsource) มาผลิตให้ เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ตลอดเวลา โดยเฉพาะผู้กำกับและนักแสดงที่จะเลือกจากความถนัดหรือความเหมาะสมของละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องเท่านั้น

ภาพที่ 5.1: โครงสร้างองค์กร

ตารางที่ 5.1: ตารางแสดงรายละเอียดอัตราค่าจ้างพนักงาน

ตำแหน่ง	จำนวน (ตำแหน่ง)	อัตราเงินเดือน (บาท)
ผู้บริหารค่าย	1	30,000
นักเขียนบท	3	18,000
โปรดิวเซอร์ (Producer)	2	20,000
พนักงานขาย	1	19,000
พนักงานประชาสัมพันธ์	1	18,000
พนักงานบัญชี	1	18,000
พนักงานประสานงาน	1	18,000
แม่บ้าน	1	13,000

รายละเอียดการทำงานของแต่ละฝ่าย (Job Description)

- ผู้บริหารค่าย ทำหน้าที่ในการดูแลทุกอย่าง ทุกขั้นตอนของการผลิตละครโทรทัศน์ รวมถึงดูแลงบประมาณและกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ของบริษัท
- นักเขียนบท ทำหน้าที่สร้างสรรค์บทละครโทรทัศน์เพื่อนำไปผลิตละครโทรทัศน์
- โปรดิวเซอร์ (Producer) ทำหน้าที่ควบคุมการผลิตละครโทรทัศน์ตั้งแต่กระบวนการก่อนผลิตละครโทรทัศน์จนถึงกระบวนการหลังผลิตละครโทรทัศน์
- พนักงานขาย ทำหน้าที่เป็นตัวแทนบริษัทในการหาโฆษณาหรือติดต่อตัวแทนโฆษณา
- พนักงานประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ดูแลการประชาสัมพันธ์ละครโทรทัศน์ไปยังสื่อต่างๆ วิทยุ รวมถึงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ
- พนักงานบัญชี ทำหน้าที่ดูแลเรื่องเงิน และดูแลเรื่องงบประมาณต่างๆ วิเคราะห์ จัดทำแผนงานและประมาณการทางการเงินให้กับบริษัท
- พนักงานประสานงาน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการประสานงานการถ่ายทำต่างๆ ดูแลเอกสารจัดคิวการถ่ายทำ
- แม่บ้าน ทำหน้าที่ทำความสะอาดและดูแลความเรียบร้อยภายในบริษัท

5.3 การกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจ

5.3.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (5'C)

1) สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อโครงการ (Context)

- ด้านการเมือง (Political)

สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยในปัจจุบันยังคงไม่มีความแน่นอน เนื่องจากรัฐบาลชุดปัจจุบันเกิดจากเหตุการณ์รัฐประหาร ทำให้ประชาชนมีความเครียดสูงขึ้น และต้องการหาความบันเทิงที่สามารถเข้าถึงได้

ผลบวก การผลิตละครโทรทัศน์สามารถให้ประชาชนได้รับความบันเทิง และได้ผ่อนคลายความเครียดจากสถานการณ์บ้านเมืองได้

ผลลบ การจะนำเสนอเรื่องราวในสังคมมาผลิตในละครโทรทัศน์ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเรื่องราวที่มีผลต่อสถานการณ์บ้านเมืองโดยตรง

- ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันก็ยังคงชะงักงันอยู่ ประชาชนใช้จ่ายกันอย่างระมัดระวังมากยิ่งขึ้น ซึ่งสินค้าที่ใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเป็นพวกเครื่องใช้สินค้าอุปโภคบริโภค ทำให้รัฐบาลต้องออกโครงการช่วยเหลือชาติในช่วงปลายปีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ

ผลบวก การทำละครโทรทัศน์เป็นวิธีหนึ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจจากการต่อยอดของละครโทรทัศน์เช่นการจัด Meet & Greet หรือการนำศิลปินไปโชว์ตัวในต่างประเทศ

ผลลบ เนื่องจากเศรษฐกิจในปัจจุบันยังไม่ค่อยดีเท่าไรนัก พร้อมกับรัฐบาลไม่ส่งเสริมธุรกิจบันเทิง ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตละครโทรทัศน์ลดลงเพื่อประหยัดงบประมาณในการทำธุรกิจ และส่งผลต่อตัวสปอนเซอร์ที่อาจลงทุนกับการเป็นผู้สนับสนุนในละครน้อยลงด้วย

- ด้านสังคม (Social)

ประชาชนในปัจจุบันมีพฤติกรรมเปิดรับสิ่งใหม่ๆ และมีทางเลือกในการเปิดรับสื่อที่กว้างมากยิ่งขึ้น แต่ถึงอย่างนั้นโทรทัศน์ก็ยังคงเป็นสื่อหลักในการนำเสนอสาระและความบันเทิงสู่ประชาชน

ผลบวก บริษัทก็ยังมุ่งมั่นผลิตละครเพื่อนำไปออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นหลัก

ผลลบ เมื่อมีช่องทางในการรับสารมากขึ้น ทำให้คู่แข่งเพิ่มมากขึ้นด้วย

- ด้านเทคโนโลยี (Technology)

เทคโนโลยีในปัจจุบันเข้ามามีบทบาทกับผู้คนมากยิ่งขึ้น การเข้าถึงข้อมูลต่างๆ สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าสมัยก่อน พร้อมกับปัจจุบันมีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมามากมาย ทำให้ธุรกิจต่างๆ ต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อให้เข้ารูปแบบของเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เข้ามาได้เสมอ รวมถึงธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์ที่เทคโนโลยีในการแพร่ภาพมีความคมชัดมากยิ่งขึ้น

ผลบวก จากการเข้ามาของเทคโนโลยีอย่างสื่อโซเชียลมีเดียทำให้บริษัทสามารถใช้สื่อโซเชียลในการโปรโมทละคร การลงละครย้อนหลังทาง Youtube หรือ Line TV และติดตามผล (Feedback) จากผู้รับชมละครโทรทัศน์ได้อย่างทันที และเทคโนโลยีทำให้บริษัทสามารถพัฒนาในการผลิตละครโทรทัศน์ให้ออกมาอย่างมีคุณภาพ

ผลลบ ด้วยความที่เทคโนโลยีเข้าถึงง่ายขึ้น ก็ทำให้คู่แข่งใช้เทคโนโลยีเพื่อการโปรโมทและถ่ายทำละครโทรทัศน์เช่นเดียวกัน

2) วิเคราะห์ผู้บริโภค (Consumer)

ประชาชนและผู้คนในปัจจุบันยังคงรับชมและติดตามละครโทรทัศน์อยู่ เพียงแต่ช่องทางในการรับชมของผู้ชมแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน ถ้าหากเป็นผู้ชมวัยทำงานไปจนถึงวัยผู้สูงอายุ นั้น ผู้ชมกลุ่มนี้ก็ยังคงเลือกรับชมละครโทรทัศน์ผ่านทางโทรทัศน์อยู่ แต่ถ้าหากเป็นกลุ่มหากเป็นวัยรุ่นหรือวัยทำงานอาจรับชมละครโทรทัศน์ผ่านโทรศัพท์มือถือหรือ Smart Phone อาจจะมีรับชมผ่านทางโทรทัศน์อยู่บ้างในบางครั้ง

3) วิเคราะห์ผู้สนับสนุน (Collaborator)

ผู้สนับสนุนของบริษัทประกอบไปด้วยสถานีโทรทัศน์ซึ่งให้ช่องทางในการออกอากาศละครโทรทัศน์ สปอนเซอร์หรือโฆษณาเพื่อสนับสนุนละครโทรทัศน์ รวมไปถึงกลุ่มเอเจนซี สำหรับการเลือกนักแสดงหน้าใหม่เข้ามาเล่นละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ

4) วิเคราะห์คู่แข่ง (Competitor)

อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมีการแข่งขันที่สูงมาก เนื่องจากอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ผลิตเข้ามาได้ง่าย รูปแบบละครที่ผลิตก็จะมีคล้ายคลึงกัน แต่ในทางกลับกันกลับมีผู้ซื้อน้อย ทำให้อุตสาหกรรมมีการแข่งขันที่สูง ซึ่งนอกจากละครที่ผลิตและออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์นั้น ปัจจุบันก็มีการผลิตละครออกอากาศทางสื่อออนไลน์โดยเฉพาะหรือที่เรียกว่า Online Content และยังคงต้องแข่งขันกับละครที่ถูกซื้อลิขสิทธิ์มาจากต่างประเทศเพื่อนำมาฉกในประเทศไทยอีกด้วย

5) วิเคราะห์ปัจจัยในบริษัท (Company)

เนื่องจากธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์เป็นธุรกิจที่มีผู้อยู่ในตลาดนี้ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นการเลือกบุคลากรมาเพื่อผลิตละครโทรทัศน์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะผู้กำกับซึ่งจะต้องเลือกจากความเหมาะสมของแนวละครโทรทัศน์ในเรื่องนั้นๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ส่วนงานต่างๆ ในกระบวนการผลิตจะเลือกการสอบถามและดูลักษณะนิสัยว่าสามารถเข้ากันได้หรือไม่

5.3.2 วิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

จุดแข็ง (Strength)

- สามารถผลิตละครโทรทัศน์ได้ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นละครสั้น ละครยาว ละครซีรีส์ ละครซิตคอม หรือละครที่ออกอากาศเฉพาะทางออนไลน์ (Online Content)

- ใช้บุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์น้อย สามารถบริหารจัดการได้ง่าย

จุดอ่อน (Weakness)

- เป็นบริษัทที่เข้ามาใหม่ในตลาดละครโทรทัศน์

- บริษัทยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าไรนัก และยังไม่มีความน่าเชื่อถือเท่าที่ควร

- ค่าใช้จ่ายในการผลิตละครโทรทัศน์ค่อนข้างสูง

โอกาส (Opportunity)

- เมื่อบริษัทเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น จะทำให้บริษัทมีชื่อเสียงและมีความน่าเชื่อถือในการผลิตละครโทรทัศน์ให้กับลูกค้าได้

- มีสถานีโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ทำให้มีช่องทางในการนำละครโทรทัศน์ที่บริษัทผลิตไปลงมากขึ้น

- การเข้ามาของสื่อโซเชียลมีเดีย ทำให้บริษัทเป็นที่รู้จักมากขึ้น

- การได้ร่วมงานกับบุคลากรในการผลิตโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียงทั้งผู้กำกับ นักแสดง หรือนักเขียนบท

- การเข้ามาของเทคโนโลยีภาพ 4K ทำให้บริษัทสามารถแพร่ภาพละครด้วยความชัดสูงสุด

ภัยคุกคาม (Threat)

- ธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์มีการแข่งขันที่สูง และมีบริษัทที่อยู่ในตลาดนี้ค่อนข้างเยอะ

- รายได้จากการเล่น Content ลงสื่อออนไลน์อย่าง Youtube หรือ Line TV นั้นยังไม่มีแน่นอน

5.3.3 กลยุทธ์ทางการตลาด 4P 4C และ 4E

สินค้า (Product)

การผลิตละครโทรทัศน์ที่มีความหลากหลาย โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นจนถึงวัยทำงาน แต่ก็ยังไม่ทิ้งกลุ่มเป้าหมายดั้งเดิม

ความต้องการของลูกค้า (Customer Solution)

การรับชมละครโทรทัศน์ก็เพื่อต้องการความสนุกสนานและได้รับความบันเทิง พร้อมทั้งสอดแทรกข้อคิดหรือเรื่องราวที่มีสาระความรู้ในการรับชมละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ

ประสบการณ์ (Experience)

ผู้รับชมละครโทรทัศน์จะได้มีโอกาสสัมผัสนักแสดงในละครโทรทัศน์เรื่องต่างๆ โดยการจัด Meet & Greet อย่างใกล้ชิด อบอุ่นและเป็นกันเอง

การตั้งราคา (Price)

ราคาค่าโฆษณาซึ่งมากหรือน้อยแล้วแต่ช่วงเวลาที่จะออกอากาศ กับโฆษณาที่อยู่ระหว่างที่ละครโทรทัศน์ออกอากาศ

ความเหมาะสมของราคา (Customer Cost)

สปอนเซอร์ได้ความพึงพอใจกับการลงโฆษณาภายในละครโทรทัศน์

การแลกเปลี่ยน (Exchange)

ผู้รับชมละครสามารถมีส่วนร่วมกับละครในช่วงเวลาที่ละครออกอากาศได้ อาจจะได้รับรางวัลเป็นของตอบแทน

สถานที่ (Place)

ผู้ชมและลูกค้าสามารถรับชมละครโทรทัศน์ได้ทางสถานีโทรทัศน์เป็นที่แรก

ความสะดวกสบาย (Convenience)

ผู้ชมสามารถรับชมย้อนหลังได้ผ่านช่องทางออนไลน์อย่าง Youtube Channel หรือ Line TV

ทุกที่ ทุกเวลา (Everyplace)

ผู้ชมสามารถติดตามข่าวสารและสามารถดูย้อนหลังได้ผ่านทางแอปพลิเคชัน

“DRAMAHOLIC” ซึ่งอยู่บน Smart Phone และสามารถดาวน์โหลดได้ฟรี

การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

การดิงนักแสดงหรือนักร้องที่มีชื่อเสียงมาร่วมแสดงในละครของบริษัท ตัดคลิปช่วงเด่นๆ (Highlight) ในแต่ละตอนของละครลงสื่อออนไลน์ (Social Media) ต่างๆ รวมถึงจัดกิจกรรมค้นหานักแสดงหน้าใหม่เพื่อมาประดับวงการบันเทิง

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Communication)

ขยายช่องทางการโฆษณาละครรวมถึงการติดตามข่าวสารของบริษัทผ่านทางสื่อออนไลน์เช่น Facebook, Twitter, Instagram

การเป็นสาวก (Engagement/Evangelism)

ให้ผู้คนร่วมสนุกผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ โดยเฉพาะทางทางแอปพลิเคชัน

“DRAMAHOLIC” ที่สามารถร่วมกิจกรรมและสามารถร่วมสนุกได้ตลอดเวลา

5.3.4 กลยุทธ์การพัฒนารธุรกิจ

ระยะเริ่มต้น (ปีที่ 1 - 2)

- ในระยะแรกบริษัทจะเริ่มต้นจากการผลิตละครสั้นความยาว 5 นาที โดยจะออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 22.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาไพรม์ไทม์ (Prime Time) ของสถานีโทรทัศน์

- สร้าง Youtube Channel เพื่อลงคลิปวิดีโอที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไปแล้ว ลงย้อนหลังให้กับคนที่ยังไม่ได้รับชมหรือต้องการที่จะได้รับชมอีก

- ในช่วงครึ่งหลังของปีแรก บริษัทจะเริ่มผลิตละครซีทคอมออกอากาศในชื่อเรื่องว่า “The Higher คอนโดรุ่นลู้นรัก” นำแสดงโดย ผลิตโชค ายนบุตร (เป็ก), รัชวิน วงศ์วิริยะ (ก้อย) ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 17.00 น.

- ช่วงครึ่งหลังของปีที่ 2 บริษัทจึงเริ่มผลิตละครโทรทัศน์ยาวเรื่องแรก

ระยะกลาง (ปีที่ 3 - 5)

- วางแผนการทำงานต่อจากปีที่ผ่านมา เพื่อการเติบโตของบริษัท

- ขยายการผลิตละครโทรทัศน์มากขึ้นให้เป็น 2 เรื่องต่อปี

- จัดกิจกรรมค้นหานักแสดงหน้าใหม่เพื่อนำมาแสดงในละครโทรทัศน์ของค่ายและเซ็นสัญญาเป็นนักแสดงในสังกัด

- เริ่มผลิตละครซีรีส์โดยร่วมมือกับ Line Corporation เพื่อออกอากาศที่ Line TV เป็น Exclusive Content

- จัดกิจกรรม Meet & Greet พบปะนักแสดงจากซีทคอมของบริษัท โดยการพาผู้โชคดีไปใกล้ชิดกับนักแสดงในเรื่องทำกิจกรรมบนเรือสำราญรอบกรุงเทพ

ระยะยาว (ปีที่ 6 ขึ้นไป)

- วางแผนต่อยอดการทำงานต่อจากปีที่ผ่านมา เพื่อการเติบโตของบริษัท

- มีการขยายการผลิตละครโทรทัศน์มากขึ้น และมีการผลิต Online Content เพื่อออกอากาศในช่องทางออนไลน์มากยิ่งขึ้น

- จัดกิจกรรมค้นหานักแสดงหน้าใหม่เพื่อนำมาแสดงในละครโทรทัศน์ของค่ายและเซ็นสัญญาเป็นนักแสดงในสังกัด

- ขยายธุรกิจเป็นธุรกิจการดูแลศิลปิน (Artist Management) เพื่อเพิ่มรายได้ให้บริษัทจากการส่งนักแสดงในสังกัดไปเล่นตามสถานีโทรทัศน์หรือออกรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ

5.3.5 แนวคิด Innovation of Product Lifecycle

ตารางที่ 5.2: ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Disruptive	Application		Product
Idea Concept (What)	Short Drama	Advertorial	Social Public Relations	Short Drama Content
Reason & Result (Why)	ช่วงเวลา 3 - 5 นาทีเป็น ช่วงเวลาที่ย่อช่องง่ายที่สุด	สร้างความน่าสนใจและความแปลก ใหม่ในการนำเสนอละครโดยการ นำเสนอผลิตภัณฑ์เป็นหลัก	เพิ่มช่องทางในการ ประชาสัมพันธ์และทำให้บริษัท เป็นที่รู้จักมากขึ้น	สร้างเนื้อหาที่มีความ น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อและ ตอบสนองลูกค้าได้
Target & Position (Who)	บุคคลทั่วไป	สินค้าที่ต้องการโฆษณา ในละครสั้น	ผู้รับชมที่ชอบเล่นสื่อออนไลน์ (Social Media) ทุกชนิด	สปอนเซอร์รายการ ผู้รับชมทุกเพศ ทุกวัย
Strategy (How)	ละครสถานการณ์แบบสั้นๆ เพื่อให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ที่มา ลงเป็นผู้สนับสนุน	หาสินค้ามาเป็นผู้สนับสนุนหลัก และสร้างเนื้อเรื่องเพื่อตอบสนอง ลูกค้าโดยการพูดถึงและจับต้อง สินค้า	เปิดช่องทางออนไลน์ต่างๆ ทั้ง Facebook Twitter Instagram เพื่อให้ติดตามความเคลื่อนไหว ในการผลิตละครและผลงาน ของบริษัท	สร้างเนื้อหาละครสั้นให้ เข้ากับผลิตภัณฑ์ที่เป็น ผู้สนับสนุนหลักของ รายการ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Disruptive	Application		Product
Collaborator (Whom)	สถานีโทรทัศน์ สปอนเซอร์รายการ	สปอนเซอร์รายการ	สื่อออนไลน์ต่างๆ	นักเขียนบทละครสั้น สปอนเซอร์รายการ
Convenience (When)	จันทร์-ศุกร์ ระหว่าง 19.00 - 22.00 น.	เมื่อละครสั้นออกอากาศทาง โทรทัศน์และย้อนหลังทางสื่อ ออนไลน์	ทุกช่วงเวลาในการ	เมื่อละครสั้นออกอากาศ ทางโทรทัศน์และย้อนหลัง ทางสื่อออนไลน์
Place (Where)	สถานีโทรทัศน์ Youtube (ย้อนหลัง)	สถานีโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ (Social Media)	สถานีโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ (Social Media)	สถานีโทรทัศน์ Youtube (ย้อนหลัง)
Idea Concept (What)	Innovative DRAMAOLC	Sitcom	Long Drama	Meet & Greet with Stars
Reason & Result (Why)	สร้างการมีส่วนร่วมและตอบ แทนด้วยรางวัลให้กับผู้ที่ รับชมละครสั้น	เพิ่มฐานคนดูและใช้สื่อออนไลน์ (Social Media) เพื่อทำให้บริษัทเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น		มีส่วนร่วมและขอบคุณ ผู้ชม ที่รับชมละครของบริษัท
Target & Position (Who)	ผู้ที่รับชมละครสั้น Advertorial	วัยรุ่น วัยทำงานอายุ 16 - 40 ปี แฟนคลับศิลปินหรือนักแสดง	ผู้รับชมทั่วไป 15 - 80 ปี แฟนคลับนักแสดง	ผู้ชมที่รับชมละครหรือซีท คอมของบริษัท

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Disruptive	Application		Product
Strategy (How)	เชิญชวนผู้ที่รับชมละครสั้น อยู่ร่วมเล่นเกมชิงรางวัลจาก การรับชมละครสั้น และให้ ผู้รับชมได้มีโอกาสใน ผลิตภัณฑ์ที่ละครสั้นนำมา เป็นผู้สนับสนุนจริง	ดิงนักแสดงหรือนักร้องที่มีชื่อเสียง มาเล่น พร้อมแขกรับเชิญที่กำลังอยู่ ในกระแส	การดิงนักแสดงที่มีชื่อเสียงมา รับเล่นตามความเหมาะสมของ คาแร็คเตอร์	จัด Meet & Greet พบปะนักแสดงจากละคร หรือซีทคอมที่บริษัทผลิต
Collaborator (Whom)	สถานีโทรทัศน์ สปอนเซอร์รายการ	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์ / สังกัดศิลปินหรือนักร้อง	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์ / สังกัดศิลปินหรือนักร้อง / Line หรือ AIS	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์
Convenience (When)	ครึ่งหลังของปีที่ 1 เป็นต้นไป	ทุกวันเสาร์ 17.00 น.	ละครช่วงไพร์ไทม์ (18.00 - 22.00 น.)	ช่วงปีที่ 3 หรือ 4 ของ บริษัท
Place (Where)	สถานีโทรทัศน์ / Application 'DRAMAOLIC'	สถานีโทรทัศน์ Youtube (ย้อนหลัง)	สถานีโทรทัศน์ / Youtube / LINE TV / AIS PLAY	สถานีโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ (Social Media)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Disruptive	Application		Product
Idea Concept (What)	Online Drama Series	New Gen Competition	Artist Management & Production	Online Content Only
Reason & Result (Why)	เพิ่มฐานคนติดตามซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นและบุคคลที่ติด Smart Phone ยิ่งขึ้น	สร้างนักแสดงใหม่เพื่อประดัดวงการบันเทิงและต่อยอดธุรกิจ	ลดความเสี่ยงในการรับรายได้และต่อยอดนักแสดงในสังกัด	ลดต้นทุนในการผลิตละครและเจาะตลาดออนไลน์เต็มตัว
Target & Position (Who)	ผู้ชมวัยรุ่นและวัยทำงาน อายุ 15 – 45 ปี	บุคคลที่อยากเป็นนักแสดงหน้าใหม่	ผู้รับชมทั่วไปอายุ 15-80 ปี แฟนคลับของนักแสดง	ผู้รับชมที่ชอบเล่นสื่อออนไลน์ (Social Media) ทุกชนิด
Strategy (How)	จับมือกับ LINE ผลิตละครซีรีส์ความยาวไม่เกิน 8 ตอน โดยเป็นเนื้อหาที่วัยรุ่นสนใจ	จัดโครงการค้นหานักแสดงหน้าใหม่เพื่อเซ็นสัญญาเป็นนักแสดงในสังกัด	พัฒนาศักยภาพนักแสดงใหม่นำมาเล่นละครของบริษัทและเพิ่มรายได้จากนักแสดงในสังกัด	ผลิต Online Content โดยใช้นักแสดงในสังกัดเพื่อออกอากาศช่องทางออนไลน์เท่านั้น
Collaborator (Whom)	Line Corporation / สปอนเซอร์	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์ / เอเจนซีนักแสดง	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์/ เอเจนซีโฆษณา	Line Corporation / สปอนเซอร์

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Disruptive	Application		Product
Convenience (When)	ช่วงปีที่ 3 หรือ 4 ของบริษัท	ช่วงปีที่ 3 หรือ 4 ของบริษัท	ปีที่ 5 เป็นต้นไป	ปีที่ 5 เป็นต้นไป
Place (Where)	LINE TV / Application 'DRAMAHOLIC'	Facebook / Instagram / สยาม พารากอน	สถานีโทรทัศน์ / งานอีเวนต์ ต่างๆ	Facebook / LINE TV / Youtube
	Business Model	Structure		
Idea Concept (What)	Offline Sponsor	The Big Partner		
Reason & Result (Why)	สร้างรายได้จากการนำละคร กลับมาฉายอีกครั้งหรือละคร รีรัน	พัฒนาและต่อยอดธุรกิจให้ก้าวหน้า ต่อไป		
Target & Position (Who)	สินค้าที่ต้องการโฆษณาใน ช่วงเวลารีรันละคร (Rerun)	สถานีโทรทัศน์หรือผู้ที่ต้องการร่วม หุ้นกับบริษัท		
Strategy (How)	ปรับค่าโฆษณาในช่วงเวลาที่ ละครออกอากาศแบบรีรัน	การร่วมทุนกับสถานีโทรทัศน์เพื่อ ต่อยอดให้ธุรกิจเดินหน้าต่อไป		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): ตารางแสดง Innovation of Product Lifecycle ของบริษัท

	Business Model	Structure
Collaborator (Whom)	สถานีโทรทัศน์ / สปอนเซอร์	สถานีโทรทัศน์
Convenience (When)	ปีที่ 5 เป็นต้นไป	ปีที่ 5 เป็นต้นไป
Place (Where)	สถานีโทรทัศน์	สถานีโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ (Social Media)

5.4 รายละเอียดละครโทรทัศน์ที่บริษัทผลิต

ตารางที่ 5.3: ตารางแสดงรายละเอียดของละครสั้น 5 นาที Advertorial

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง/รายการ	Mini Drama
รูปแบบ	ละครสั้นความยาว 5 นาที + Advertorial
ช่วงเวลาออกอากาศ	ทุกวันจันทร์-ศุกร์ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 - 22.00 น.
กลุ่มเป้าหมาย	บุคคลทั่วไปทุกเพศ ทุกวัย
รายละเอียดเพิ่มเติม	รายการในรูปแบบละครสั้น 3 - 5 นาทีนำเสนอเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างๆแบบสั้นๆ โดยจะผลิตละครสั้นเพื่อให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ที่มาลงเป็นผู้สนับสนุนหลักของรายการ
กลยุทธ์	การขายสปอนเซอร์ในละครแบบสั้นๆ

ตารางที่ 5.4: ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีทคอม

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง	The Higher คอนโดรุ่นล้นรัก
รูปแบบ	ละครซีทคอม ความยาว 60 นาที
ช่วงเวลาออกอากาศ	วันเสาร์ 17.00 - 18.00 น.
กลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมายหลัก วัยรุ่นและวัยทำงานอายุ 16 - 40 ปี กลุ่มเป้าหมายรอง แฟนคลับของศิลปินหรือนักแสดงคนนั้น / บุคคลที่มีใจรักในการเต้น
เรื่องย่อ	เรื่องราวสุดป่วนของชาวคอนโดใจกลางกรุงเทพ เมื่อ “นพ” (เป็ก - ผลิตโชค อายนบุตร) ย้ายเข้ามาในคอนโด เธอได้พบกับ “กวาง” (ก้อย - รัชวิน วงศ์วิริยะ) สาวช่างห้องผู้มีอาชีพเป็นติวเตอร์ให้กับนักเรียนมัธยม อีกทั้งเธอยังเป็นเจ้าของโรงเรียนกวดวิชาซึ่งอยู่ติดกับโรงเรียนสอนเต้นของนพอีกด้วย ความรักของนพและกวางดำเนินไปอย่างช้าๆ แต่ก็มีอุปสรรค

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีทคอม

หัวข้อ	รายละเอียด
เรื่องย่อ (ต่อ)	เมื่อ “บอล” (ณัฏฐ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) ชายหนุ่มที่หลงรักกวางมานาน ก็ตามจีบกวางไม่หยุด ในขณะที่ตนเองก็มี “แองจี้” (เกรซ - ณัฐธยาน์ บุญชมไพศาล) ลูกสาวเจ้าของคอนโดสุดเซ่อซ่า ใช้ชีวิตหรูหราไปวันๆ ก็มาตามอ่อยนพอยู่เสมอๆ นอกจากนั้นยังมี “คุณนวล” (อัน - ศรีพรรณ ชื่นชมบูรณ์) ผู้จัดการคอนโดสุดเนี้ยบซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของคอนโดให้ดูแลแองจี้ และ “ตัม” (นักแสดงใหม่) เรื่องราวสุดป่วนของคอนโดนี้จะเป็นอย่างไร แล้วความรักของนพกับกวางจะได้ลงเอยไหม ติดตามได้ในซีทคอม “The Higher คอนโดรุ่นลึนรัก” ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 17.00 น.
ตัวละคร / นักแสดง	ผลิโตชค อายนบุตร (เป็ก) รับบท นพ ชายหนุ่มผู้มีความรักในการเต้นและการ Performance จนลงทุนเปิดโรงเรียนสอนสตูดิโอการเต้น รัชวิน วงศ์วิริยะ (ก้อย) รับบท กวาง หญิงสาวผู้อยู่ห้องข้างๆ กับนพที่ย้ายมาใหม่ พร้อมทั้งธุรกิจของเธอก็อยู่ติดกับนพเช่นเดียวกัน ณัฏฐ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รับบท บอล ชายหนุ่มรูปหล่อ รวย และฉลาด เขารักกวางมานานและพยายามตามจีบกวางแต่กวางก็ไม่เคยเล่นด้วยเลย ณัฐธยาน์ บุญชมไพศาล (เกรซ The Face Thailand) รับบท แองจี้ ลูกเจ้าของคอนโดใจกลางเมือง ด้วยความที่เธอเป็นลูกคนรวย เธอมักจะชอบใช้ของแพงๆ อยู่อย่างหรูหรา โหวกเหวกโวยวาย หัวอ่อน และซื่อป้อ ศรีพรรณ ชื่นชมบูรณ์ (อัน) รับบท คุณนวล ผู้จัดการคอนโด นิสัยเจ้าระเบียบ เสียงดัง และไม่ยอมเป็นมิตรกับใคร ยกเว้นกับแองจี้ที่พ่อของเธอฝากฝังให้คุณนวลดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะความซื่อป้อของแองจี้ (นักแสดงหน้าใหม่) รับบท ตัม คนอาศัยในคอนโดแห่งนี้ ชอบสอดรู้ สอดเห็น ไม่มีงานเป็นหลักแหล่ง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดของละครซิตคอม

หัวข้อ	รายละเอียด
กลยุทธ์	การดัดนักแสดงหรือนักร้องที่มีชื่อเสียงอย่าง “เป็ก ผลิตโชค” กับ “ก้อย รัชวิน” มาร่วมแสดง ร่วมด้วย “ณัฐฐ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา” “เกรซ The Face Thailand” “อัน ศรีพรรณ” และนักแสดงใหม่ พร้อมกับดัดนักแสดงรับเชิญที่อยู่ในกระแสมาร่วมเล่นซิตคอมด้วย

ตารางที่ 5.5: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 1

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง	มารร้ายคู่หมายรัก
ผู้แต่ง	อัญชรีย์
รูปแบบ	ละครยาว
แนวละคร	โรแมนติก / คอเมดี้ / ครอบครัว
กลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมายหลัก วัยทำงาน อายุตั้งแต่ 25 - 45 ปี กลุ่มเป้าหมายรอง ผู้ชมที่ชื่นชอบในการดูละครแนวสืบสวน ลึกลับ
เรื่องย่อ	คนอย่างหมอบ๊อบ ‘ปณิธิ’ ถ้าคิดจะมีแฟนทั้งทีต้องนี่เลย สวย สูง หุ่นดี ดูคลาสสิกสุดๆ ประเภทขาว เอ็กซ์เซ็กส์อย่าง ‘กัทลิรัตน์’ ซุปตาร์ชื่อดังนะเธอ ขอโทษ มองยังไงก็ไม่ใช่สเปกเขาซัดๆ และถ้าว่ากันตามจริง อาชีพออย่างเขา น้อยนักที่จะได้เจอดาราดัง แต่ไม่รู้ทำไมฟ้าเป็นใจ หรือเพราะอยากต้องการคำยืนยัน ว่าผู้หญิงประเภท เนื้อ นม ไข่ ไม่ใช่ทางเขาแน่ๆ เขาถึงได้โคจรมาเจอดาราดาว ผู้มีภาพลักษณ์ดูนางเอกหนังเรตเอ็กซ์จากแดนอาทิตย์อุทัยบ่อยเกินไปแล้ว ซึ่งเขาจะไม่เดือดร้อนเลยถ้ามันจะไม่พ่วงข่าวฉาว ที่ทำให้เขาต้องตกกระไดพลอยโจนแต่งงานกับเธอ ทว่าพอได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ไม่รู้ว่าเขาโดนความขาวที่มืดดำ หรือโดนความเซ็กซี่ที่แทงใจ ถึงได้เบลอกๆ งงๆ เหมือนคนตกอยู่ในภวังค์ความรัก ทำไงดีที่เมื่อก่อนตันไปปากพล่อย พูดยว่าเธอไม่ใช่สเปก แต่ตอนนี้มันใช่ยิ่งกว่าใช่ ซีนเขาหักล้างทฤษฎีตัวเอง มีหวังหมอบ๊อบได้หมดฟอร์มแน่

ตารางที่ 5.6: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 2

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง	เพชรไร้กะรัต
ผู้แต่ง	นวดา
รูปแบบ	ละครยาว
แนวละคร	ดราม่า / แอ็คชั่น
กลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมายหลัก ผู้ชมทั่วไป อายุ 25 - 70 ปี
เรื่องย่อ	รักของเธอจะหลอมละลายหัวใจเย็นชาของเขาได้หรือไม่ เพราะต้องการให้ปรารถนาสุดท้ายของบิดาเป็นจริง ลลิต สาวน้อยกำพร้า จึงตัดสินใจแต่งงานกับภุมินทร์ ทายาทมาเฟียตระกูลใหญ่แห่งแก๊ง 'พอลโค' เพื่อให้ได้เป็นนายหญิงของแก๊ง ทุกอย่างเกือบจะสมบูรณ์แบบดีอยู่แล้ว หากคู่หมั้นตัวร้ายไม่หักหน้าเธอ ด้วยการส่ง พิชรณัย มือขวาคนสนิท ผู้มีฉายา 'หมาป่าร้อยเขี้ยว' แห่งวงการมาเฟีย มาเข้าพิธีวิวาห์แทน! เจ้าบ่าวกำมะลอตกลงจะช่วยสานฝันให้เธอได้เป็นนายหญิงแห่งแก๊งพอลโคสมความตั้งใจ ทว่ามีข้อแลกเปลี่ยนคือ ต้องยอมให้เขาสวมบทบาทเป็นสามีเธอต่อ เพื่อปฏิบัติการลับบางอย่าง ท่ามกลางภารกิจลับสุดอันตรายที่เต็มไปด้วยกลิ่นอายดินปืน ความรักของเธอจะหลอมละลายหัวใจแข็งกระด้างของเขา และนำทางชีวิตไปถึงฝั่งฝันที่ปรารถนาหรือไม่

ตารางที่ 5.7: ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 3

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง	ชิงดาว
ผู้แต่ง	อรรณพ
รูปแบบ	ละครยาว
แนวละคร	ดราม่า
กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ชมทั่วไป อายุ 25 - 70 ปี (เรต น 13+)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.7 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดของละครยาวเรื่องที่ 3

หัวข้อ	รายละเอียด
เรื่องย่อ	หลายครั้งที่มิตรภาพถูกทำลายด้วยเรื่อง 'งาน' และ 'ความรัก' สงครามระหว่างเพื่อนที่ 'เคย' รัก จึงเปิดศึกยืดเยื้อเพื่อ..ชิงดาว! “แกสัญญาอะ” ทวีตียายี่นนี้ออกไป ทำเหมือนสมัยเรียนที่เกี่ยวข้องก้อย สัญญาว่าจะเป็นเพื่อนรักกันตลอดไป เปลี่ยนอารมณ์จนเพื่อนตามไม่ทัน “อะไรของแก ไม่ใช่เด็ก ๆ กันแล้ว” อคิราแสร้งว่าไปอย่างนั้น แต่ก็ยี่นนี้นี้เข้าไปเกี่ยว พร้อมกับทำเสียงเล็กเสียงน้อยว่า “สัญญาๆ” สองสาว หัวเราะให้กันอย่างมีความสุขที่มิตรภาพของพวกเธอยังแบ่งบานตราบจนวันนี้ อนาคตเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน เพราะหลายครั้งที่มิตรภาพถูกทำลายด้วยเรื่อง ‘งาน’ และ ‘ความรัก’

ตารางที่ 5.8: ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีรีส์

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อเรื่อง	The Secret 6 Hours ปริศนา ฆ่า 6 ชั่วโมง
รูปแบบ	มินิซีรีส์ ความยาว 6 ตอน
แนวละคร	สืบสวน ระทึกขวัญ
ช่วงเวลาออกอากาศ	ออกอากาศสดทุกวันเสาร์ 20.00 น. ทาง LINE TV
กลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมายหลัก วัยรุ่นและวัยทำงาน อายุตั้งแต่ 15 - 45 ปี กลุ่มเป้าหมายรอง ผู้ชมที่ชื่นชอบในการดูละครแนวสืบสวน ลึกลับ
เรื่องย่อ	ภัทร พนักงานสืบสวนของกรมตำรวจกำลังอยู่ในช่วงที่สืบคดีฆาตกรรม ต่อเนื่องที่ทำให้เขาหัวปั่น ไม่มีใครรู้จุดมุ่งหมายของฆาตกร ไม่มีใครเห็นแม้แต่เงาด้วยซ้ำ แต่กลับสร้างคดีฆาตกรรมโดยการฆ่าเหยื่อโดยวิธีแปลกๆ นับ 10 ราย ภายในระยะเวลา 6 เดือน มีเพียงคำให้การของญาติผู้ตายซึ่งตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าพวกเขาใช้เวลาแค่ 6 ชั่วโมงในการช่วยเหลือเหยื่อ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.8 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดของละครซีรีส์

หัวข้อ	รายละเอียด
เรื่องย่อ (ต่อ)	โดยวิธีใดก็ได้ ถ้าไม่สำเร็จเหยื่อคนนั้นจะถูกฆ่าทิ้งทันที ภัทรไม่เข้าใจคำเหล่านั้นและรู้สึกว่่ายังทำให้คดีคลี่คลายยากขึ้นไปอีกชั้น จนกระทั่งมีอีเมลแปลกๆ เข้ามาในเมลล์ของเขา สิ่งที่น่าสนใจมากกลับเป็นวิดีโอที่ข้างในมีภาพของ แบม ภรรยาของเขาอยู่ในสภาพที่ถูกจับมัดมือ มัดเท้า ปิดปาก ปิดตา พร้อมกับเสียงปริศนาที่ข่มขู่ภัทรให้เขาตามหาแบมให้เจอก่อนที่เธอจะหมดลมหายใจ...โดยมีเวลาเพียงแค่ “6 ชั่วโมง” เท่านั้น นั่นคือจุดเริ่มต้นของการพลิกแผ่นดินหา และการสืบสวนอันเข้มข้น ภายใต้ระยะเวลาเพียงแค่ 6 ชั่วโมงเท่านั้น ภัทรจะช่วยแบมได้หรือไม่ ฆาตกรเป็นใคร และมีจุดประสงค์อะไรกันแน่ ติดตามมินิซีรีส์ “The Secret 6 Hours ปริศนา ฆ่า 6 ชั่วโมง” ทุกวันเสาร์ 20.00 น. ออกอากาศเฉพาะที่ LINE TV เท่านั้น

บทที่ 6 งบการเงิน

รายละเอียดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของโครงการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ จึงเป็นที่มาของการกำหนดกลยุทธ์ การวางแผนการดำเนินงาน การวางแผนการตลาด ตลอดจนการศึกษาพฤติกรรมของผู้รับสาร ผู้วิจัยได้กำหนดวางแผนในการบริหารการเงินเพื่อประเมินสถานการณ์ทางการเงิน โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 วัตถุประสงค์ทางการเงิน

การจัดทำงบการเงินของบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” มีสมมติฐานทางการเงินดังนี้ บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ประสบปัญหาทางการเงินอันส่งผลให้ขาดสภาพคล่องทางการเงินหรือสภาวะล้มละลายในขณะที่บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้สินต่อธนาคาร มีอัตราผลตอบแทนมากกว่าผลตอบแทนของเงินที่ลงทุนไป และอาจทำให้เกิดกำไรในการดำเนินธุรกิจ จนสามารถขยายการลงทุนไปสู่ธุรกิจอื่นๆ ในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ได้

6.2 การบริหารเงินทุนในโครงการ

ผู้วิจัยดำเนินการเริ่มก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างซึ่งตั้งอยู่ที่ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 ถนนพาดิษยการชนบุรี 18 แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600 จำนวน 365 ตารางเมตรตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2561 โดยทดลองเปิดให้บริการในวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2561 และจะทำการปรับปรุงพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อความพร้อมและเปิดบริการอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2561

โครงการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” จำเป็นต้องใช้เงินทุนทั้งหมดจำนวน 35ล้านบาท โดยแบ่งสัดส่วนเงินทุนมาจาก 2ส่วน ได้แก่ ส่วนของเงินลงทุนภายในส่วนเจ้าของและผู้ถือหุ้นจำนวน 20 ล้านบาท และเงินกู้ยืมจากธนาคารกรุงไทยจำนวน15ล้านบาท โดยมีอัตราดอกเบี้ยที่ต้องชำระ 0.00% ต่อปี คงที่ทุกปี

6.2.1 ที่มาของเงินลงทุนภายใน

เงินลงทุนภายในมาจากส่วนเจ้าของและผู้ถือหุ้นโดยรวมจำนวน 35,000,000 บาท แบ่งออกเป็น 350 หุ้น ราคาหุ้นละ 100 บาท ผู้ดำเนินโครงการกำหนดให้จ่ายเงินปันผลตั้งแต่ปีที่ 6 เป็นต้นไป

ตารางที่ 6.1: ตารางแสดงรายการเงินลงทุนภายในจากผู้ถือหุ้น

ลำดับที่	รายชื่อผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	สัดส่วนการถือหุ้น (ร้อยละ)	มูลค่าหุ้นรวม (บาท)
1	นายกษิติเดช สุวรรณมาลี	179	51	17,900,000
2	นายมณฑล ชลสุข	88	25	8,800,000
3	นายเจษฎาภรณ์ พัฒนานิช	83	24	8,300,000
		350	100	35,000,000

6.2.2 ที่มาของแหล่งเงินทุนจากภายนอก

โครงการจะขอเงินกู้ยืมจากธนาคารกรุงไทย จำนวน 15 ล้านบาท โดยมีอัตราดอกเบี้ยที่ต้องชำระ 6.75% ต่อปี คงที่ทุกปี และโครงการจะเริ่มผ่อนชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ตั้งแต่ปีที่ 1 (งวดที่ 1) – ปีที่ 5 (งวดที่ 5) โดยแบ่งชำระเป็นรายปี ปีละ 1 งวด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 18,408,750 บาท

ตารางที่ 6.2: ตารางแสดงรายละเอียดการผ่อนชำระเงินกู้ยืมจากธนาคาร

ปีที่	เงินต้น	ชำระคืนเงินต้น	คงเหลือ	ดอกเบี้ย(ต่อปี)	รวมเงินที่ต้องชำระ (ต่อปี)
1	15,000,000	1,000,000	14,000,000	1,012,500	2,012,500
2	14,000,000	3,500,000	10,500,000	945,000	4,445,000
3	10,500,000	3,500,000	7,000,000	708,750	4,208,750
4	7,000,000	3,000,000	4,000,000	472,500	3,472,500
5	4,000,000	4,000,000	0	270,000	4,270,000

6.3 การประมาณการค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร

ต้นทุนการผลิตในละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องนั้นจะประกอบด้วยค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน ค่าอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงการจัดกิจกรรมพิเศษก็จะมีต้นทุนจากหลายทางเข้ามาไม่ว่าจะค่าสถานที่ ค่าบุคลากรค่าสื่อโฆษณาและการประชาสัมพันธ์และค่าใช้จ่ายอื่นๆซึ่งจะมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

ตารางที่ 6.3: ตารางแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน

รายการ	มูลค่า (บาท)
ค่าจดทะเบียนบริษัท	15,000
ค่าตกแต่งภายในอาคาร (365 ตารางเมตร)	400,000
ค่าอุปกรณ์สำนักงาน	553,035
รวม	968,035

ตารางที่ 6.4: ตารางแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายอื่นๆ

รายการ	มูลค่า (บาท)
ค่าเช่าสำนักงาน	360,000
ค่าตกแต่งภายในอาคาร (365 ตารางเมตร)	400,000
ค่าอุปกรณ์สำนักงาน	553,035
ค่าสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และการตลาด	42,474,160
ค่าจ้างเงินเดือนและสวัสดิการ	2,292,000
รวม	46,079,195

ตารางที่ 6.5: ตารางแสดงรายละเอียดอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน

อุปกรณ์	ราคาต่อหน่วย	จำนวน (หน่วย)	มูลค่าทั้งสิ้น
โต๊ะทำงาน STB ST-120A	3,000	10	30,000
เก้าอี้สำนักงาน	1,650	30	49,500
โต๊ะประชุม 8-10 ที่นั่ง	22,930	2	45,860
iMac รุ่น 27 นิ้ว	82,900	1	82,900
คอมพิวเตอร์ LenovoV520	10,800	9	97,200
เครื่องพิมพ์เลเซอร์ FujiXerox	4,100	2	8,200
กระดานไวท์บอร์ด 120x240 ซม	4,299	2	8,598
โทรศัพท์ รีซ CID-500	529	3	1,587

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6.5 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน

อุปกรณ์	ราคาต่อหน่วย	จำนวน (หน่วย)	มูลค่าทั้งสิ้น
ตู้เก็บเอกสาร	3,300	2	6,600
นาฬิกาแขวน	1,200	2	2,400
แอร์ 22,519BTU	48,000	3	144,000
โซฟารับแขก 3 ที่นั่ง	21,500	2	43,000
ชุดกล้องวงจรปิด CCTV KGUARD	25,900	1	25,900
โต๊ะรับแขก	1,390	1	1,390
เครื่องตอกบัตร	5,900	1	5,900
รวม			553,035

ตารางที่ 6.6: ตารางแสดงรายละเอียดอัตราเงินเดือนพนักงาน

ตำแหน่ง	อัตราเงินเดือน	จำนวน	มูลค่า (รายเดือน)	มูลค่า (รายปี)
ผู้บริหารค่าย	30,000	1	30,000	360,000
นักเขียนบท	18,000	3	54,000	648,000
Producer	20,000	2	40,000	480,000
พนักงานประชาสัมพันธ์	18,000	1	18,000	216,000
พนักงานบัญชี	18,000	1	18,000	216,000
พนักงานประสานงาน	18,000	1	18,000	216,000
แม่บ้าน	13,000	1	13,000	156,000
รวม		10	191,000	2,292,000

6.4 การประมาณการต้นทุนการผลิต

นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในการบริหารงานแล้ว บริษัทยังมีค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ค่าใช้จ่ายในการเช่าอุปกรณ์ถ่ายทำ ค่าตัวนักแสดง ค่า fitting ค่าเช่าสถานที่หรือสตูดิโอ เป็นต้น

ตารางที่ 6.7: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครสั้น Advertorial

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	ราคา / ตอน
ค่าตัวนักแสดง 3 คน	40,000 บาท
ค่าเช่าสถานที่ถ่ายทำ	15,000 บาท
ค่าเช่ารถ OB	20,000 บาท
ค่าเช่ากล้อง	30,000 บาท
ค่าเช่าไฟ	35,000 บาท
ค่าเช่าเสื้อผ้า	30,000 บาท
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	30,000 บาท
ค่าจ้างช่างภาพ 3 คน	9,000 บาท
ค่าจ้างช่างไฟ 2 คน	6,000 บาท
ค่าจ้างช่างแต่งหน้าและทำผม 2 คน	6,000 บาท
ค่าจ้าง Switcher	3,000 บาท
ค่าสวัสดิการกองถ่าย	2,000 บาท
ค่าห้องตัดต่อ	9,000 บาท
ค่าจ้างนักตัดต่อ	3,000 บาท
ค่าเช่าเวลาสถานีโทรทัศน์	100,000 บาท
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต	338,000 บาท/ตอน

ตารางที่ 6.8: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครซีทคอม

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	ราคา
กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production)	
ค่า Fitting เสื้อผ้านักแสดง	20,000 บาท
ค่าเพลงประกอบละคร	60,000 บาท
ค่าฉากถาวร	200,000 บาท
กระบวนการผลิต (Production)	
ค่านักแสดงหลัก	210,000 บาท / ตอน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6.8 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครซีทคอม

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	ราคา
ค่านักแสดงประกอบ	30,000 บาท / คิว
ค่าเช่าสตูดิโอผลิตละครซีทคอม	15,000 บาท / คิว
ค่าเช่ารถ OB	10,000 บาท / คิว
ค่าเช่ากล้อง	30,000 บาท / คิว
ค่าเช่าไฟ	25,000 บาท / คิว
ค่าเช่าเสื้อผ้า	25,000 บาท / คิว
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	25,000 บาท / คิว
ค่าจ้างผู้กำกับการแสดง	10,000 บาท / คิว
ค่าจ้างช่างภาพ 3 คน	9,000 บาท / คิว
ค่าจ้างช่างไฟ 2 คน	6,000 บาท / คิว
ค่าจ้างช่างแต่งหน้าและทำผม 2 คน	6,000 บาท / คิว
ค่าจ้าง Switcher	3,000 บาท / คิว
ค่าสวัสดิการกองถ่าย	2,000 บาท / คิว
กระบวนการหลังการผลิต (Post Production)	
ค่าห้องตัดต่อ	9,000 บาท / วัน
ค่าจ้างนักตัดต่อ	5,000 บาท
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	
ค่าเช่าเวลาสถานีโทรทัศน์	100,000 บาท
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต	800,000 บาท

ตารางที่ 6.9: ตารางแสดงรายละเอียดค่าตัวนักแสดงละครซีทคอม

รายละเอียดนักแสดง	ราคาต่อตอน (บาท)
ผลิตโชค อายนบุตร (เป๊ก)	60,000
รัชวิน วงศ์วิริยะ (ก้อย)	40,000
ณัฐ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	25,000

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6.9 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดค่าตัวนักแสดงละครซีทีคอม

รายละเอียดนักแสดง	ราคาต่อตอน (บาท)
ณัฐธยาน์ บุญชมไพศาล (เกรซ The Face Thailand)	20,000
ศรียพรรณ ชื่นชมบูรณ์ (อ้น)	20,000
นักแสดงใหม่	10,000
นักแสดงรับเชิญ	25,000
รวมค่าใช้จ่ายนักแสดง	210,000

ตารางที่ 6.10: ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครโทรทัศน์

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	ราคา / ตอน
กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production)	
ค่า Fitting เสื้อผ้านักแสดง	40,000 บาท
ค่า Workshop นักแสดง	40,000 บาท
ค่าเพลงประกอบละคร	60,000 บาท
ค่าลิขสิทธิ์บทประพันธ์	100,000 บาท
กระบวนการผลิต (Production)	
ค่านักแสดงหลัก	500,000 บาท
ค่านักแสดงประกอบ	50,000 บาท
ค่าเช่าสถานที่ถ่ายทำ	100,000 บาท
ค่าเช่ารถ OB	20,000 บาท
ค่าเช่ากล้อง	50,000 บาท
ค่าเช่าไฟ	35,000 บาท
ค่าเช่าเสื้อผ้า	40,000 บาท
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	40,000 บาท
กระบวนการผลิต (Production)	
ค่าจ้างผู้กำกับการแสดง	20,000 บาท
ค่าจ้างช่างภาพ 5 คน	15,000 บาท

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6.10 (ต่อ): ตารางแสดงรายละเอียดต้นทุนการผลิตละครโทรทัศน์

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	ราคา / ตอน
ค่าจ้างช่างไฟ 3 คน	9,000 บาท
ค่าจ้างช่างแต่งหน้าและทำผม 4 คน	12,000 บาท
ค่าจ้าง Switcher	3,000 บาท
ค่าอาหารกองถ่าย	10,000 บาท
ค่าสวัสดิการกองถ่าย	2,000 บาท
กระบวนการหลังการผลิต (Post Production)	
ค่าห้องตัดต่อ / คนตัดต่อ	17,000 บาท
ค่าลงเสียง	15,000 บาท
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต	1,178,000 บาท / ตอน

6.5 การประมาณการยอดขาย

6.5.1 ยอดขายจากการขายเวลาโฆษณา

บริษัทสามารถขายเวลาโฆษณาได้เอง โดยแต่ละรายการแต่ละช่วงเวลาจะมีอัตราค่าโฆษณาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6.11: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครสั้น 5 นาที

กรณี	ช่วงเวลา ออกอากาศ	ราคา/นาที (บาท)	สปอต (ตัว)	จำนวน (นาที)	รวม/ครั้ง (บาท)	รวม/เดือน (บาท)
Best Case	จันทร์-ศุกร์ ระหว่าง 19.00 - 22.00 น.	250,000	8*	2	500,000	10,000,000
Most Likely Case	จันทร์-ศุกร์ ระหว่าง 19.00 - 22.00 น.	250,000	6*	1.30	375,000	7,500,000

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6.11: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครสั้น 5 นาที

กรณี	ช่วงเวลา ออกอากาศ	ราคา/นาที (บาท)	สปอต (ตัว)	จำนวน (นาที)	รวม/ครั้ง (บาท)	รวม/เดือน (บาท)
Worst Case	จันทร์-ศุกร์ ระหว่าง 19.00 - 22.00 น.	250,000	4*	1	250,000	5,000,000

*สมมติฐานว่าสปอตโฆษณาตัวละ 15 วินาที

ตารางที่ 6.12: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครซิตคอม

กรณี	ช่วงเวลา ออกอากาศ	ราคา/นาที (บาท)	สปอต (ตัว)	จำนวน (นาที)	รวม/ตอน (บาท)	รวม/เดือน (บาท)
Best Case	วันเสาร์ 17.00 - 18.00 น.	150,000	60*	15	2,250,000	10,800,000
Most Likely Case	วันเสาร์ 17.00 - 18.00 น.	150,000	52*	13	1,950,000	7,800,000
Worst Case	วันเสาร์ 17.00 - 18.00 น.	150,000	48*	12	1,800,000	7,200,000

*สมมติฐานว่าสปอตโฆษณาตัวละ 15 วินาที

ตารางที่ 6.13: ตารางแสดงรายได้จากการขายเวลาโฆษณาละครโทรทัศน์ยาว

กรณี	ช่วงเวลา ออกอากาศ	ราคา/นาที (บาท)	สปอต (ตัว)	จำนวน (นาที)	1 ตอน (บาท)	12 ตอน (บาท)
Best Case	วันจันทร์-อังคาร 20.15 - 22.15 น.	250,000	96*	24	6,000,000	72,000,000
Most Likely Case	วันจันทร์-อังคาร 20.15 - 22.15 น.	250,000	76*	19	4,750,000	57,000,000
Worst Case	วันจันทร์-อังคาร 20.15 - 22.15 น.	250,000	68*	17	4,250,000	51,000,000

*สมมติฐานว่าสปอตโฆษณาตัวละ 15 วินาที

6.5.2 ยอดขายจากการเป็นสปอนเซอร์ภายในละคร

บริษัทสามารถขายสปอนเซอร์ภายในละครต่างๆ ได้เอง โดยแต่ละรายการจะมีอัตราการขายสปอนเซอร์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6.14: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครสั้น 5 นาที

Package	รายละเอียด	จำนวนตอน	อัตราค่าสปอนเซอร์ แบบเหมา (บาท)
A	- ผู้สนับสนุนหลักของรายการ - Logo สินค้าขึ้นหัว-ท้ายรายการ - Tie in สินค้าในละคร - จับสินค้าและพูดสรรพคุณของสินค้า	8-10	300,000 (ตอนละ 30,000)

ตารางที่ 6.15: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครสั้น 5 นาที

Package	Best Case		Most Likely Case		Worst Case	
	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / เดือน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / เดือน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / เดือน (บาท)
A	3	900,000	2	600,000	1	300,000

ตารางที่ 6.16: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครซิทคอม

Package	รายละเอียด	อัตราค่าสปอนเซอร์ / ตอน (บาท)
A	- Logo ขึ้นต้นเบรกและท้ายรายการ	30,000
B	- Logo ขึ้นระหว่างเรื่องและท้ายรายการ	20,000
C	- Tie in สินค้าในละคร	20,000
D	- Tie in สินค้าในละคร - ตัวละครพูดถึงหรือจับต้องสินค้า	40,000
E	- Logo Keyscene ตัวอย่างช่วงต่อไปและตัวอย่างตอนต่อไป	20,000

ตารางที่ 6.17: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครซิตคอม

Package	Best Case		Most Likely Case		Worst Case	
	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)
A	6	180,000	4	120,000	2	60,000
B	3	60,000	2	40,000	1	20,000
C	3	60,000	2	40,000	1	20,000
D	2	80,000	1	40,000	0	0
E	2	40,000	0	0	0	0

ตารางที่ 6.18: ตารางแสดงรายละเอียดการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครโทรทัศน์ขนาดยาว

Package	รายละเอียด	อัตราค่าสปอนเซอร์ / ตอน (บาท)
A	- Logo ขึ้นต้นเบรกและท้ายรายการ	40,000
B	- Tie in สินค้าในละคร	60,000
C	- Logo Keyscene ความเดิมตอนที่แล้ว ตัวอย่างช่วงต่อไปและตัวอย่างตอนต่อไป	40,000

ตารางที่ 6.19: ตารางแสดงรายได้จากการการเป็นสปอนเซอร์ภายในละครละครโทรทัศน์ขนาดยาว

Package	Best Case		Most Likely Case		Worst Case	
	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)	จำนวนสปอนเซอร์	รวมรายได้ / ตอน (บาท)
A	12	480,000	8	360,000	5	200,000
B	2	120,000	1	60,000	1	60,000
C	2	80,000	1	40,000	0	0

6.5.3 ยอดขายจากการนำละครไปลงเป็น Online Content ใน Youtube หรือ Line TV

โดยรายได้หลักๆ จะมาจากการติดโฆษณาก่อนรับชมวิดีโอ, โฆษณาคั่นระหว่างวิดีโอ, โฆษณาหลังรับชมวิดีโอ และยอดวิวของวิดีโออื่นๆ

ตารางที่ 6.20: ตารางแสดงประมาณการรายได้ในกรณีที่ดีที่สุด (Best Case)

รายละเอียด	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ยอดขายจากการขายเวลาโฆษณา	178,500,000	323,400,000	409,800,000	409,800,000	409,800,000
ยอดขายจากการเป็นสปอนเซอร์ภายในละคร	19,560,000	38,640,000	46,800,000	46,800,000	46,800,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	12,960	15,552	18,662	22,395
รวมรายได้	198,070,000	362,052,960	456,615,552	546,618,662	456,622,395

ตารางที่ 6.21: ตารางแสดงประมาณการรายได้ในกรณีความเป็นไปได้มากที่สุด (Most Likely Case)

รายละเอียด	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ยอดขายจากการขายเวลาโฆษณา	140,700,000	248,400,000	305,400,000	305,400,000	305,400,000
ยอดขายจากการเป็นสปอนเซอร์ภายในละคร	13,440,000	25,200,000	30,720,000	30,720,000	30,720,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	12,420	14,283	16,425	18,889
รวมรายได้	154,150,800	273,612,420	336,134,283	336,136,425	336,138,889

ตารางที่ 6.22: ตารางแสดงประมาณการรายได้กรณีสถานการณ์ที่ย่ำแย่ (Worst Case)

รายละเอียด	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ยอดขายจากการขายเวลาโฆษณา	106,800,000	204,600,000	255,600,000	255,600,000	255,600,000
ยอดขายจากการเป็นสปอนเซอร์ภายในละคร	6,200,000	16,960,000	20,080,000	20,080,000	20,080,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	11,880	13,068	14,375	15,812
รวมรายได้	113,010,800	221,571,880	275,693,068	275,694,375	275,695,812

6.6 ประมาณการงบการเงิน

การประมาณการงบการเงินจะเริ่มต้นจากการจัดทำงบกำไรขาดทุนของบริษัทก่อนเพื่อที่จะคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทเป็นระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า โดยมี 3 แนวทางคือกรณีดีเยี่ยม (Best Case) กรณีที่เป็นไปได้มากที่สุด (Most likely Case) และกรณีแย่ (Worst Case)

ตารางที่ 6.23: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีที่ดีที่สุด (Best Case)

รายละเอียด	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5
รายได้จากการขายเวลาโฆษณา	178,500,000	323,400,000	409,800,000	409,800,000	409,800,000
รายได้จากสปอนเซอร์ภายในละคร	19,560,000	38,640,000	46,800,000	46,800,000	46,800,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	12,960	15,552	18,662	22,395
ค่าใช้จ่ายสินค้าและการบริการ	101,920,000	150,992,000	179,640,000	179,640,000	179,640,000
กำไรขั้นต้น	96,150,800	211,060,960	276,975,552	276,978,662	276,982,395
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	67,610,160	72,267,475	53,643,310	54,518,843	41,721,998
กำไรจากการดำเนินงาน	7,278,801	117,531,646	202,070,403	201,197,980	213,998,558
ชำระเงินกู้ธนาคาร	2,012,500	4,445,000	4,208,750	3,472,500	4,270,000
กำไรก่อนภาษี	6,266,301	116,586,646	201,361,653	200,725,480	213,728,558
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (20%)	1,879,890	34,975,994	60,408,496	60,217,644	64,118,567
กำไรสุทธิ	4,386,411	81,610,652	140,953,157	140,507,836	149,609,990

ตารางที่ 6.24: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีความเป็นไปได้มากที่สุด (Most Likely Case)

รายละเอียด	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5
รายได้จากการขายเวลาโฆษณา	140,700,000	248,400,000	305,400,000	305,400,000	305,400,000
รายได้จากสปอนเซอร์ภายในละคร	13,440,000	25,200,000	30,720,000	30,720,000	30,720,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	12,420	14,283	16,425	18,889
ค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการ	101,920,000	150,992,000	179,640,000	179,640,000	179,640,000
กำไรขั้นต้น	52,230,800	122,620,420	156,494,283	156,496,425	156,498,889
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	58,826,160	61,654,610	47,318,043	48,193,526	39,011,119
กำไรจากการดำเนินงาน	(30,857,199)	36,703,971	84,914,401	84,041,061	93,225,931
ชำระเงินกู้ธนาคาร	2,012,500	4,445,000	4,208,750	3,472,500	4,270,000
กำไรก่อนภาษี	(31,869,699)	35,758,971	84,205,651	83,568,561	92,955,931
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (20%)	(9,560,910)	10,727,691	25,261,695	25,070,568	27,886,779
กำไรสุทธิ	(22,308,789)	25,031,279	58,943,955	58,497,992	65,069,152

ตารางที่ 6.25: ตารางแสดงรายละเอียดงบกำไรขาดทุนกรณีสถานการณ์ที่ย่ำแย่ (Worst Case)

รายละเอียด	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5
รายได้จากการขายเวลาโฆษณา	106,800,000	204,600,000	255,600,000	255,600,000	255,600,000
รายได้จากสปอนเซอร์ภายในละคร	6,200,000	16,960,000	20,080,000	20,080,000	20,080,000
ยอดขายจาก Online Content	10,800	11,880	13,068	14,375	15,812
ค่าใช้จ่ายสินค้าและการบริการ	101,920,000	150,992,000	179,640,000	179,640,000	179,640,000
กำไรขั้นต้น	11,090,800	70,579,880	96,053,068	96,054,375	96,055,812
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	50,598,160	55,409,746	44,144,880	45,020,318	37,651,150
กำไรจากการดำเนินงาน	(60,769,199)	(6,091,705)	30,646,349	29,772,218	37,142,823
ชำระเงินกู้ธนาคาร	2,012,500	4,445,000	4,208,750	3,472,500	4,270,000
กำไรก่อนภาษีฯ	(61,781,699)	(7,036,705)	29,937,599	29,299,718	36,872,823
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (20%)	(18,534,510)	(2,111,011)	8,981,280	8,789,915	11,061,847
กำไรสุทธิ	(43,247,189)	(4,925,693)	20,956,320	20,509,802	25,810,976

6.7 สรุปผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ

โครงการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ “ดราม่าโฮลิค” มีสมมติฐานทางการเงินคือลงทุนครั้งแรกเพียงครั้งเดียวเท่ากับ 29 ล้านบาท สำหรับ 5 ปีที่ได้วางแผนทางการเงิน จากตารางที่ 6.24: ตารางแสดงกำไรสุทธิสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5 และบริษัทมีกำไรจากการดำเนินงานดังตารางที่ 6.25: ตารางแสดงกำไรดำเนินงานสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5 ในกรณีที่การคำนวณเพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของโครงการที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลงบการเงินมากกว่า 5 ปี จะใช้สมมติฐานคือรายได้และค่าใช้จ่ายจะเท่ากับอัตราการเติบโตตั้งแต่ปีที่ 5 เป็นต้นไป

ตารางที่ 6.26: ตารางแสดงกำไรสุทธิสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5

กำไรสุทธิ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
Best Case	4,386,411	81,610,652	140,953,157	140,507,836	149,609,990
Most Likely Case	-22,308,789	25,031,279	58,943,955	58,497,992	65,069,152
Worst Case	-43,247,189	-4,925,693	20,956,320	20,509,802	25,810,976

ตารางที่ 6.27: ตารางแสดงกำไรจากการดำเนินงานสำหรับปีที่ 1 – ปีที่ 5

กำไรจากการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
Best Case	7,278,801	117,531,646	202,070,403	201,197,980	213,998,558
Most Likely Case	-30,857,199	36,703,971	84,914,401	84,041,061	93,225,931
Worst Case	-60,769,199	-6,091,705	30,646,349	29,772,218	37,142,823

โดยสรุปผลตอบแทนทางการเงินโดยใช้เครื่องมือชี้วัดทางการเงิน ดังนี้

6.7.1. ระยะเวลาคืนทุน (Pay-back Period)

การวิเคราะห์ผลการตอบแทนทางการเงินโดยใช้วิธีระยะเวลาคืนทุนจะคำนวณกำไรจากการดำเนินงานเปรียบเทียบกับเงินลงทุน 50 ล้านบาทว่าต้องใช้ระยะเวลานานเท่าใดจึงจะคืนทุนโดยอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าไม่มีการนำเงินกำไรที่ได้ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

ตารางที่ 6.28: ตารางแสดงระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)

Payback Period	
Best Case	1 ปี 11 เดือน
Most Likely Case	3 ปี 2 เดือน
Worst Case	4 ปี 9 เดือน

6.7.2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) กฎการตัดสินใจถ้า NPV มีค่าเป็นบวกกิจกรรมก็ควรที่จะยอมรับการลงทุนในโครงการนั้นแต่ถ้า NPV นั้นมีค่าติดลบกิจกรรมก็ควรปฏิเสธ

ตารางที่ 6.29: ตารางสรุปมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	
Best Case	357,566,634
Most Likely Case	97,746,041
Worst Case	-42,183,513

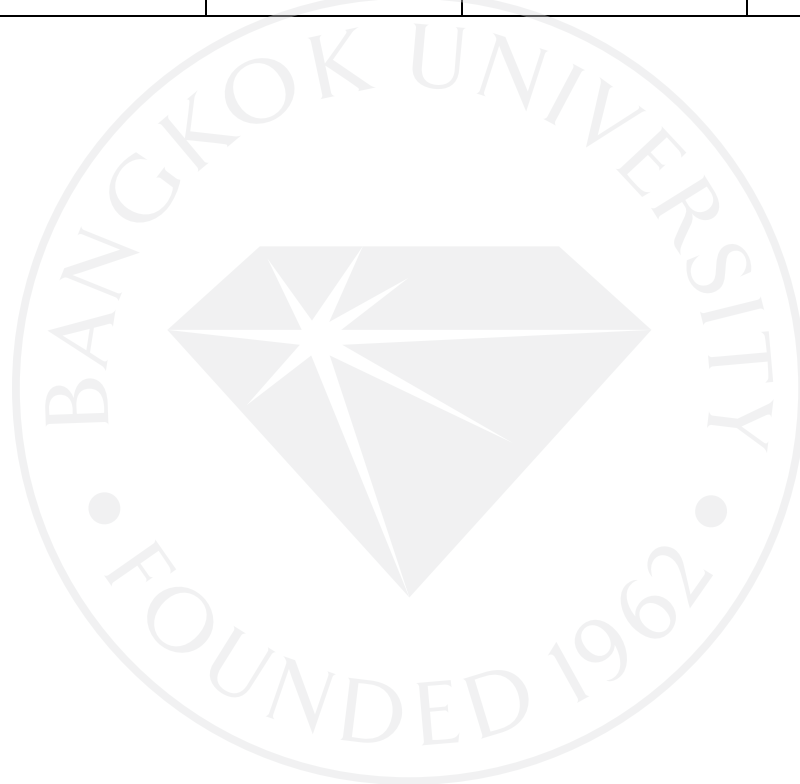
6.7.3 อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return; IRR)

ตารางที่ 6.30: ตารางสรุปอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) สำหรับปีที่ 1 – 5

อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR)	
Best Case	64.29%
Most Likely Case	22.24%
Worst Case	-4.45%

ตารางที่ 6.31: ตารางสรุปผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ

	Best Case	Most Likely Case	Worst Case
รายได้ของบริษัท	456,622,395	336,138,889	275,695,812
กำไรสุทธิ	149,609,990	65,069,152	25,810,976
Payback Period	1 ปี 11 เดือน	3 ปี 2 เดือน	4 ปี 9 เดือน
NPV	357,566,634	97,746,041	-42,183,513
IRR	64.29%	22.24%	-4.45%

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุปการวิจัย

7.1.1 สรุปผลวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ รวมถึงผู้รับชมละครโทรทัศน์ ในเรื่อง “การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม” สามารถสรุปได้ดังนี้

การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ของผู้ผลิตละครโทรทัศน์จะเลือกจากพฤติกรรมของผู้รับชมละครโทรทัศน์ และเลือกจากความสดใหม่ของเนื้อหาและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย หรือเลือกเรื่องราวใกล้ตัวและสามารถเข้าถึงได้ง่าย และจะต้องสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแต่ละสถานี โดยละครรีเมค (Remake) ก็ยังคงเป็นที่นิยมในของผู้ผลิต อาจเพราะละครเก่าเคยประสบความสำเร็จอย่างสูงมาก่อน และโอกาสที่มันจะประสบความสำเร็จมีสูงกว่าการสร้างละครเนื้อหาใหม่ๆ ส่วนละครซีรีส์ (Series) ก็เป็นทางเลือกใหม่ในการรับชมละครของผู้ชม สามารถสร้างการติดตามได้ คนดูไม่เบื่อเนื่องจากฉายในระยะเวลาสั้นแต่ก็เป็นข้อเสียเนื่องจากผู้ชมยังไม่ได้รับบรรยากาศในการรับชม ในส่วนของการสร้างบทละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นหัวใจหลักสำหรับการผลิตละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง เพราะทุกฝ่ายที่จะผลิตละครโทรทัศน์ ล้วนต้องทำงานโดยยึดบทละครโทรทัศน์เป็นหลัก กลุ่มเป้าหมายก็เป็นปัจจัยสำคัญ ในการที่จะผลิตละครโทรทัศน์ เพราะถ้าหากทำละครโทรทัศน์ออกมาแล้วไม่มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนอาจทำให้ละครเรื่องนั้นไม่มีการพูดถึงเลยก็เป็นได้

ทิศทางและเนื้อหาของละครโทรทัศน์ในอนาคตละครโทรทัศน์ก็ยังคงคงอยู่คู่คนไทย แต่ถ้าหากเป็นละครเก่าคนดูอาจจะดูยากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ทำให้พฤติกรรมคนดูเปลี่ยนไป บุคลากรที่อยู่ในสายงานนี้จะหางานลำบากยิ่งขึ้น การทำละครเนื้อหาใหม่ๆ จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ในขณะที่เดียวกันผู้ผลิตเองก็ต้องพัฒนาตัวเอง พัฒนาศักยภาพในการทำงานทุกด้าน ทุกกระบวนการ ทั้งกระบวนการก่อนผลิต กระบวนการผลิต และกระบวนการหลังผลิต

มุมมองของผู้ชมละครโทรทัศน์ในการรับชมละครโทรทัศน์นั้น ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง และต้องการผ่อนคลายความเครียด และชอบดูละครแนวดราม่า (Drama) และละครแนวย้อนยุค (Period) เป็นส่วนใหญ่ โดยผู้รับชมจะดูนักแสดงที่แสดงในเรื่องนั้นๆ ก่อน แล้วจึงดูเนื้อเรื่องของละครเรื่องนั้นๆ ในเรื่องของความคิดเห็นของการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน ผู้ชมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกระชับละครโทรทัศน์ให้สั้นลง และไม่ยืดเยื้อจนเกิน เหมือนกับละครโทรทัศน์สมัยก่อน เพียงแค่อาจเสนอแนะว่าหากจะดำเนินเรื่องเร็วขึ้นต้องทำให้คนดู

เข้าใจตัวละครและเนื้อเรื่องทั้งหมด เพราะยังมีละครบางเรื่องที่ดำเนินเรื่องเร็วเกินไปจนผู้ชมไม่เข้าใจ แต่ในเรื่องของการนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) ผู้ชมมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่จะมองว่าผู้ชมจะต้องรับชมละครเรื่องนั้นต้องมีปัจจัยใดบ้างผู้ชมถึงจะรับชม ผู้ชมส่วนใหญ่ว่าได้ความบันเทิงและได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตจากการรับชมละครโทรทัศน์ ในเรื่องของความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการให้พัฒนาในเรื่องของบทละครให้มีความทันสมัย เข้าถึงง่าย สามารถนำไปขายต่างประเทศได้ และต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ชมบางคนต้องการให้ละครไทยเลือกสถานที่สวยๆ เพื่อเก็บบรรยากาศนำไปลงในละครให้มากขึ้น

แนวทางการจัดตั้งธุรกิจบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ การวางแผนการดำเนินงานผลิตละครโทรทัศน์ต้องมีการวางแผนเลือกกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมก่อนว่าจะผลิตละครให้ใครรับชมเป็นกลุ่มหลัก แล้วจึงเลือกเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นละครโทรทัศน์ หลังจากนั้นจึงจะเข้าสู่กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production) ซึ่งต้องเตรียมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบทละคร มีการคัดเลือกนักแสดง มีการ fitting เสื้อผ้าก่อนการแสดง การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์จะดูตามความเหมาะสมของแนวละครเรื่องนั้นๆ คนเขียนบทแบบไหนที่เหมาะสมซึ่งดูจากงานเขียนที่ผ่านมาของนักเขียนบทท่านนั้น และเหมาะสมกับผู้กำกับท่านใด ในส่วนทีมงานอื่นๆ ในกองถ่ายไม่ว่าจะเป็นช่างภาพ ช่างไฟ เป็นต้น ผู้กำกับจะเลือกจากการสอบถามจากบุคคลอื่นๆ ว่าบุคคลนั้นทำงานเป็นอย่างไร และสามารถเข้ากันได้หรือไม่ส่วนงบประมาณและรายได้ในการผลิตละครโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์จะแบ่งงบประมาณออกเป็น 2 แบบ คือ 1) เหม่าเงินทุนให้กับผู้จัดโทรทัศน์ไปผลิตละครโทรทัศน์ กับ 2) สถานีโทรทัศน์ทำการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยงบประมาณที่ใช้ในการผลิตละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและโปรดักชั่นของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ การหารายได้หรือหาผู้สนับสนุน (Sponsor) จากการผลิตละครโทรทัศน์โดยปกติจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) Product Placement หรือ Tie in กับ 2) Loose Spot นอกจากนี้ 2 ตัวหลักนี้แล้ว ยังมีการขายรายละเอียดขยับย่อยเช่นขายโฆษณาช่องระหว่างเข้า-ออกของละคร ตัวอย่างช่วงต่อไป ตัวอย่างตอนต่อไป ความเดิมตอนที่แล้ว เป็นต้นนอกจากการหารายได้ด้วยวิธีเบื้องต้นแล้ว การนำเนื้อหา (Content) ไปลงกับผู้ให้บริการวิดีโออย่าง Youtube และ Line TV ก็เป็นทางเลือกหนึ่ง

ปัญหาที่ทำให้การสรรหานิยายหรือเนื้อเรื่องที่มีความเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นละครโทรทัศน์นั้นยากมากขึ้นส่วนปัญหาระหว่างการทำถ่ายทำ ในเรื่องของบทละครที่ทำให้ทุกส่วนต้องชะงัก ทีมงานที่ทำงานอย่างไรประสิทธิภาพ ปัญหาด้านนักแสดงที่ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ทำการบ้าน ปัญหาเรื่องสถานที่ทำและปัญหาเรื่องธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ ผู้ชมก็เป็นอุปสรรคหนึ่งในการผลิตละครโทรทัศน์เพราะพฤติกรรมของผู้ชมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เทคโนโลยีก็เป็นอุปสรรคหนึ่งเนื่องจากเป็นตัวแปรทำให้ผู้รับชมเปลี่ยนพฤติกรรมไปการบริหารความเสี่ยงในการผลิตละครโทรทัศน์

นั้น ทุกปัญหาล้วนมาจากการทำงานในขั้นตอนเตรียมงานการผลิต (Pre-Production) ทั้งสิ้น โดยต้องมีวิธีจัดการและระเบียบการทำงาน คือต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรมสังคม เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ลงละครเยอะแค่ไหน การเมืองมีผลหรือไม่ซึ่งทุกคนต้องตระหนักและต้องมีทักษะในการบริหารความเสี่ยงพวกนี้ด้วย

7.1.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม” ซึ่งได้ทำการศึกษาจากผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ ผู้กำกับละครโทรทัศน์ รวมถึงผู้รับชมละครโทรทัศน์ โดยผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการเลือกเนื้อหาของผู้ผลิตละครโทรทัศน์นั้นไม่ว่าจะเป็นละครเก่าที่ถูกนำมาทำใหม่ (ละคร Remake) ละครที่ถูกประพันธ์ขึ้นมาใหม่ ผู้ผลิตก็ยังคงเลือกมาทำอยู่เสมอ แต่จะเลือกจากพฤติกรรมของผู้รับชมละครโทรทัศน์ และเลือกจากความสดใหม่ของเนื้อหาและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย หรือเลือกเรื่องราวใกล้ตัวและสามารถเข้าถึงได้ง่าย และจะต้องสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของแต่ละสถานี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องบทละครโทรทัศน์ไทย: กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิคของ นราพร สังข์ชัย (2552) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการสร้างสรรค์บทละครแบบเขียนขึ้นใหม่ มีแรงบันดาลใจจากสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว สภาพสังคม เหตุการณ์ปัจจุบันและโจทย์จากทางผู้อำนวยการผลิต การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร ต้องยึดโครงเรื่องและแก่นเรื่องเดิม โดยมีการสร้างเนื้อหาและตัวละครเพิ่มเติมจากบทละครให้เพียงพอกับการนำไปผลิตกระบวนการเขียนบท

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าละครโทรทัศน์ในอนาคตก็ยังคงอยู่กับคนไทย แต่ถ้าหากเป็นละครเก่าคนดูอาจจะดูยากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้พฤติกรรมคนดูเปลี่ยนไป บุคลากรที่อยู่ในสายงานนี้ในอนาคตอาจจะหางานลำบากยิ่งขึ้น มีความเป็นไปได้ว่าผู้ผลิตต้องผลิตละครคนก่อนแล้วถึงนำไปเสนอกับสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ผู้ผลิตเองก็ต้องพัฒนาตัวเอง พัฒนาศักยภาพในการทำงานทุกด้าน ทุกกระบวนการ ทั้งกระบวนการก่อนผลิต กระบวนการผลิต และกระบวนการหลังผลิต ส่วนเนื้อหาในอนาคตนั้น ไม่มีผู้ผลิตท่านใดสามารถทราบได้ว่าเนื้อหาของละครในอนาคตนั้นจะเป็นอย่างไร แต่การทำละครเนื้อหาใหม่ๆ เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด นอกจากนั้นเนื้อหาของละครนั้นต้องไม่ใช่การสรุปเรื่องราวให้คนดูเหมือนสมัยก่อน แต่ต้องมีการใส่คำถามกลับไปให้ผู้ชมคิด ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำของตัวละครตัวนั้น

ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าผู้ชมส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์เนื่องจากมีเวลาว่าง และต้องการผ่อนคลายความเครียดส่วนใหญ่เลือกรับชมละครแนวดราม่า (Drama) และละครแนวย้อนยุค (Period) โดยจะดูนักแสดงที่แสดงในเรื่องนั้นๆ ก่อน แล้วจึงดูเนื้อเรื่องของละครเรื่องนั้นๆ การดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน ผู้ชมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกระชับละครโทรทัศน์ให้สั้นลง และ

ไม่ยึดเงื่อนไขเกินเหมือนกับละครโทรทัศน์สมัยก่อนความบันเทิงและได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตเป็นสิ่งที่ผู้ชมส่วนใหญ่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์ และผู้ชมต้องการให้พัฒนาในเรื่องของบทละครให้มีความทันสมัย เข้าถึงง่าย สามารถนำไปขายต่างประเทศได้ และต้องการให้พัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic: CG) ให้มีความสมจริงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ชมบางคนต้องการให้ละครไทยเลือกสถานที่สวยๆ เพื่อเก็บบรรยากาศนำไปลงในละครให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภครับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันพลการศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ของ นันทสิทธิ์ แก้วทิพย์เนตร (2555) ซึ่งได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครโทรทัศน์คือ บทละคร เนื้อเรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์คือ นำข้อคิดไปใช้ในการต่อสู้ชีวิตได้ และสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการพัฒนาเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้คุณภาพรายการละครโทรทัศน์ของ คณิตยา วงศ์จันทา (2541) ซึ่งกล่าวว่าความคิดเห็นและความต้องการของผู้ชมต่อเนื้อหาและคุณภาพของละครโทรทัศน์นั้นผู้ชมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาของละครโทรทัศน์ยังคงมีเนื้อหาแบบเก่าๆ และยังไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร จึงต้องการให้มีเนื้อหาที่หลากหลายมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนทางด้านเทคนิคต่างๆ ในกระบวนการผลิตนั้นได้มีการพัฒนามากขึ้น

ส่วนที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการดำเนินงานผลิตละครโทรทัศน์ต้องมีการวางแผนเลือกกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมก่อนว่าจะผลิตละครให้ใครรับชมเป็นกลุ่มหลัก แล้วจึงเลือกเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นละครโทรทัศน์ หลังจากนั้นจึงจะเข้าสู่กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production) ซึ่งต้องเตรียมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบทละคร การคัดเลือกนักแสดง การ fitting เสื้อผ้าก่อนการแสดง การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นนักเขียนบทและผู้กำกับจะมองตามความเหมาะสมของแนวละครเรื่องนั้นๆ ส่วนทีมงานอื่นๆ ในกองถ่ายผู้กำกับจะเลือกจากการสอบถามจากบุคคลอื่นๆ และดูจากบุคลิกลักษณะนิสัยของบุคคลคนนั้นว่าสามารถเข้ากันได้หรือไม่ งบประมาณและรายได้ในการผลิตละครโทรทัศน์จะแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1) เหม่าเงินทุนให้กับผู้จัดโทรทัศน์ไปผลิตละครโทรทัศน์ กับ 2) สถานีโทรทัศน์ทำการผลิตด้วยตนเอง โดยงบประมาณที่ใช้ในการผลิตละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและโปรดักชั่นของละครโทรทัศน์ เรื่องนั้นรายได้หรือหาผู้สนับสนุน (Sponsor) จากการผลิตละครโทรทัศน์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) Product Placement หรือ Tie in กับ 2) Loose Spot นอกจากนี้ยังมีการขายเล็กๆ น้อยๆ เช่นขายโฆษณาช่องระหว่างเข้าออกของละคร ตัวอย่างช่วงต่อไป ตัวอย่างตอนต่อไป ความเดิมตอนที่แล้ว เป็นต้นการสรรหานิยายหรือเนื้อเรื่องที่มีความเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นละครโทรทัศน์ในปัจจุบันยากมากขึ้นส่วนปัญหาระหว่างการถ่ายทำ เรื่องของบทละครที่ทำให้ทุกส่วนต้องชะงัก ทีมงานที่ไร้ประสิทธิภาพ นักแสดงที่ไม่ตรงต่อเวลาหรือไม่ทำการบ้าน สถานที่ทำและธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ ผู้ชมก็เป็นอุปสรรคเพราะพฤติกรรมของผู้ชมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เทคโนโลยีก็เป็นตัวแปรทำให้ผู้รับชมเปลี่ยนพฤติกรรมไปส่วนการบริหารความเสี่ยงในการผลิตละครโทรทัศน์ ทุก

ปัญหาล้วนมาจากการทำงานในขั้นตอนเตรียมงานการผลิต (Pre-Production) โดยต้องมีวิธีการ และระเบียบการทำงาน คือต้องรู้จักกลุ่มตลาดในอุตสาหกรรมสังคม เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ลงละคร มากน้อยเพียงใด การเมืองมีผลหรือไม่ซึ่งทุกคนต้องตระหนักและต้องมีทักษะในการบริหารความเสี่ยง

7.1.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

- ในส่วนของการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในงานวิจัยนั้น ควรสัมภาษณ์ ผู้บริหารค่ายละครโทรทัศน์หรือผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์เพื่อทำให้งานวิจัยมีข้อมูลที่ละเอียดและ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้ผลิตละครโทรทัศน์นั้น ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลเชิงลึกบางอย่างเช่น เรื่องของงบประมาณในการผลิตละครโทรทัศน์หรือรายได้จากสื่อออนไลน์เช่น Youtube หรือ Line TV ได้เนื่องจากข้อมูลเหล่านั้นเป็นความลับของบริษัทไม่สามารถเปิดเผยได้

7.2 บทสรุปทางธุรกิจ

7.2.1 ประเด็นปัญหาในการศึกษาและแนวทางการแก้ไขในอนาคต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นั้น พบว่า ผู้วิจัยไม่สามารถสอบถามข้อมูล บางอย่างได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของทางบริษัท หรือตัวผู้ให้สัมภาษณ์เองไม่ทราบ ข้อมูลที่แน่ชัด นอกจากนี้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าถึงผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้บริหารฝ่ายละครโทรทัศน์ ผู้จัด ละครโทรทัศน์หรือผู้กำกับละครโทรทัศน์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยไม่มีคอนเนกชันส่วนตัวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้การหาผู้สัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลนั้นเป็นไปได้ยาก

7.2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของโครงการ

- บริษัทควรผูกมิตรกับเหล่าเอเจนซีนักแสดง สถานีโทรทัศน์ และสปอนเซอร์เพื่อให้บริษัทมี ช่องทางในการนำละครโทรทัศน์ออกอากาศ
- บริษัทควรมีการดูกระแสหรือเทรนด์ในช่วงเวลานั้นๆ เพื่อปรับบทละครโทรทัศน์ให้เข้ากับ ช่วงเวลานั้นๆ
- บริษัทควรจัดกิจกรรม (Event) ต่างๆ ทั้งกิจกรรมตอบแทนผู้ชมละคร หรือกิจกรรมการ ค้นหานักแสดงหน้าใหม่มากขึ้น
- เนื่องจากบริษัทมีแผนที่จะขยายการผลิตละครโทรทัศน์มากขึ้น อาจจะต้องมีการเปิดรับ สมัครงบคคลในตำแหน่งนักเขียนบทและโปรดิวเซอร์ละครโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น

7.2.3 การบริหารความเสี่ยง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่างๆ เพื่อวางแผนทางการแก้ไขและรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับบริษัท โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

7.2.3.1 กรณีผลประกอบการอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด (Worst Case) บริษัทจะทำการลดต้นทุนการผลิตละครโทรทัศน์ลง ประหยัดงบประมาณภายในบริษัท และงดการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย

7.2.3.2 กรณีผลประกอบการอยู่ในระดับที่สูงที่สุด (Best Case) บริษัทจะดำเนินการขยายฐานการผลิตละครโทรทัศน์ให้มากขึ้น มีการจัดกิจกรรมคั่นหน้านักแสดง รวมถึงกิจกรรมเพื่อตอบแทนผู้ที่รับชมละครโทรทัศน์ของบริษัท รวมถึงขยายธุรกิจอื่นๆ เช่น ธุรกิจการดูแลศิลปิน

7.2.4 แผนงานในอนาคต

บริษัท DRAMAHOLIC (ดราม่าโฮลิก) มีแผนที่จะเพิ่มสายการผลิตละครโทรทัศน์ในแต่ละปีให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งอาจจะเปิดตัวธุรกิจดูแลศิลปิน (Artist Management) เพื่อเพิ่มรายได้ให้บริษัทจากการส่งนักแสดงในสังกัดไปเล่นตามสถานีโทรทัศน์หรือออกรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ

7.3 บทสรุปผู้บริหารของบริษัทผลิตละครโทรทัศน์ DRAMAHOLIC (ดราม่าโฮลิก)

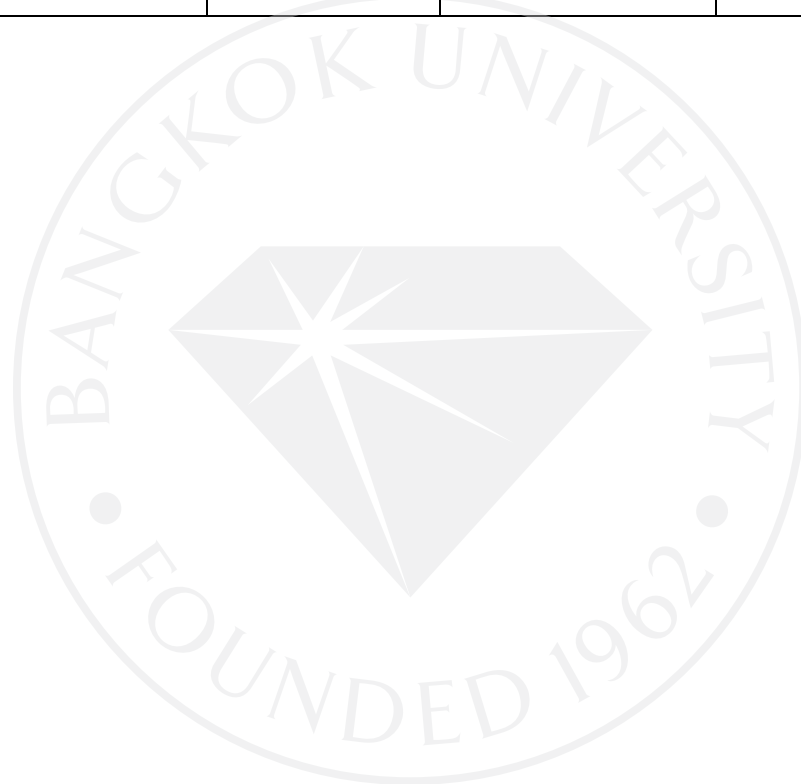
บริษัท DRAMAHOLIC (ดราม่าโฮลิก) เป็นบริษัทที่มุ่งสร้างสรรค์และพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยสมัยใหม่ เพื่อให้ละครโทรทัศน์ไทยมีคุณภาพและตอบโจทย์คนดูสมัยใหม่ในทุกช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นละครโทรทัศน์ ละครซีรีส์ หรือ ละครชิทคอม โดยกลุ่มเป้าหมายหลักคือกลุ่มวัยรุ่นจนถึงกลุ่มวัยกลางคนที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ อายุตั้งแต่ 16 - 45 ปีและกลุ่มเป้าหมายรองคือกลุ่มคนที่ชื่นชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ อายุ 45 ปีขึ้นไป

ในการประเมินสถานการณ์ทางการเงินของบริษัทได้กำหนดระยะเวลาการคาดการณ์งบการเงินของธุรกิจล่วงหน้าไว้ 5 ปี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2561 จนถึงปีพ.ศ. 2565 ใช้งบประมาณในการลงทุนทั้งสิ้น 50,000,000 บาทโดยมีการกำหนดสมมติฐานโดยแบ่งออกเป็น 3 กรณี ได้แก่ กรณีผลประกอบการอยู่ในระดับสูงที่สุด (Best Case) กรณีผลประกอบการเป็นไปตามที่คาดไว้ (Most Likely Case) และกรณีผลประกอบการอยู่ในระดับน้อยที่สุด (Worst Case) ซึ่งรายได้ของบริษัทจะมาจากการขายเวลาโฆษณา และการขายสปอนเซอร์ภายในละครเป็นหลัก

จากการศึกษาพบว่าบริษัท DRAMAHOLIC (ดราม่าโฮลิก) มีแนวโน้มในการเติบโตของธุรกิจอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถสรุปผลตอบแทนของธุรกิจได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 7.1: ตารางสรุปผลตอบแทนของโครงการ

	Best Case	Most Likely Case	Worst Case
รายได้ของบริษัท	456,622,395	336,138,889	275,695,812
กำไรสุทธิ	149,609,990	65,069,152	25,810,976
Payback Period	1 ปี 11 เดือน	3 ปี 2 เดือน	4 ปี 9 เดือน
NPV	357,566,634	97,746,041	-42,183,513
IRR	64.29%	22.24%	-4.45%

บรรณานุกรม

- กสทช. (2556). สืบค้นจาก <http://thaipublica.org/2013/12/digital-tv/>.
- คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2559). สืบค้นจาก https://www.isranews.org/isranews-news/44387-tv-digital_443872.html.
- ชนาพร พิทยาบุรณ์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเปิดรับชมรายการละครวิทยุโทรทัศน์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์*, 33(1), 109-121.
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2555). *บทโทรทัศน์ เขียนอย่างไรให้มีมือโปร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกฤต ดีพลักดิ์. (2556). *การเปิดรับสื่อ พฤติกรรม และผลกระทบจากการเล่นเกมออนไลน์ ประเภทMMORPG (Massively Multiplayer Online Role-Playing Game) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- นราพร สังข์ชัย. (2552). *บทละครโทรทัศน์ไทย: กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิค*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 29(3), 139-158.
- นันทสิทธิ์ แก้วทิพยเนตร. (2555). *พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ของนักศึกษาสถาบันพลการศึกษา วิทยาเขตชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บทเรียน: โฆษณาบน YouTube. (2560). สืบค้นจาก <https://creatoracademy.youtube.com/page/lesson/ad-types?hl=th>.
- ไพบรียา บุญบุตร. (2552). *โครงการจัดตั้งบริษัทผลิตละครโทรทัศน์*. การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พงษ์ วิเศษสังข์. (2553). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พัทธนันท์ ฉุยกรม. (2556). *การวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดการปัญหาของละครโทรทัศน์ไทยที่ถูกร้องเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระ จิรโสภณ. (2529). *หลักทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพื่อนรักเพื่อนร้าย ปัง!! เรตติ้งพุ่งอันดับ 1 ซีคนเลือกดูทีวีดิจิตอลเพิ่มขึ้น!! (2559). สืบค้นจาก <http://gossipstar.mthai.com/tv/variety/56251>.
- มาแล้ว !!! กับบทสรุป รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง 3/3HD (ช่อง 33) ตลอดปี 2559 ทั้งหมด 25 เรื่อง. (2560). สืบค้นจาก <https://pantip.com/topic/36029936>.

- มาแล้ว !!! กับบทสรุป รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง 7HD (ช่อง 35) ตลอดปี 2559 ทั้งหมด 21 เรื่อง. (2560). สืบค้นจาก <https://pantip.com/topic/35993679>.
- มาแล้ว !!! กับบทสรุป รวบรวม เรตติ้งละครหลังข่าวช่อง ONE (ช่อง31) ตลอดครึ่งปีหลัง ปี 2559 4 เรื่อง. (2560). สืบค้นจาก <https://pantip.com/topic/36003872>.
- “ไม่จำเลขช่อง เน้นดูย้อนหลัง” ผลวิจัยกลุ่มวัยรุ่นกับทีวีดิจิทัล. (2559). สืบค้นจาก <http://www.admissionpremium.com/news/331>.
- ยุพดี ฐิติกุลเจริญ. (2537). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ศุภศิลาป์ กุลจิตต์เจือวงศ์. (2558). การนำเสนอรายการโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7(2), 245-256.
- สถาพร สิงหะ. (2557). *การเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจกับการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวแบบค่าน้ำลึกของนักท่องเที่ยวชาวไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- สินีนานู สีสรรค. (2552). *พฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมด้วยความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครโทรทัศน์หลังข่าว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สินียา ไกรวิมล. (2545). *ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงหลังข่าวจากปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2544. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุภาวัฒน์ สงวนงาม. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับชมรายการข่าวของสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.*
- สันฐิตา นุชพิทักษ์. (2552). *ความร้ายกาจของตัวละครในละครโทรทัศน์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). *การเปลี่ยนผ่านสู่โทรทัศน์ระบบดิจิทัล*. สืบค้นจาก http://www.catdatacom.com/th/site/news/news_detail/111.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). *กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด สามลดดา.
- อรนุช เลิศจรยารักษ์. (2558). *หลักการเขียนบทโทรทัศน์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัญญ์ ภู่งษ์ศักดิ์. (2553). *การบริหารจัดรายการของกิจการโทรทัศน์แบบฟรีทีวีเพื่อผลเชิงพาณิชย์*.
สืบค้นจาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/30_2/pdf/aw3.pdf.

ภาคผนวก ก

แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับผู้บริหารหรือผู้อำนวยการฝ่ายผลิตละครโทรทัศน์

โดยนายกษิต์เดช สุวรรณมาลี นักศึกษาปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์

สาขาการบริหารธุรกิจบันเทิงและการผลิต

1. อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. ละครโทรทัศน์รูปแบบไหนที่กำลังเป็นที่นิยมสำหรับคนไทย เพราะเหตุใด
3. วิธีการเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์นั้นมีวิธีการเลือกอย่างไร
4. การวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
5. การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
6. วิธีการหางบประมาณในการผลิตละครโทรทัศน์ 1 เรื่อง
 - ท่านแบ่งงบประมาณเป็นส่วนใดบ้าง
 - ท่านหารายได้หรือสปอนเซอร์จากที่ใดบ้าง
 - ท่านเคยประสบปัญหาเรื่องการขาดทุนในการผลิตละครโทรทัศน์หรือไม่ และมี

วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

- หากละครเรื่องนั้นไม่ประสบความสำเร็จ ท่านมีวิธีการอย่างไรในการจัดสรรรายได้

เพื่อให้ได้ผลกำไร

7. ผู้ผลิตให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มากน้อยอย่างไร โปรดอธิบาย
8. กลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญในการผลิตละครโทรทัศน์หรือไม่ อย่างไร
9. การบริหารความเสี่ยงเรื่องต่างๆ เช่น การถ่ายทำประสบปัญหาเรื่องนักแสดงไม่มาตามคิว ถ่ายทำ สภาพอากาศ เงินทุนในการผลิตละครไม่เพียงพอ เป็นต้น ท่านมีวิธีการจัดการปัญหานี้ อย่างไร
10. การเลือกนักแสดงหรือนักร้องที่มีผลพวงจากการเป็นพรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์สินค้านั้น จะช่วยส่งผลต่อธุรกิจละครโทรทัศน์อย่างไร อธิบาย
11. เรตติ้งละครโทรทัศน์มีผลต่อธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์อย่างไร โปรดอธิบาย
12. ค่าโฆษณาระหว่างช่วงละครปกติกับช่วงละครรีรันต่างกันมากน้อยเพียงใด ช่วยอธิบาย
13. การนำละครโทรทัศน์ไปรีรันบน Line TV จะได้รายการมากน้อยเพียงใด
14. เพราะเหตุใดผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมที่จะนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) อีกครั้ง โปรดอธิบาย
15. มีความเห็นอย่างไรที่ละครโทรทัศน์ไทยเริ่มนิยมทำเป็นรูปแบบละครชุด และ ละครซีรีส์ (Series) มากขึ้น

16. ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตละครโทรทัศน์มีอะไรบ้าง
17. ทิศทางและแนวโน้มของละครโทรทัศน์ไทยในอนาคตจะเป็นอย่างไร
18. ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

ภาคผนวก ข

แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการผลิตละครโทรทัศน์

โดยนายกษิต์เดช สุวรรณมาลี นักศึกษาปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์

สาขาการบริหารธุรกิจบันเทิงและการผลิต

1. อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. ละครโทรทัศน์รูปแบบไหนที่กำลังเป็นที่นิยมสำหรับคนไทย เพราะเหตุใด
3. วิธีการเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์นั้นมีวิธีการเลือกอย่างไร
4. การวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
5. การเลือกบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
6. ผู้ผลิตให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มากน้อยอย่างไร โปรดอธิบาย
7. กลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญในการผลิตละครโทรทัศน์หรือไม่ อย่างไร
8. เรตติ้งละครโทรทัศน์มีผลต่อธุรกิจผลิตละครโทรทัศน์อย่างไร โปรดอธิบาย
9. เพราะเหตุใดผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมที่จะนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) อีกครั้ง โปรดอธิบาย
10. มีความเห็นอย่างไรที่ละครโทรทัศน์ไทยเริ่มนิยมทำเป็นรูปแบบละครชุด และ ละครซีรีส์ (Series) มากขึ้น
11. ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตละครโทรทัศน์มีอะไรบ้าง
12. ทิศทางและแนวโน้มของละครโทรทัศน์ไทยในอนาคตจะเป็นอย่างไร
13. ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

ภาคผนวก ค

แบบคำถามสัมภาษณ์ สำหรับผู้รับชมละครโทรทัศน์

โดยนายกษิทธิ์เดช สุวรรณมาลี นักศึกษาปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์

สาขาการบริหารธุรกิจบันเทิงและการผลิต

1. ละครโทรทัศน์ประเภทไหนที่ผู้รับชมละครโทรทัศน์ชื่นชอบ
2. เพราะเหตุใดถึงชอบรับชมละครโทรทัศน์
3. ปัจจัยหลักๆ ในการรับชมละครโทรทัศน์ของผู้ชมละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร (เช่น นักแสดง, ผู้กำกับ, บทละคร, ชื่อเสียงของบริษัทที่ผลิต เป็นต้น)
4. ผู้ชมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ในปัจจุบันอย่างไร
5. ปัจจุบันคุณรับชมละครโทรทัศน์เรื่องใดอยู่บ้าง เพราะเหตุใดถึงเลือกรับชมละครเรื่องนั้น
6. ละครโทรทัศน์ที่คุณรับชมอยู่คุณชอบอะไร และไม่ชอบอะไรในละครเรื่องนั้น เพราะเหตุใด
7. ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันถึงนิยมนำละครเก่ามาผลิตซ้ำ (ละคร Remake) คุณมีความคิดเห็นอย่างไร ชอบดูละคร Remake หรือไม่ เพราะเหตุใด และคุณคาดหวังอะไรกับการรับชมละคร Remake
8. ถ้าหากมีการสร้างละครขึ้นมาใหม่โดยเขียนเนื้อหาใหม่ คุณอยากให้เนื้อหาละครเรื่องใหม่เป็นอย่างไร โปรดอธิบาย
9. คุณคิดว่าคุณได้อะไรจากการรับชมละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน
10. ต้องการให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยมีการพัฒนาไปอย่างไรในอนาคต

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ – นามสกุล** กษิติเดช สุวรรณมาลี
- อีเมล** kasidet-ksd@hotmail.com
- ประวัติการศึกษา** พ.ศ. 2559 ปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต
สาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2555 โรงเรียนบุญวัฒนา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 14 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) [REDACTED] อยู่บ้านเลขที่ 102/51

ซอย ศรีนคร 13 ถนน ศรีนครนอก ตำบล/แขวง ศรีนคร

อำเภอ/เขต บางกอกใหญ่ จังหวัด กทม. รหัสไปรษณีย์ 10600

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7590300797

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต

คณะ นิเทศศาสตร์ ซึ่งต่อไปเรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปเรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์หัวข้อ

การเลือกเจ้าหน้าที่การผลิตโทรทัศน์ในชุมชนของผู้ผลิต

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปเรียกว่า "วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับ ลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับ อนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฯนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฯนี้โดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ

()

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

(อาจารย์ อภิญญา จุลพิสิฐ)

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤติกา ลีมลาลัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน

(ดร.ปีเตอร์ กัน)

ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร